លំដាប់លំដោយក្នុងព្រះវិហារ

នៅទីនេះ តើអ្នកបើកវាយ៉ាងដូចម្ដេច—បើកវា? បាទ អូ-ហូ...?...[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] អ្នកត្រៀមដើម្បីបិទពួកវារួចហើយ។ អញ្ចឹងនៅពេលណា ខ្ញុំនឹងងើបក្បាលខ្ញុំទៅកាន់អ្នក ដូច*នេះ*។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ខ្ញុំអើយ ងក់ក្បាលខ្ញុំមករកអ្នក។ អ្នក...[បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "តើអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើវានៅពេលណា?" បងប្រុសម្នាក់ទៀតនិយាយថា "គាត់បាននិយាយថា 'ឱ្យបើកវា។'"]

បងប្អូន យើងបានហៅការប្រជុំនេះរួមគ្នានៅយប់នេះ ក្នុងគោលបំណងដឹងពីរបៀប ដែលដំណើរការក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដែលយើងជឿថាជាផ្នែកមួយនៃក្រុមជំនុំនេះ។

2 ខ្ញុំចង់និយាយ ជាដំបូង ខ្ញុំចង់និយាយពីការធ្វើដំណើរជុំវិញពិភពលោករបស់ខ្ញុំ មកទល់ពេលនេះតាមដែលខ្ញុំដឹង នេះគឺជាកន្លែងខាងព្រះវិញ្ញាណដែលអ្នកទទួលអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះច្រើនជាងកន្លែងផ្សេងទៀតដែលខ្ញុំស្គាល់។ ខ្ញុំមានកន្លែងពីរផ្សេងទៀតក្នុងចិត្តដែលធ្លាប់ទៅ ប៉ុន្តែរហូតមកដល់ពេលនេះយើង—យើងហាក់ដូចជាមិនឃើញកន្លែងទាំងនោះទៀតទេ មួយក្នុងចំណោមពួកគេបានចូលទៅក្នុងអង្គការ ហើយមួយទៀតបាន—បានដួលបាត់ហើយ។

3 ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវបានគេហៅកាលពីម្សិលមិញ—ត្រូវបានគេប្រាប់ខ្ញុំថា អ្នកទាំងអស់គ្នាចង់បានការប្រជុំមួយដើម្បីសួរខ្ញុំនូវសំណួរទាំងនេះ អំពីភារកិច្ចរបស់អ្នកនៅក្នុងព្រះវិហារនេះ ហើយខ្ញុំ...នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំនៅទីនេះសម្រាប់យប់នេះគឺ...និង—ដើម្បីរៀបចំក្រុមជំនុំ ឬផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវរបស់ដែលខ្ញុំគិតថានោះ—នោះជាអ្វីដែលសំខាន់ក្នុងការធ្វើឲ្យព្រះវិហារនេះបន្តទៅមុខ។

4 បងប្អូនអើយ ខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកដឹងថាខ្ញុំបានធ្វើការកត់សម្គាល់អំពីកន្លែងនេះជាកន្លែងខាងវិញ្ញាណ។ វាមិនមែនជាកន្លែងដែលធំជាងគេក្នុងពិភពលោកទេ ហើយវាក៏មិនមែនជាកន្លែងដែលយើងច្រៀងច្រើនជាងគេនោះដែរ ឬបានស្រែកខ្លាំងជាងគេ ឬការស្រែកហោរ ឬការនិយាយភាសាដទៃច្រើនជាងគេ និងអ្វីៗទៀត នោះ

មិនមែនជាវាទេ ប៉ុន្តែវាជាគុណសម្បត្តិនៃព្រះវិញ្ញាណ ដែលធ្វើការនៅទីនេះក្នុងរោងឧបោសថនេះ។ ហើយ រហូតមកដល់ពេលនេះ ខ្ញុំចង់សរសើរនិងអរគុណប្អូនប្រុសនេវិល ហើយ—និងអ្នកជាបងប្អូននៅទីនេះ អ្នកគ្រប់គ្រង និងឌីកុន និងនាយកសាលាថ្ងៃអាទិត្យ និងអ្នកទាំងអស់សម្រាប់—សម្រាប់អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើក្នុងការជួយរក្សាតាមវិធីនេះ។ វាជាការអធិស្ឋានដ៏យូររបស់ខ្ញុំ និងជាបំណងប្រាថ្នាតាំងពីក្មេងមកម្ល៉េះ ចង់ឃើញក្រុមជំនុំមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងតាមលំដាប់លំដោយ។

5 ឥឡូវនេះ ពេលយើងឧទ្ទិសក្រុមជំនុំ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកថា "បន្តិចក្រោយមក ខ្ញុំមានរឿងចង់និយាយជាមួយអ្នក របៀបកំណត់កិច្ចការនេះតាមលំដាប់ វិធីដែលគួរដំណើរការ។" ហើយអ្នកបានចាប់ផ្តើម...បន្ទាប់ពីចាកចេញពីទីនេះ យើងមានអ្នកបម្រើព្រះជាដើម។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ បងប្រុសនេវិលនៅក្មេងនៅឡើយក្នុងចំណោមពួកយើង និយាយពីចំណោមពួកយើង ខ្ញុំបានគិតថា វាជាការប្រសើរសម្រាប់ប្អូនប្រុសនេវិល ក្នុងការតាំងចិត្តកាន់តែប្រសើរឡើងក្នុងសេចក្តីជំនឿ មុនពេលខ្ញុំបង្ហាញរឿងដូចដែលខ្ញុំនឹងធ្វើឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានដឹងថាគាត់ត្រូវបានស្ថាបនាយ៉ាងល្អនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿ ហើយយល់ពីអ្វីដែលជាគោលលទ្ធិនោះ ហើយ—ហើយបានដើរតួជាសាក្សីដ៏ស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះគ្រីស្ទ ហើយកាន់នូវអ្វីដែលយើងជឿថាជាសេចក្តីពិត ខ្ញុំគិតថាវាដល់ពេលហើយឥឡូវនេះ នឹងជាពេលវេលាដ៏ល្អ ដើម្បីចូលទៅជិតគាត់នៅក្នុង...ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាជាអ្នកចាស់ទុំ និងអ្វីៗនៅទីនេះនៃក្រុមជំនុំ ថាអ្នកនឹងទទួលយកការបញ្ហាទាំងនេះ ហើយចងចាំវា វាជាចំណេះដឹងដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំចំពោះព្រះ។ ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំកំពុងស្វែងរកអ្នកដើម្បីយករបស់ទាំងនេះចេញតាមរបៀបដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយពីពួកគេ ពីព្រោះមាននរណាម្នាក់ត្រូវតែជាប្រធាននៅជុំវិញនេះ។ អ្នកត្រូវតែមាន...

6 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនព្យាយាមឆក់យកសិទ្ធិអំណាច ឬអ្វីបែបនោះទេ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញថា បុរសម្នាក់ ឬអ្វីមួយដែលមានមេពីរទៅវា—វាមិនដឹងពីរបៀបទៅទេ។ ព្រះមិនដែលមានមេពីរចំពោះក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មិនដែលធ្វើទេ វាជាមេតែមួយ។ ទ្រង់តែងតែប្រព្រឹត្តនៅគ្រប់ជំនាន់ ដូចដែលយើងបានសិក្សាតាមបទគម្ពីរ តែងតែមានបុគ្គលម្នាក់ដែលទ្រង់ដោះស្រាយជាមួយ។ ដោយសារតែអ្នកមានមនុស្សពីរនាក់ អ្នកមានគំនិតពីរដែរ។ ហើយវាត្រូវតែឈានដល់វគ្គផ្តាច់ព្រ័ត្រ

ចុងក្រោយមួយ ហើយភាពដាច់ខាតរបស់ខ្ញុំគឺព្រះបន្ទូល ជាព្រះគម្ពីរ។ ហើយក្នុងនាមជាគ្រូគង្វាលនៅទីនេះនៃក្រុមជំនុំ ដាច់ខាតរបស់ខ្ញុំគឺព្រះបន្ទូល ហើយខ្ញុំចង់...ខ្ញុំដឹងថាអ្នកជាបងប្អូនរបស់យើង អ្នកមើលមកខ្ញុំជាដាច់ខាតចំពោះអ្វី... ដរាបណាខ្ញុំដើរតាមព្រះ ដូចប៉ុលបានមានប្រសាសន៍ក្នុងបទគម្ពីរថា "ចូរអ្នកដើរតាមខ្ញុំ ដូចខ្ញុំដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ។"

7 ហើយ ខ្ញុំរំពឹងថាអ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូន នៅពេលណាដែលអ្នកឃើញខ្ញុំនឹងចេញឆ្ងាយពីបទគម្ពីរនេះ មករកខ្ញុំដោយឯកជន ហើយប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងដែលខ្ញុំខុស។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកជាអ្នកទទួលខុសត្រូវឬក៏អ្នកជា...ឬជាអ្នកអនាម័យនោះទេ មិនថាអ្នកជានរណាទេ អ្នកមានកាតព្វកិច្ចជាប់នឹងខ្ញុំ ក្នុងនាមជាបងប្អូនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីប្រាប់ខ្ញុំពេលដែលខ្ញុំធ្វើខុសពីបទគម្ពីរ។ បើមានចម្ងល់សូមអង្គុយហើយដោះស្រាយវាចេញ រួមគ្នា។

8 ហើយនោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកមក ខ្ញុំគិតថាមករកខ្ញុំនៅយប់នេះនាំខ្ញុំមកទីនេះ គឺដោយសារតែមានសំណួរនៅទីនេះ ដែលហាក់ដូចជាកំពុងសួរអ្នកនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ដ្បិតរឿងដែលខ្ញុំមាន—មាននៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះសូមចងចាំ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនដឹងទេ...មិនមានឈ្មោះចុះលើសំបុត្រទាំងនេះទេ ប៉ុន្តែ...ហើយពួកគេត្រូវបានសរសេរ ហើយខ្ញុំមិនអាច...មិនដឹងថាអ្នកណាសរសេរទេ តែជាសំណួរដែលគិតក្នុងចិត្តអ្នក ហើយខ្ញុំនៅទីនេះដើម្បីឆ្លើយពួកវាតាមចំនេះដឹងរបស់ខ្ញុំយ៉ាងល្អបំផុត។

9 ហើយសូមចាំថា ព្រះទ្រង់ទតមករកខ្ញុំ ដើម្បីឃើញថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះបន្ទូល។ ហើយខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើលទៅអ្នកដើម្បីមើលឃើញថាអ្នកអនុវត្តព្រះបន្ទូល ឃើញទេ ឃើញទេ នៅក្នុងក្រុមជំនុំនេះ។ ហើយរក្សាវាខាងវិញ្ញាណ សម្រាប់ ការចងចាំកម្លាំងទាំងអស់—នៃនគរងងឹតរបស់សាតាំងនឹងបែរមកប្រឆាំងនឹងអ្នក នៅពេលអ្នកចាប់ផ្តើមរីកចម្រើនក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នកត្រូវតែជាទាហាន មិនមែនគ្រាន់តែជាអ្នកជ្រើសរើសថ្មីនោះទេ។ ឥឡូវនេះឯងជាទាហានចាស់ ហើយត្រូវបានគេបង្វឹកឲ្យប្រយុទ្ធ។ ហើយសាតាំងនឹងចូលមកក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាហើយធ្វើឲ្យអ្នកមានជម្លោះនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ប្រសិនបើវាអាច។ បង្វែរគាត់ភ្លាមៗ អ្នកជាបងប្អូន ហើយវាជាសត្រូវ។ ហើយយើងមកទីនេះដើម្បីរៀបចំស្តង់ដារនៅពេលល្ងាចនេះ នៅពេលដែលពិភពលោកត្រូវបានងងឹតហើយអាណាចក្រ

ព្រះវិហារទាំងមូលនឹងចូលទៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាក្រុមជំនុំ។ ហើយឆាប់ៗនេះ ពួកគេនឹងព្យាយាមចាប់សញ្ញានៅលើទ្វារនេះនៅទីនេះ "បិទហើយ!" ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងទៅជួបកន្លែងផ្សេងទៀត ព្រោះពួកគេប្រាកដជានឹងបិទព្រះវិហារទាំងនេះក្នុងថ្ងៃណាមួយនេះ ប្រសិនបើយើងមិនយកសញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វ។ ហើយយើងពឹងផ្អែកលើការរស់នៅស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះរហូតដល់សេចក្តីស្លាប់រំដោះយើងឲ្យរួច ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងចង់ធ្វើ។

10 ឥឡូវនេះឆ្ពោះត្រង់ទៅ...ហើយខ្ញុំនឹងសួរថា ប្រសិនបើមានពេលណាមួយដែលមានបញ្ហាទាំងនេះចោទជាសំនួរ ដែលខ្សែអាត់នេះអាចត្រូវបានចាក់នៅចំពោះមុខសមាជិកនៃក្រុមជំនុំនេះ ឃើញទេ នៅឯកិច្ចប្រជុំរបស់អ្នក ឬមុនការប្រជុំ មុនពេលការប្រជុំចាប់ផ្តើម។ បើកខ្សែអាត់នេះហើយលេងវា! ហើយសូមឲ្យក្រុមជំនុំនៅទីនេះយល់ថា បុរសទាំងនេះត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ចចំពោះព្រះដូចជាសម្បថរបស់ពួកគេនៅក្នុងក្រុមជំនុំនេះ ដើម្បីជួយរក្សាគោលការណ៍ទាំងនេះ។ អ្នកអាចមិនយល់ស្របជាមួយពួកគេ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដំណើរការវានោះ ខ្ញុំនឹងមិនយល់ស្របជាមួយអ្នកទេ។ យើងត្រូវតែមានប្រភពខ្លះ នៅកន្លែងណាមួយដែលត្រូវតែមានគោលដៅចុងក្រោយ។ ហើយអ្វីដែលល្អបំផុតដែលខ្ញុំដឹង គឺខ្ញុំកំពុងផ្តល់ឱ្យវានៅក្រោមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ជាគោលដៅចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំ។ ហើយសូមឱ្យខ្សែអាត់នេះក្លាយជាចុងក្រោយរបស់អ្នកចំពោះសំណួរទាំងនេះ។

ឥឡូវនេះ ទីមួយគឺៈ

220. តើក្រុមជំនុំនឹងធ្វើសកម្មភាពយ៉ាងណាឆ្ពោះទៅរកការអំពាវនាវរកជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ...សម្រាប់អាហារ និងសំលៀកបំពាក់? តើ—តើសកម្មភាពអ្វី—តើក្រុមជំនុំគួរធ្វើអ្វី?

11 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាក្រុមជំនុំមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះខ្លួនឯង សម្រាប់សមាជិករបស់យើងនៅទីនេះនៃក្រុមជំនុំ យើងមានទំនួលខុសត្រូវទាំងស្រុងតាមដែលយើងមានតម្រូវការក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ពួកគេ។ យើងមានទំនួលខុសត្រូវចំពោះខ្លួនយើង នោះជាសមាជិកថេរនៃរោងឧបោសថ ដែលមកទីនេះ ហើយថ្វាយបង្គំជាមួយយើង។ យើងមានកាតព្វកិច្ចចងជាមួយនឹងពួកគេ ក្នុងនាមជាបងប្អូនរបស់យើងដែលបានបង្ហាញថាជាសមាជិករបស់យើងក្នុងការជួបជុំនេះ។

12 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាយប់នេះមានមនុស្សរាប់លាននាក់ដោយគ្មានអាហារ គ្មានសម្លៀកបំពាក់ ហើយយើងចង់ឱ្យអាចជួយក្រុមទាំងមូលរបស់ពួកគេ ធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងអាចធ្វើបាន ប៉ុន្តែផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ យើងមិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេ យើងមិនអាចផ្គត់ផ្គង់ពិភពលោកទាំងមូលបានទេ។ ប៉ុន្តែយើងមានកាតព្វកិច្ចជាប់នឹងខ្លួនយើង។ ហើយខ្ញុំគិតថានៅក្នុងនោះ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើយើងមានអ្វីដែលនៅសល់ ថាអ្នកចង់រួមចំណែកដល់មនុស្សដែលមិនមែនជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំនេះ អ្វីមួយដែលអ្នកចង់ផ្តល់ឱ្យពួកគេ វាគួរតែត្រូវបានជួបរវាងក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃឌីកុន។

13 ឌីកុនគឺជាអ្នក—ដែលត្រូវជួបប្រឈមជាមួយការងារ ឬបញ្ហានេះ ជាជាងដោយសារនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនៅពេលដែលជម្លោះកើតឡើងអំពីអាហារនិង
សម្លៀកបំពាក់ជាដើម នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ គេហៅសាវ័កមកនិយាយអំពីវា ហើយនិយាយថា "ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ចូររើសយក៧នាក់ក្នុងពួកអ្នករាល់គ្នា ជាអ្នកមានឈ្មោះល្អ ពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងប្រាជ្ញា នោះយើងខ្ញុំនឹងតាំងគេ ឲ្យត្រួតត្រាលើការងារនេះ។ ឯយើងខ្ញុំ នឹងខំព្យាយាមក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋាន និងការផ្សាយព្រះបន្ទូលវិញ។"

14 ហើយវាមិនមែនជាកាតព្វកិច្ចរបស់គ្រូគង្វាលក្នុងការមើលទៅក្រៅ...សម្រាប់អាហារជាដើម។ នោះត្រូវបានសន្មតដោយឌីកុន។ វាមិនមែនជាអ្នកគ្រប់គ្រងទេ វាជាការងាររបស់ឌីកុនដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកនេះគួរតែ...សូមចាំថានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ពួកគេបានរួមចំណែកដល់ខ្លួនពួកគេ ពួកក្រិក និង—និងជនជាតិយូដា ជាកន្លែងដែលមានការប្រកែកគ្នាថា ម្នាក់ទទួលបានចំនួនច្រើនជាងម្នាក់ទៀត ប៉ុន្តែគឺជាមនុស្សដែលបានលក់ទំនិញទាំងអស់របស់ខ្លួន ហើយបានប្រគល់វាចូលក្នុងព្រះវិហារសម្រាប់ការគាំទ្រ ហើយបន្ទាប់មក—ដើម្បីបែងចែកក្នុងចំណោមពួកគេស្មើគ្នា។ ហើយមានជម្លោះបន្តិចបន្តួចបានកើតឡើង ហើយជាកន្លែងដែលយើងមានឌីកុនដំបូងរបស់យើង។ ហើយនោះជាភារកិច្ចមួយរបស់ពួកគេ គឺធ្វើបែបនោះ។

15 ខ្ញុំគិតថា ក្នុងនាមយើង ជាប្រជាជនផ្ទាល់ យើងគួរតែថែរក្សាពួកគេ។ ហើយវាគួរតែត្រូវបញ្ជូនទៅកាន់ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាឌីកុន ហើយបន្ទាប់មកវាគួរតែត្រូវបានជួបដោយក្រុមប្រឹក្សាឌីកុន ហើយមើលថាតើពួកគេអាចធ្វើបានអ្វីខ្លះអំពីវា។

ហើយរបស់ទាំងអស់នោះជាសម្លៀកបំពាក់ អាហារ ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ ឬអ្វីក៏ដោយ គួរតែមកតាមរយៈឌីកុន។ បន្ទាប់មក ឌីកុន នៅពេលដែលពួកគេសម្រេចចិត្តថាពួកគេ—ថាពួកគេជា...តើពួកគេនឹងធ្វើអ្វីអំពីវា បន្ទាប់មកវាគួរតែត្រូវបានបង្ហាញបន្ទាប់មកទៅ—រតនាគារ ដើម្បីមើលថាតើរតនាគារមានលទ្ធភាពចំណាយប្រាក់ចំនួនជាក់លាក់នេះឬអត់នៅពេលនេះ ឬ—ឬទិញសម្លៀកបំពាក់ទាំងនេះ ឬអ្វីក៏ដោយដែលវាគឺសម្រាប់នោះ។ ប៉ុន្តែ—ក្រុមប្រឹក្សាឌីកុនគួរតែជួបប្រជុំគ្នា ហើយវាមិនទៅរកអ្នកអ្នកទទួលបន្ទុក ឬគ្រូគង្វាលទេ។ វាជារឿងរបស់ឌីកុន ទាំងអស់គ្នា។

ឥឡូវនេះ សំណួរទីពីរ។

221. តើវាគ្រប់គ្រាន់ទេក្នុងការនិយាយដោយបើកចំហលើវេទិកា តើភាសាដទៃ និងការបកស្រាយគួរតែធ្វើឡើងនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំមុនពេលថ្វាយបង្គំឬ?

នោះជាសំណួរទីពីរនៅលើក្រដាសដែលខ្ញុំមាននៅទីនេះ ដែលជាកាតតូច។

16 ឥឡូវនេះ វាទាក់ទងនឹងគ្រូគង្វាលនៅទីនេះ ឃើញទេ។ ព្រោះគាត់—គាត់ ជាប្រធាន ផ្នែកខាងវិញ្ញាណ គាត់ជាប្រធាននោះ។ ឌីកុនគឺជាប៉ូលីសនៅក្នុងព្រះវិហាររក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ និងមើលការខុសត្រូវរបស់ទាំងនេះ និងការផ្តល់អាហារដល់ជនក្រីក្រជាដើម។ អ្នកគ្រប់គ្រងគឺជាងហិរញ្ញវត្ថុនិងអគារ នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេត្រូវមើលថែ។ ប៉ុន្តែគ្រូគង្វាលគឺលើស—ការគ្រប់គ្រងផ្នែកខាងវិញ្ញាណ ហើយរឿងនេះនឹងទៅដល់អ្នក បងប្រុសនេវិល។

17 ឥឡូវនេះ នៅទីនោះ...មួយរយៈមុននៅពេលដែលសណ្តាប់ធ្នាប់ត្រូវបានកំណត់ ក្នុងព្រះវិហារ។ ខ្ញុំជឿលើការនិយាយភាសាដទៃ និងការបកស្រាយ និងអំណោយទានខាងវិញ្ញាណល្អៗទាំងអស់ដែលបានតែងតាំងពីព្រះឲ្យមាននៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ប៉ុន្តែយើងកំពុងរស់នៅថ្ងៃមួយ ដូចនៅក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរ ជាកន្លែងដែលពួកជំនុំ... ឥឡូវនេះ អ្នកកត់សម្គាល់ពីប៉ុល គាត់បានបង្កើតព្រះវិហារនៅក្រុងអេភេសូរ ជាព្រះវិហារអេភេសូរ ដែលជាព្រះវិហារដែលបានបង្កើតឡើងយ៉ាងល្អ។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? យើងជឿថាប៉ុល ហើយបាននិយាយដោយខ្លួនឯងថាគាត់និយាយភាសាជាច្រើន ហើយយើងដឹងថាគាត់មានអំណោយនៃភាសា។ មិនមែនជាភាសាដែលគាត់បានរៀននោះទេ គឺជាភាសាដែលបានទទួលខាងវិញ្ញាណដល់គាត់ ពីព្រោះរបៀបដែលគាត់និយាយវានៅក្រុងកូរិនថូសនៅទីនោះ។ ហើយដើម្បីសន្សំពេល ខ្ញុំមិនគ្រាន់តែបើកគម្ពីរអានឲ្យអ្នក

ប៉ុណ្ណោះទេ ដោយសារតែវានឹងធ្វើឱ្យយើង—ការស្នាក់នៅរបស់យើងនៅយប់នេះយូរពេក ព្រោះខ្ញុំមិនមានពេលច្រើនទេ។ ហើយឥឡូវនេះ...ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដើម្បីឱ្យអ្នកអាចមើលឃើញដោយបើកចំហ។

18 ឥឡូវនេះ ប៉ុលមិនដែលមានពេលណាមួយដែលត្រូវនិយាយទៅកាន់ព្រះវិហារអេភេសូរ ឬព្រះវិហាររ៉ូមឡើយ ឬក្រុមជំនុំណាមួយផ្សេងទៀត អំពីអំណោយទានខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ អំពីរបៀបដាក់ពួកគេឱ្យមានសណ្ដាប់ធ្នាប់។ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវតែនិយាយទៅកាន់កូរិនថូសជាបន្តបន្ទាប់អំពីវា ពីព្រោះពួកគេបានធ្វើឱ្យវាក្លាយជាបញ្ហាគ្រប់ពេលវេលា។ លោកប៉ុលមានប្រសាសន៍ថា កាលលោកចូលទៅក្នុងចំណោមពួកគេ ប្រសិនបើគេរកឃើញថាអ្នកណាមានភាសាដទៃ ហើយម្នាក់មានទំនុកដំកើង ហើយគាត់បានអរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់សម្រាប់អំណោយល្អទាំងអស់របស់ពួកគេ និងរឿងដូចនោះ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្គាល់នៅក្នុងជំពូកទីមួយ ឬពីរនៃកូរិនថូស ប៉ុលកំពុងប្រាប់ពួកគេតាមគោលជំហរ អ្វីដែលពួកគេមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ របៀបដែលគាត់...ពួកគេមានជំហរនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

19 បន្ទាប់ពីគាត់បានប្រាប់ពួកគេរួចហើយ ដូចជាឪពុក គាត់ចាប់ផ្ដើមដាក់រំពាត់លើពួកគេ និងនិយាយថា "ខ្ញុំឮថាមានជម្លោះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយខ្ញុំឮថាអ្នកស្រវឹងនៅតុរបស់ព្រះអម្ចាស់។" គាត់មិនលើកលែងភាពជាគ្រីស្ទានឡើយ ហើយអ្នកជាបងប្អូនសូមកុំធ្វើបែបនោះ មិនលើកលែងភាពជាគ្រីស្ទាន ប៉ុន្តែវាជារបៀបដែលពួកគេប្រព្រឹត្តនៅក្នុងដំណាក់នៃព្រះ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលវានៅ។

20 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយដូចប៉ុលពីបុរាណថា នោះគឺ "ពេលមកជុំគ្នា បើអ្នកណានិយាយ ត្រូវឲ្យម្នាក់ទៀតបកស្រាយ។ គ្មានអ្នកបកប្រែទេ សូមរក្សាសន្តិភាពរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានអ្នកបកប្រែ..."

21 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានមើលក្រុមជំនុំនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំបានឃើញអ្នកធំឡើង ហើយខ្ញុំបានឃើញអំណោយទានខាងវិញ្ញាណជាច្រើនដែលកំពុងដំណើរការក្នុងចំណោមអ្នក។ និយាយដោយត្រង់ទៅ ខ្ញុំត្រូវមករកបងប្រុស នេវិលអំពីព្រះបន្ទូលពីព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីកែតម្រូវគាត់លើអ្វីមួយដែលគាត់កំពុងធ្វើ។

22 ហើយប្រសិនបើខ្ញុំ...ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់មាន...ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានតាំងខ្ញុំឲ្យធ្វើជាអ្នកត្រួតត្រាហ្វូងចៀម បន្ទាប់មក វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្ញុំក្នុងការប្រាប់អ្នកពីការពិត។ ហើយខ្ញុំមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងចំពោះបងប្រុសនេវិលដែលគាត់បានស្តាប់តាមការពិត។ ខ្ញុំគ្រាន់តែអាចនិយាយវាបាន ដូចដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ។

23 ឥឡូវក្នុងការនេះ ដូចដែលខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញក្រុមជំនុំរបស់អ្នករីកចម្រើន ហើយបានកត់សម្គាល់វា។ ហើយនៅក្នុងព្រះវិហារ នេះជារបៀបដែលយើងមានវាមុនគេ ហើយនេះគឺជាវិធីដែលយើងមាន—យើងចង់បានវាម្តងទៀត។

24 ឥឡូវនេះ បើអ្នកមិនមើល ពេលណាកូន...រឿងដំបូងដែលទារកធ្វើគឺព្យាយាមនិយាយនៅពេលដែលគាត់មិនអាចនិយាយបាន។ ឃើញទេ? គាត់បង្កើតពពុះច្រើន និងសំលេងរំខាន—ជាដើម ប៉ុន្តែគាត់គិតថាគាត់គ្រាន់តែ...គាត់អាចនិយាយលើសពីគ្រូអធិប្បាយនៅពេលនោះ។ មែនហើយ យើងឃើញថាមិនត្រឹមតែនៅក្នុងជីវិតធម្មជាតិប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែយើងរកឃើញថានៅក្នុងជីវិតខាងវិញ្ញាណផងដែរ។ វាជារឿង*តូច*មួយ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកព្យាយាមកែកូននោះ ហើយវាយគាត់បន្តិចព្រោះគាត់ "ហ្គូហ្គីង" ហើយព្យាយាមនិយាយ អ្នកនឹងបំផ្លាញក្មេង។ ឃើញទេ ហើយអ្នកនឹងធ្វើឱ្យគាត់ឈឺចាប់។ ហើយវាជាការល្អបំផុតដែលអនុញ្ញាតឱ្យទារកនោះធំឡើងបន្តិច រហូតដល់គាត់អាចនិយាយពាក្យរបស់គាត់បានត្រឹមត្រូវ ហើយបន្ទាប់មកប្រាប់គាត់ថានៅ*ពេលណា*។ "មិនមែនពេលប៉ានិយាយ ឬពេលម៉ាក់កំពុងនិយាយទេ។" ប៉ុន្តែដល់ពេលវេលាសមគួរហើយ សូមឲ្យគាត់និយាយពាក្យរបស់គាត់។ តើអ្នកយល់ពីខ្ញុំអត់? ឥឡូវឲ្យគាត់និយាយពេលគាត់មកនិយាយ។

25 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្លាប់មានអ្វីដែលជាបន្លាក្នុងសាច់ខ្ញុំចេញក្នុងការប្រជុំ វាជាមនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវក្រោកឡើងនៅពេលខ្ញុំកំពុងនិយាយ ហើយបន្ទាប់មកថ្លែងសារជាភាសាដទៃ ហើយបំបែកព្រះវិញ្ញាណ។ ខ្ញុំទើបតែចេញពីការប្រជុំនៅញូវយ៉ក និងកន្លែងផ្សេងគ្នាទៅកាន់កន្លែងដែលអ្នកបម្រើព្រះអនុញ្ញាតឱ្យបន្ត យូរៗទៅ វាគ្មានអ្វីក្រៅពីភាព—ប៉ុន្តែមានការភ័ន្តច្រឡំ។ សូមមើល នៅពេលដែលព្រះកំពុងដោះស្រាយនៅក្នុងបន្ទាត់នៃគំនិតមួយ ទ្រង់...វានឹងក្លាយជា—វានឹង...ទ្រង់នឹងកម្ចាត់គោលបំណងរបស់ទ្រង់ ប្រសិនបើទ្រង់កំពុងតែព្យាយាមដើម្បីមានគំនិតមួយដល់អ្នកទៅកាន់ក្រុមជំនុំដើម្បីហៅអាសនៈនិងអ្វីមួយចូលទៅក្នុង។

26 ឧទាហរណ៍ដូចនេះ។ យើងកំពុងអង្គុយនៅតុនិយាយ ហើយយើងកំពុងនិយាយអំពីព្រះអម្ចាស់។ ហើយជូនៀរត់ចូលតុ ភ្លាមៗ ទាញយកការយកចិត្តទុកដាក់ទាំងអស់ចេញពីអ្វីដែលយើងកំពុងធ្វើ ហើយ ស្រែកចេញ ហ៊ោរំពង "ប៉ា! ម៉ាក់! របស់ខ្ញុំ! របស់ខ្ញុំ! ខ្ញុំគ្រាន់តែវាយផ្ទះរត់ចុះចូលក្រុម! ហើយយើងធ្វើទាំងអស់*នេះ នោះ* និង*ផ្សេងទៀត*!" ហើយនៅពេលដែលយើងមានសិទ្ធិលើប្រធានបទដ៏ពិសិដ្ឋពិតប្រាកដ។ ឥឡូវនេះ គាត់កំពុងរត់ទៅផ្ទះ នោះមិនអីទេ នៅក្នុងការប្រកួតកីឡាបេស្បល នោះមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែគាត់ផ្តាច់សណ្តាប់ធ្នាប់ពេលគាត់ទម្លាយសារដែលយើងកំពុងនិយាយ។ ឱ្យគាត់រង់ចាំរហូតដល់ពេលវេលារបស់គាត់មកដល់ ហើយបន្ទាប់មកប្រាប់យើងពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើនៅឯការប្រកួតកីឡាបេស្បល។

27 ឥឡូវនេះ វាគ្រាន់តែជារឿងដដែលដែលយើងរកឃើញជាមួយនឹងអំណោយទាននៅថ្ងៃនេះ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះមិនអាចទុកចិត្តអំណោយទានខាងវិញ្ញាណច្រើនពេកជាមួយមនុស្ស ពួកគេមិនដឹងពីរបៀបគ្រប់គ្រងពួកគេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលជាបញ្ហានៅថ្ងៃនេះ ហេតុផលដែលយើងមិនមានលើសពីអ្វីដែលយើងធ្វើ។

28 ហើយយើងរកឃើញថាមានការក្លែងខ្លួនជាច្រើននៃអំណោយខាងវិញ្ញាណ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនជឿថាមាន*ដូច្នេះ*នៅក្នុងព្រះវិហាររបស់យើងទេ។ ខ្ញុំអរគុណចំពោះរឿងនោះ។ ខ្ញុំមិនជឿថាវាជាការក្លែងបន្លំទាល់តែសោះ។ ខ្ញុំជឿថាយើងមានអំណោយទានពិតប្រាកដ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែដឹងពីរបៀបគ្រប់គ្រងអំណោយទាំងនោះ។

29 ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលអ្នកទៅធ្វើអ្វីល្អ... ដូចជាអ្នកកំពុងធ្វើការឱ្យថៅកែ ហើយអ្នកចាប់ផ្តើមចេញពីការងារដំបូងរបស់អ្នក ហើយអ្នកសុខចិត្តទទួលការបញ្ជា បន្ទាប់មកថៅហ្វាយមានទំនុកចិត្តលើអ្នក ហើយនឹងបន្តលើកអ្នកឡើងទៅកាន់ការិយាល័យខ្ពស់គ្រប់ពេលវេលា។

30 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿថាពេលវេលាបានវាយលុក រោងឧបោសថ ប្រាណហាំ ដើម្បីដឹងពីអ្វី...យកអំណោយដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានមកយើង ដែលព្រះអាចទុកចិត្តយើងជាមួយនឹងអ្វីដែលអស្ចារ្យជាងអ្វីដែលយើងមាន។ ប៉ុន្តែយើងមិនអាចទៅជាមួយបានទេ...ហើយអ្នកឃើញបុរសម្នាក់ដែលតែងតែត្រូវប្រាប់គាត់ និងអ្វីៗ

គ្រប់យ៉ាង។ ហើយចាំថា "វិញ្ញាណរបស់ហោរាសណ្ឋិតក្នុងហោរា" ព្រះគម្ពីរចែង។ ពេលឃើញមនុស្សដែលត្រូវកែតម្រូវ ឬស្ត្រីដែលចេញទៅផ្លូវខុស ហើយបន្ទាប់មកអ្នកគាត់ពីសេចក្ដីពិតតាមបទគម្ពីរនោះវានឹងបង្ហាញថាវិញ្ញាណដែលនៅលើពួកគេមិនមែនជារបស់ព្រះទេ។ ពីព្រោះព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "វិញ្ញាណរបស់ហោរា" ឬ "ទំនាយ" នោះគឺជាការថ្លែងទីបន្ទាល់ ការអធិប្បាយ ការនិយាយភាសាដទៃ ឬអ្វីក៏ដោយ ពីព្រោះភាសាដទៃដែលបានបកស្រាយគឺជាការទាយ។ ដូច្នេះ វាជាកម្មវត្ថុរបស់ហោរា ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាហោរា។ ដូច្នេះយើង—យើងឃើញថាវាហួសលំដាប់សម្រាប់បុរសឬស្ត្រីដើម្បីលោតឡើងហើយផ្ដល់សារ មិនថាគេចង់ធ្វើប៉ុណ្ណាទេ ខណៈពេលដែលគ្រូអធិប្បាយកំពុងនៅក្នុងវេទិកា។

31 ឥឡូវនេះខ្ញុំស្នើវាសម្រាប់ រោងឧបោសថ ប្រាណហាំ ថាជារបស់យើងនោះ—អំណោយរបស់យើងដែលយើងរកឃើញ... ហើយយើងមានមនុស្សល្អៗមួយចំនួននៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ អំណោយនីមួយៗគឺជាព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្លួន។ វាជាអំណោយ ដូចជាការអធិប្បាយជាអំណោយ ដូចជាការប្រោសឱ្យជាជាអំណោយ ដូចជារបស់ផ្សេងទៀតជាអំណោយ ទាំងនេះជាអំណោយ ពួកគេជាព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្លួន។ ហើយម្នាក់ៗត្រូវបានបង្គាប់ឲ្យរង់ចាំការបម្រើរបស់ខ្លួន។

32 ដូច្នេះ សូមឲ្យរោងឧបោសថប្រាហាំប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងនេះចុះ ហើយនៅក្នុងថ្ងៃនេះ ជាពិសេសថ្ងៃនេះនៅពេលដែលយើងមានច្រើន (ខ្ញុំមិនចង់និយាយរឿងនេះទេ ប៉ុន្តែ) មានអ្នកធ្វើជាមានជំនឿច្រើន។ យើងមិនចង់បានអ្នកធ្វើជាមានជំនឿទេ។ គ្មានមនុស្សណា គ្មានមនុស្សស្មោះណា ចង់ធ្វើជាមានជំនឿទេ។ យើង...ប្រសិនបើយើងមិន...មិនអាចមានរបស់ពិតទេ កុំឱ្យមានទាល់តែសោះ ចាំរហូតដល់យើងទទួលបានរបស់ពិត។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿអ្នក—ជាមនុស្សនឹងយល់ស្របជាមួយវា។ យើងមិនចង់បានអ្វីដែលធ្វើជាមានជំនឿ។ បងប្អូនអើយ យើងមិនអាចចាប់ផ្ដើមដោយជឿជាក់លើអ្វីមួយ ហើយចាកចេញពីពិភពលោកនេះបានទេ។ យើងត្រូវតែមានអ្វីដែលពិត និងអ្វីដែលពិតប្រាកដ។ បើយើងមិនទាន់បានវាទេ សូមចាំរហូតដល់យើងទទួលបាន ហើយនិយាយអ្វីមួយអំពីវា។ ឃើញទេ?

33 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយថា ចូរឲ្យមនុស្សប្រុសស្រីទាំងអស់នេះ ដែលនិយាយភាសាដទៃ ហើយទាយ ហើយឲ្យដំណឹង... ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿជាមួយអ្នកថាជាមនុស្សប្រុសពិត។ ឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ចូរលមើលគ្រប់ទាំងអស់ ហើយ

កាន់ខ្ជាប់តាមសេចក្ដីដែលត្រឹមត្រូវ។" "អញនឹងនិយាយនឹងសាសន៍នេះ ដោយភាសាផ្សេងៗ ហើយដោយបបូរមាត់មនុស្សដទៃ នេះនៃជាសេចក្ដីសំរាក ចូរឲ្យពួកអ្នកដែលនឿយហត់បានសំរាកចុះ" នៅក្នុងគម្ពីរអេសាយ។

34 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមផ្ដល់យោបល់នេះ ដើម្បីឲ្យទីជម្រកនេះនឹងត្រូវបានបម្រើដោយអំណោយមួយក្នុងពេលតែមួយ ព្រោះវានាំយើងត្រឡប់មកវិញដោយត្រង់តាមលំដាប់ម្ដងទៀតនូវអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមនិយាយៈ បើអ្នកណានិយាយ ចូរឲ្យវិញ្ញាណនៃហោរាចុះចូលនឹងហោរា។ តើអ្នកយល់ទេ? ឥឡូវនេះ សូមឲ្យអស់អ្នកដែលមានកិច្ចបម្រើដល់ព្រះកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ...ហើយឥឡូវវាត្រូវបានគេនិយាយថា ឥឡូវនេះអនុញ្ញាតឱ្យវាត្រូវបានធ្វើ។ ចូរឲ្យអស់អ្នកដែលធ្វើកិច្ចបម្រើដល់ព្រះកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ រង់ចាំការបម្រើរបស់ខ្លួន ពីព្រោះវាជាកិច្ចការពីព្រះគ្រីស្ទដល់ក្រុមជំនុំ។ ប៉ុន្តែអ្នកទាំងអស់គ្នាមិនអាចធ្វើកិច្ចការក្នុងពេលតែមួយបានទេ គឺត្រូវតែម្ដងក្នុងមួយពេល។

35 រោងឧបោសថប្រាណហាំនឹងមានសភាពដូចនេះ។ ចូរឲ្យអស់អ្នកដែលនិយាយភាសាដទៃ និងអ្នកដែលបកស្រាយភាសា ហើយអ្នកទាំងនោះមានទំនាយដែលនឹងត្រូវផ្ដល់ឱ្យក្រុមជំនុំ សូមឲ្យពួកគេមកជាមួយគ្នាពីព្រលឹម...មុនពេលការប្រជុំចាប់ផ្ដើម សូមឲ្យពួកគេជួបជុំគ្នាក្នុងបន្ទប់ណាត់ជួប ហើយរង់ចាំការបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់។

36 ដូចជាគ្រូគង្វាលត្រូវធ្វើដោយខ្លួនឯងមុនពេលដែលគាត់ចូលមកក្នុងទស្សនិកជន គាត់ត្រូវតែយកព្រះគម្ពីរ សិក្សាក្នុងភាពស្ងប់ស្ងាត់នៃបន្ទប់របស់គាត់ក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ហើយត្រូវចាក់ប្រេងតាំងឲ្យចេញមកមុខអ្នកស្ដាប់ដើម្បីនិយាយ។ បើគាត់មិនធ្វើទេ គាត់នឹងច្របូកច្របល់ពេលគាត់ចេញទៅ។ (សូមឲ្យបុរស និងស្ត្រីម្នាក់ៗ ដោយអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ មកចំពោះព្រះអម្ចាស់។ ហើយដោយសារថាគ្រូគង្វាលមានកិច្ចការតែមួយ គាត់គឺជាហោរា ពាក្យអង់គ្លេស *គ្រូអធិប្បាយ* មានន័យថា "ហោរា" នោះជាអ្នកប្រាប់រឿងខាងមុខនៃព្រះបន្ទូល។

37 ទុកឲ្យអ្នកដែលមានព័ន្ធកិច្ចដែលត្រូវជាអ្នកផ្សេង ដូចជាមនុស្សម្នាក់និយាយភាសាដទៃ និងមួយទៀតបកស្រាយ ពួកគេរង់ចាំ*ជាមួយគ្នា*ក្នុងកិច្ចបម្រើ។ ពួកគេមិនអាចស្នាក់នៅក្នុងការសិក្សាឯកជនហើយនិយាយភាសាដទៃបានទេ រួចមកប្រាប់អ្នកផ្សេងពីអ្វីដែលគាត់និយាយ ព្រោះគាត់មានទាំងភាសាដទៃនិង

ការបកស្រាយ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើគាត់មាននោះ ល្អណាស់ យើងចង់ទទួលវាដូចនោះ។ ហើយយើងចង់ឲ្យក្រុមជំនុំទទួលបានប្រយោជន៍ពីអំណោយទានទាំងនេះដែលមាននៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង។ ព្រះបានបញ្ជូនពួកគេមកយើងហើយវា...យើងចង់ឱ្យក្រុមជំនុំរបស់យើងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ដោយអំណោយទានខាងវិញ្ញាណទាំងនេះ។ ដូច្នេះ ចូរឲ្យអ្នកដែលនិយាយភាសាដទៃ និងអ្នកដែលបកស្រាយ និងអ្នកដែលថ្លែងទំនាយ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេមកជាមួយគ្នាមុនពេល—ក្រុមជំនុំជួបជុំ។ សូមឲ្យពួកគេជួបគ្នាក្នុងបន្ទប់មួយសម្រាប់ខ្លួនពួកគេ ដោយរង់ចាំការបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ដល់ក្រុមជំនុំ។ យល់ទេ?

38 ហើយបន្ទាប់មក ដូចនេះ ប្រសិនបើបងប្រុសនេវិលនិយាយថា មែនហើយ ឥឡូវនេះ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំសូមនិយាយដូចនេះ: ប្រសិនបើបងប្រុសខូលីននិយាយភាសាដទៃ ហើយបងប្រុស ហ៊ីកឃីសិន ផ្ដល់ការបកស្រាយ បន្ទាប់មក ពួកគេមានកិច្ចបំរើ*រួមគ្នា*សម្រាប់ក្រុមជំនុំ។ ឥឡូវនេះ នោះមិនមែនជាកិច្ចការរបស់បងប្រុស នេវិល ទេ នោះជាការបម្រើ*របស់អ្នក*ចំពោះក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំលើកនេះជាឧទាហរណ៍។ ដូច្នេះ បងប្អូនគួរចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើកិច្ចបម្រើរបស់អ្នកនៅក្នុងកន្លែងក្នុងដំណាក់នៃព្រះដែរ ដូចដែលគ្រូគង្វាលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការងាររបស់គាត់ ព្រោះវាគ្រាន់តែជាការចាំបាច់ដែលអ្នកធ្វើវា។ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចធ្វើវានៅក្នុងបន្ទប់ឯកជនរបស់អ្នកបានទេ ប្រសិនបើ*អ្នក*និយាយ និង*អ្នក*បកស្រាយ អ្នកត្រូវតែមកជាមួយគ្នា។ ឥឡូវនេះ ចូរមកជុំគ្នានៅក្នុងក្រុមជំនុំបិទនៅក្នុងបន្ទប់មួយសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ព្រោះអ្នកមានកិច្ចបម្រើឯកជន។ វាមិនមែនជាកិច្ចការដែលបើកចំហទេ វាជាកិច្ចការមួយដែលជួយក្រុមជំនុំ។ ឃើញទេ? វាជាអ្វីដែលត្រូវជួយដល់ក្រុមជំនុំ ប៉ុន្តែវាមិនត្រូវធ្វើក្នុងក្រុមជំនុំធំឡើយ មានតែវិធីដែលខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកថាវាត្រូវធ្វើ។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មក អ្វីក៏ដោយដែលបងប្រុសខូលីន និយាយ ហើយបងប្រុស ហ៊ីកឃីសិន ផ្ដល់ការបកស្រាយ ជាឧទាហរណ៍ បន្ទាប់មកសូមឱ្យបងប្រុស*នរណាម្នាក់*សរសេរវាចុះ តើវាជាអ្វី។ ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើវាមកដល់...

39 ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នាដឹងថា ព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមក យើងដឹងអំពីរឿងនោះ។ ហើយប្រសិនបើបងប្រុស នេវិល ក្រោកឡើងរាល់យប់ ហើយនិយាយថា

"មើល ព្រះអម្ចាស់យាងមក! មើល ព្រះអម្ចាស់យាងមក!" នោះនឹងជាការត្រឹមត្រូវ ឃើញទេ។ ប៉ុន្តែគាត់កំពុងនិយាយថា (គ្រូគង្វាល) នៅវេទិកា ត្បិតគាត់មានព្រះបន្ទូលសម្រាប់រឿងនោះ។ ហើយប្រសិនបើគាត់ជាគ្រូគង្វាល នោះជាហោរាដល់ក្រុមជំនុំ...ឬគ្រូគង្វាល ជាជាង គាត់ត្រូវសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលបានសរសេរនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់អំពីការ យាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នកត្រូវបានព្រមានដោយការនោះ។ កិច្ចការផ្សេងពីនេះ (ចំពោះក្រុមជំនុំ) ដែលគាត់នឹងមិនមានទំនាក់ទំនងជាមួយ គឺជាភាសាដទៃ ការបកប្រែភាសា (ដែលជាទំនាយ) ឬជាហោរានិយាយ នោះគឺជាអ្វីដែលមិនត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងព្រះបន្ទូល។ អ្វីដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងព្រះបន្ទូល *គាត់*នឹងនាំយកវាមក ប៉ុន្តែអ្វីដែលមិនត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងព្រះបន្ទូលគឺជាអ្វីដែល*អ្នក*ត្រូវប្រាប់គាត់។ ដូចជាឧទាហរណ៍ "ប្រាប់បងប្រុស វៀលឡឺ ថា**ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ** 'ស្នែកនេះ ក្នុងរណ្ដៅខ្សាច់របស់គាត់ អត់ចាំបាច់ទៅទេ ព្រោះមានឡានក្រឡាប់'" ឬអ្វីមួយដូចនេះ ហើយវាត្រូវសម្រេច។ ហើយអ្នកបាននិយាយវា ហើយគាត់បានបកស្រាយវា ហើយបន្ទាប់មកដាក់វានៅលើវេទិកា បន្ទាប់ពីការបម្រើរបស់អ្នកត្រូវបានបញ្ចប់ បន្ទាប់មក នៅពេលយប់ បន្ទាប់ពីក្រុមជំនុំ (ទំនុកតម្កើង) ចាប់ផ្ដើមច្រៀងជាដើម ប្រសិនបើកិច្ចបម្រើផ្សាយរបស់អ្នកត្រូវបានបញ្ចប់ហើយ ចូរឲ្យពួកគេចេញមកនូវពាក្យទំនាយដែលបានប្រទានមក។

40 ហើយខ្ញុំមិនគិតថាយើងមាន...ឬប្រសិនបើអ្នកបានដាក់វានៅទីនោះ។ ពេលដែលមនុស្សទាំងនេះជួបជុំគ្នា ចូរឲ្យអ្នកដែលមានប្រាជ្ញាមកជាមុន។ ដោយសារអ្នករាល់គ្នាឃើញថា ប្រសិនបើអ្នកណានិយាយភាសាដទៃ ហើយបកស្រាយតាមបទគម្ពីរ មិនអាចទទួលបានទេលុះត្រាតែមានសាក្សីពីរ ឬបីនាក់ សាក្សីពីរ ឬបីនាក់ទៀត សូមមើល ត្រូវតែធ្វើជាសាក្សីចំពោះរឿងនោះ ថាពួកគេជឿថាវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ដោយសារតែ...ហើយពេលខ្លះនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចតូចតាចទាំងនេះ ដូចជានៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចផ្សេងទៀតដែរ អ្នកទទួលបានវិញ្ញាណដែលខុស មើល ពួកគេនឹងហោះហើរនៅទីនោះ។ ហើយយើងមិនចង់បានបែបនោះទេ។ អត់ទេ។ យើងចង់ឱ្យព័ន្ធកិច្ចទាំងនេះត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចក្នុងការលាតត្រដាង ប្រសិនបើពួកគេនឹងត្រូវលាតត្រដាង ព្រោះអ្វីៗរបស់ព្រះអាចធ្វើ

បាន...អ្នកមិនបារម្ភអំពីការលាតត្រដាងវាទេ ខ្ញុំមានន័យថា វានឹង—វានឹងឈរក្នុងការសាកល្បង ប្រសិនបើវាជារបស់ព្រះ។

41 ដូចគ្នានឹងគ្រូគង្វាលដែរ បើអ្នកណាម្នាក់ជំទាស់នឹងគាត់លើព្រះបន្ទូល គាត់មិនចាំបាច់បម្រុងទុកអំពីវាទេ គាត់ដឹងច្បាស់ពីអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយជាមួយ "ឡើងមកទីនេះ។" ឃើញទេ? ហើយក៏ដូចគ្នានឹងព័ន្ធកិច្ចផ្សេងទៀតដែរ ត្រូវតែធ្វើដូចគ្នា។

42 ឥឡូវនេះប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់និយាយភាសាដទៃ ហើយផ្តល់សារ... ឥឡូវនេះ មនុស្សមួយចំនួននិយាយភាសាដទៃនៅពេលដែលពួកគេគ្រាន់តែ "ពង្រឹងខ្លួនឯង" ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ពួកគេគ្រាន់តែមានពេលល្អ។ ពួកគេនិយាយភាសាដទៃ ពួកគេមានអារម្មណ៍ល្អ។ ហើយពួកគេ*និយាយ*ភាសាដទៃ ពួកគេពិតជានិយាយភាសាដទៃ ហើយវាជាព្រះវិញ្ញាណដែលធ្វើវា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាមានវត្តមាននៅទីនោះនៅក្នុងអ្នកស្តាប់ ដោយនិយាយភាសាដទៃគ្រាន់តែពង្រឹងខ្លួនគេប៉ុណ្ណោះ បន្ទាប់មក វាមិនមែនជាអ្វីដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់ក្រុមជំនុំទេ មនុស្សប្រុសចង់បង្ហាញខ្លួនគាត់ឬស្ត្រី ឬអ្នកណាដែលធ្វើវា។ ឃើញទេ?

43 ការនិយាយភាសាដទៃគឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះសម្រាប់ការស្ថាបនា ដូចដែលប៉ុលបាននិយាយនៅក្នុងបទគម្ពីរថា វាគឺដើម្បីពង្រឹងក្រុមជំនុំ។ ដូច្នេះវាត្រូវតែជាសារដោយផ្ទាល់ខ្លះពីព្រះទៅកាន់ក្រុមជំនុំ នៅខាងក្រៅអ្វីដែលបានសរសេរនៅទីនេះក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ឃើញទេ? វាជាអ្វីមួយដែល...

44 ប្រសិនបើអ្នកអាចសួរខ្ញុំថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ តើខ្ញុំត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយរបៀបណា?" ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកភ្លាមៗ។ អ្នកមិនចាំបាច់និយាយភាសាដទៃ ហើយប្រាប់ខ្ញុំថា វាត្រូវបានសរសេរនៅទីនេះក្នុងព្រះគម្ពីរ អ្វីដែលត្រូវធ្វើអំពីរឿងនោះ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនចាំបាច់ទេ...អ្នកមិនចាំបាច់សួរសំណួរអំពីរឿងនោះទេ ហើយមានអ្នកណាម្នាក់និយាយភាសាដទៃ ហើយប្រាប់អ្នក។ សូមមើលវាត្រូវបានសរសេររួចហើយ។

45 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច? ខ្ញុំមានការសម្រេចចិត្តមួយនៅទីនេះ ខ្ញុំត្រូវសម្រេចថាតើខ្ញុំគួរយកព្រះវិហារនេះ ឬទៅព្រះវិហារផ្សេង" ឬអ្វីមួយដូចនោះ។ ឬ "តើខ្ញុំគួរធ្វើ*បែបនេះ*ទេ ឬ*បែបនោះ*ឬ?"

ឥឡូវនេះ វាត្រូវតែមកពីព្រះ។ សូមមើល ព្រះត្រូវប្រាប់យើង។ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែឆ្លងកាត់ព័ន្ធកិច្ចមួយផ្សេងទៀត ព្រោះព្រះបន្ទូលមិននិយាយថា "អនុញ្ញាតឱ្យ អ័រម៉ាន់ នេវិលចាកចេញពី រោងឧបោសថ ប្រាណហាំ ហើយទៅ រោងឧបោសថនៃដំណឹងល្អហ្គូតហ្វេន។" ឃើញទេ វាមិននិយាយថានៅក្នុងព្រះបន្ទូលនៅទីនេះទេ ឃើញទេ នោះហើយជាអ្វីដែលអំណោយទាំងនេះសម្រាប់។

46 ដូចជាមនុស្សម្នាក់មកទីនេះហើយនិយាយថា "តើអ្នកជឿលើការព្យាបាលដ៏ទេវភាពទេ?" យើងអធិប្បាយថា យើងជឿវា យើងជឿលើការចាក់ប្រេងតាំង។

47 ប៉ុន្តែនៅទីនេះមានបុរសម្នាក់និយាយថាគាត់ "មិនអាចឆ្លងកាត់បានទេ តើមានបញ្ហាអ្វី?" បន្ទាប់មកវាយកព្រះ តាមរយៈភាសាដទៃ ការបកស្រាយតាមរយៈការទាយ ឬវិធីខ្លះដើម្បីចុះទៅក្នុងជីវិតរបស់បុរសនោះ ហើយដកអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ ហើយប្រាប់គាត់អំពីវា។ នោះជាកិច្ចការដែលមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់គ្រូគង្វាល វាជារបស់អំណោយទានទាំងនេះ ប៉ុន្តែពួកគេមិនត្រូវបានធ្វើនៅទីនោះនៅក្នុងទស្សនិកជនទេ។ ឃើញទេ?

48 ឥឡូវនេះ ប៉ុលមិនដែលធ្លាប់ប្រាប់រឿងទាំងនោះទេ—ចូរប្រាប់ពួកជំនុំអេភេសូរទាំងនោះអំពីរឿងនោះ ពួកគេមានសណ្តាប់ធ្នាប់ ព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំង ឬគ្មានព្រះវិហារផ្សេងទៀតឡើយ។ មានតែពួកជំនុំកូរិនថូសប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកគេមិនដែលអាចទទួលបានខ្លួនឯងឡើយ... ឥឡូវនេះ ប៉ុលបានជឿលើការនិយាយភាសាដទៃ។ គាត់បាននិយាយភាសាដទៃនៅក្នុងក្រុមជំនុំអេភេសូរ ដូចគាត់បានធ្វើនៅក្នុងព្រះវិហារកូរិនថូស ឃើញទេ ប៉ុន្តែ គាត់អាចនិយាយទៅកាន់ពួកអេភេសូរនូវអ្វីដែលអស្ចារ្យជាងអ្វីដែលគ្រាន់តែនិយាយជាភាសាដទៃ ហើយការបកប្រែភាសាដទៃ។

49 ឥឡូវនេះ បើនរណាម្នាក់សរសេរសារដែលត្រូវបានផ្តល់ជាភាសាដទៃ ឬបានផ្តល់ឲ្យក្នុងទំនាយ ហើយដាក់នៅលើវេទិកា វាត្រូវតែអានដោយគ្រូគង្វាល មុនពេលកម្មវិធីចាប់ផ្តើម នៃ "**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**" ពីមនុស្សទាំងនេះដែលបាននិយាយ និងបកស្រាយ។ ហើយប្រសិនបើវាកើតឡើងពិតប្រាកដដូចការបកស្រាយនោះមែន យើងលើកដៃឡើងអរព្រះគុណព្រះចំពោះព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់នៅក្នុងចំណោមយើង។ បើវាមិនបានកើតឡើងទេ ចូរកុំធ្វើវាទៀតរហូតដល់វិញ្ញាណអាក្រក់នោះចេញពីអ្នក។ ព្រះមិនកុហកទេ ទ្រង់តែងតែជាសេចក្តីពិត។

50 អញ្ចឹង អ្នកឃើញហើយ ឥឡូវនេះអ្នកមានអាយុល្មមធ្វើដូចមនុស្សប្រុស មិនមែនកូនក្មេងទេ ("ហ្គូ ហ្គូ ហ្គូ") អ្នកត្រូវតែមានអត្ថន័យខ្លះចំពោះអ្វីមួយ។

51 សូមឲ្យក្រុមជំនុំឥឡូវនេះ មកតាមលំដាប់ចុះ សូមមកតាមលំដាប់*នេះ*។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ទាយ... ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់មកក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា មិនបានរៀន ហើយនិយាយភាសាដទៃ អ្នកនឹងក្លាយជាមនុស្សល្ងង់ចំពោះគាត់ គាត់មិនដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយអំពីអ្វីទេ។ ឃើញទេ? ហើយពិតជានៅក្នុងថ្ងៃនេះ ដែលមានការយល់ច្រឡំច្រើនអំពីវា វាធ្វើឱ្យមានការជំពប់ដួល។ ប៉ុន្តែត្រូវឲ្យម្នាក់និយាយភាសាដទៃ ហើយម្នាក់ទៀតបកស្រាយ ហើយថ្លែងសារ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យវាត្រូវបានអាននៅទីនេះនៅវេទិកា អំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង ហើយបន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យវាកើតឡើង អ្នកឃើញអ្វីដែលកើតឡើង។ ប្រាប់គេថា "ថ្ងៃស្អែកនៅ*ពេលជាក់លាក់មួយ*" ឬ "សប្តាហ៍ក្រោយ*នៅពេលជាក់លាក់មួយ* វានឹងក្លាយទៅ*ជារឿងជាក់លាក់មួយ*" បន្ទាប់មក សូមឲ្យអ្នកមិនជឿនៅទីនោះស្តាប់ ហើយមើលវាត្រូវបានទាយទុកមុននឹងកើតឡើង។ ពេលនោះ គេនឹងដឹងថាតើវិញ្ញាណប្រភេទណានៅក្នុងចំណោមអ្នក វានឹងជាវិញ្ញាណរបស់ព្រះ។ នោះជាអ្វីដែលប៉ុលបាននិយាយ "បើគេអាចទាយនិងលាតត្រដាងរឿងសម្ងាត់បាន នោះក្រុមជំនុំទាំងមូលនឹងមិនដួលរលំឡើយ ឬអ្នកមិនជឿ ហើយនិយាយថា 'ព្រះគង់នៅកណ្តាលអ្នក'?" ឃើញទេ? ព្រោះវាមិនអាច...

52 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះយើងមិនចង់... "កាលយើងនៅក្មេង។" ប៉ុលបាននិយាយថា "ខ្ញុំធ្វើដូចកូនក្មេង" គាត់បានប្រាប់ពួកកូរិនថូសនៅទីនោះ "ខ្ញុំនិយាយដូចកូនក្មេង។" គាត់មានគំនិតក្មេង។ "ប៉ុន្តែពេលខ្ញុំក្លាយជាមនុស្សពេញវ័យ ខ្ញុំទុករបស់ក្មេងចោល។"

53 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា ឃើញទេ។ ឥឡូវនេះ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន អ្នកគឺជាកុមារដែលមានអំណោយទាំងនេះ លេងទៅមក។ ប៉ុន្តែអ្នកបានទៅសាលាយូរហើយ ឥឡូវដល់ពេលធ្វើជាបុរសពេញវ័យ មិនមែនប្រើរបស់ទាំងនេះដើម្បីលេងជាមួយទេ។ អំណោយទាំងនេះ ពួកវាពិសិដ្ឋ វាជារបស់ព្រះ ហើយអ្នកមិនលេងជាមួយពួកគេទេ។ សូមឱ្យព្រះប្រើពួកគេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលព័ន្ធកិច្ចរបស់អ្នកចង់ក្លាយជា។ នោះជាវិធីដើម្បីដាក់ ឆេងឱបោសថ ប្រាណហាំ ក្នុងការថ្វាយបង្គំ។ ហើយ—ហើយប្រសិនបើនេះត្រូវបានចោទសួរ ពេលវេលាណាមួយ

សូមឲ្យខ្សែអាត់នេះឈរជាសាក្សីថា នោះជាវិធីដែលត្រូវធ្វើនៅក្នុងរោងឧបោសថប្រាណហាំ។

54 បើមានមនុស្សចម្លែកចូលមក ព្រោះមានគេគ្រប់ពេល ព្រោះនេះជារោងនៃអន្តរនិកាយ មានមនុស្សចូលមក ដែលមិនមានការបណ្តុះបណ្តាលល្អ ពួកគេមិនមានវាទេ ពួកគេមិនដឹងច្រើនទេ។ ហើយគ្រូគង្វាលរបស់គេអាចលោតឡើង ហើយបញ្ចេញសាររបស់គាត់ ហើយបំបែកអាសនៈ ហើយនិយាយភាសាដទៃ និងអ្វីៗដូចនោះ។ អ្នកគឺជាមនុស្សដែលបានហ្វឹកហាត់ល្អជាងនោះ។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់ពីកម្មវិធីនេះ ប្រសិនបើគាត់មានភាពមិនសមរម្យ នោះជាតួនាទីរបស់ឌីកុនដើម្បីទៅរកពួកគេ។ កុំបណ្តោយឱ្យគ្រូគង្វាលរបស់អ្នកធ្វើវាឡើយលុះត្រាតែវាមកដល់កន្លែងដែលមិនមានឌីកុននៅទីនេះ ប៉ុន្តែ ឌីកុនត្រូវតែមើលឃើញ។ ឃើញទេ?

55 ឥឡូវនេះបន្ទាប់ពីការថ្វាយបង្គំ...បើបុគ្គលនោះគ្រាន់តែលើកឡើងហើយថ្លែងប្រាប់សារ គ្រូគង្វាល ប្រសិនបើគាត់ចង់ឈប់មួយភ្លែត ហើយទៅមុខ ល្អណាស់ សូមមើល នោះអាស្រ័យលើគ្រូគង្វាល។ ប៉ុន្តែត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យឌីកុនជាបន្ទាន់ មុននឹងបុគ្គលនោះចេញពីអគារ យកពួកគេទៅម្ខាង ហើយនិយាយជាមួយពួកគេអំពីវា។

ហើយបើគេសួរនាំវា គេទៅកាសែតនេះ ហើយនិយាយថា "នេះជាអ្វីដែលប៊ីស្សព ឬជាអ្នកត្រួតពិនិត្យក្រុមជំនុំ..." (ដែលជា*ប៊ីស្សព*...អ្នកត្រួតពិនិត្យណាមួយ ឃើញទេ នោះហើយជាអ្វីដែលគេហៅថានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ "ប៊ីស្សព" សូមមើល នោះគឺជាអ្នកត្រួតពិនិត្យទូទៅនៃក្រុមជំនុំ។) "អនុញ្ញាតឱ្យ...នេះជាបញ្ហា និងរបៀបដែលព្រះវិហាររបស់យើងធ្វើ។ ឥឡូវនេះ យើងស្រលាញ់អ្នក មកផ្តល់សាររបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកបានទទួលសារពីព្រះអម្ចាស់ហើយនោះ... អនុញ្ញាតឱ្យវាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ មកទីនេះ ហើយដាក់វានៅលើវេទិការបស់យើង ហើយអ្នកបម្រើព្រះរបស់យើងនឹងអានវាទៅក្រុមជំនុំ ដែលជាសារមួយទៅកាន់ក្រុមជំនុំនេះ។"

ប៉ុន្តែ វាមិនត្រូវគ្រាន់តែជាការនិយាយឡើងវិញនូវបទគម្ពីរទេ ហើយរឿងបែបនោះទេ។ វាត្រូវតែជាសារដោយផ្ទាល់ទៅកាន់មនុស្សអំពីអ្វីមួយដែលកំពុងជួសជុលដើម្បីកើតឡើង ឬអ្វីមួយដែលពួកគេគួរធ្វើ។ យល់ទេ? ត្រូវហើយ។

222. ឥឡូវនេះ តើមានវិធីណាដែលប្រសើរជាងដើម្បីរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់នៅក្នុងព្រះវិហារ ជាងដើម្បីបន្តរំលឹកប្រជាជន—ពីឌីកុនម្តងទៀតតាមនោះ?

អត់ទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែពន្យល់។ នោះជាសំណួរទីបី។

56 ឌីកុន កាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកគឺរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងក្រុមជំនុំ ដោយសេចក្តីសប្បុរស និងមិត្តភាព។ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកត្រូវបានសន្មត់ថា ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចេញពីសណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងក្រុមជំនុំ ឬចូលមកទីនេះដូចជាស្រវឹង ឬមាននរណាម្នាក់ចូលមក។

57 ដូចជាពួកគេបានបាញ់អ្នកបម្រើព្រះនោះចេញពីវេទិកានៅយប់មុននៅទីនោះ។ អ្នកបានដឹងរឿងនេះហើយដែលស្រវឹងចូលមកកាន់កាំភ្លើងពីរដើម។ គាត់ស្រែករកប្រពន្ធគាត់ គាត់—គាត់ចង់បានប្រពន្ធ គាត់ក៏ឡើងទៅរកគ្រូគង្វាល។ ហើយគ្រូគង្វាលបង្ហាញប្រពន្ធរបស់គាត់នៅទីនោះ ប៉ុន្តែគាត់នឹងបាញ់នាងសម្លាប់នៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយគ្រូគង្វាលបានចាប់ផ្តើមសម្របសម្រួលជាមួយគាត់។ ហើយជំនួសឱ្យ—ជំនួសអោយ...នេះ—បុរសដែលកាន់កាំភ្លើងបានងាកមកបាញ់គ្រូគង្វាលចេញពីវេទិកា រួចបាញ់ប្រពន្ធគាត់ រួចបាញ់សម្លាប់ខ្លួនឯង។

58 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានឌីកុនមួយក្រុមនៅទីនោះ នៅពេលដែលបុរសនោះចូលទៅក្នុងទ្វារនោះដោយកាំភ្លើងបាញ់នោះ ពួកគេបានយកដៃនៅអោបជុំវិញគាត់ កាំភ្លើងនោះចេញពីដៃរបស់គាត់។ ឃើញទេ? សូមមើល នោះហើយជា—នោះជាឌីកុនតាមលំដាប់។ ហើយឥឡូវនេះ រឿងទាំងនេះបានទៅតាមរបៀបដែលពួកគេកំពុងធ្វើឥឡូវនេះ អ្នកអាចរំពឹងអ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា ឌីកុនគឺជាប៉ូលីសរបស់ព្រះនៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះ មិនថាអ្នកផ្សេងគិតយ៉ាងណានោះទេ។ ពេលខ្លះប៉ូលិសមិនចង់ឡើងទៅចាប់អ្នកណាម្នាក់ ប្រហែលជាមិត្តភ័ក្តិម្នាក់របស់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់ស្បថចូលកាន់ការិយាល័យ គាត់ត្រូវតែធ្វើបែបណាក៏ដោយ។ នោះជាកាតព្វកិច្ចរបស់គាត់ចំពោះទីក្រុងរបស់គាត់។ ឃើញទេ?

59 នោះជាកាតព្វកិច្ចរបស់ឌីកុនចំពោះព្រះវិហារ។ ហើយប្រសិនបើនរណាម្នាក់លោតឡើង ហើយចាប់ផ្តើមរំខានគ្រូគង្វាល ឬអ្វីមួយផ្សេងទៀតដូចនោះ ហើយគ្រូគង្វាលនៅក្នុងសាររបស់គាត់ ឌីកុនគួរតែដើរទៅមនុស្សពីរនាក់ ឬបីនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ និយាយថា "តើយើងអាចនិយាយជាមួយអ្នកបានទេ?" ឃើញទេ? នាំគាត់ចេញពីព្រះវិហារ ចូលទៅការិយាល័យ នៅ*ទីនេះ* ឬការិយាល័យ

ផ្សេងទៀត ហើយនិយាយទៅកាន់គាត់អំពីវា និយាយថា "អ្នកកុំរំខាន។" អ្នកដឹងទេ វាគឺជា—វាជាការផាកពិន័យដ៏អស្ចារ្យដោយច្បាប់ក្នុងការរំខានកម្មវិធីណាមួយ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែមនុស្សខ្លះ ដូចជាមនុស្សទុច្ចរិត ឬអ្វីមួយមកក្នុងចំណោមអ្នក អ្នកដឹងហើយ—និងអ្នកនិយមសាសនាខ្លះ និង—ហើយចាប់ផ្តើមបន្តបន្ទាប់មក ឌីកុន... ហើយប្រសិនបើ—ហើយប្រសិនបើឌីកុនហាក់ដូចជាមិនអាចគ្រប់គ្រងវាបាន បន្ទាប់មក ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬអ្នកផ្សេងទៀតនៅក្នុងព្រះវិហារអាចបង្កើន និងផ្តល់ជំនួយដល់មនុស្សបែបនេះ។ អ្នកដឹងហើយ។

60 ហើយ—ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំសូមសួរសំណួរម្តងទៀតនៅទីនេះ។

តើមានវិធីណាល្អជាងដើម្បីរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងក្រុមជំនុំ ជាងការរំលឹកប្រជាជនជាមួយនឹងការនិយាយតាមឌីកុនឥឡូវនេះ ម្តងម្កាល?

61 ឥឡូវនេះខ្ញុំគិតថា—គ្រូគង្វាល តែងតែជាញឹកញាប់...ឬចាក់ខ្សែអាត់នេះ ទុកអោយធ្វើជាសាក្សី។ ឌីកុនគឺជាប៉ូលីស ហើយពាក្យរបស់ពួកគេគឺជាច្បាប់ និងសណ្តាប់ធ្នាប់។ ឃើញទេ? ហើយពួកគេមានសិទ្ធិអំណាចពីក្រុមជំនុំ និងសូម្បីតែមកពីច្បាប់របស់ជាតិ ដើម្បីធ្វើឲ្យដំណាក់របស់ព្រះនោះជាកន្លែងដ៏ត្រឹមត្រូវ។ ហើយនរណាម្នាក់ដែលផ្ទុយនឹងឌីកុនដូចនោះ គឺជាកម្មវត្ថុ—ពីពីរទៅដប់ឆ្នាំនៅក្នុងពន្ធនាគារសហព័ន្ធ។ បើអ្នកប្រាប់គេឲ្យទៅគេមិនធ្វើ ឬមានអ្នកណាប្រព្រឹត្តមិនសណ្តាប់ធ្នាប់ គាត់គ្រាន់តែមិនដឹងថាគាត់កំពុងធ្វើអ្វី... គាត់ដាក់ខ្លួនគាត់ ឬទទួលខុសត្រូវចំពោះការផាកពិន័យគ្រប់ប្រភេទ។

62 ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើវាមកដល់កន្លែងដែលមាននរណាម្នាក់...ឥឡូវនេះ ដូចជា...ហើយប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់លោតឡើង ហើយមិនមានសណ្តាប់ធ្នាប់... ប្រហែលជានិយាយភាសាដទៃ ឬអ្វីមួយ ខ្ញុំមិនចូលទៅក្នុងរឿងនោះទេ។ ឃើញទេ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទៅ ព្រោះប្រសិនបើពួកគេជាមនុស្សចម្លែក។ ប្រសិនបើពួកគេជាមនុស្សរបស់យើង នោះគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យយប់បន្ទាប់ អ្នកឌីកុនគ្រាន់តែចាក់ខ្សែអាត់នេះ ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះ យើងនឹងលេងតាមការបញ្ជារបស់ក្រុមជំនុំមុនពេលយើងចាប់ផ្តើមកម្មវិធីនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់ពីវា។" ហើយអ្នកជាគ្រូគង្វាល និងអ្នកទាំងអស់គ្នាអាចធ្វើការជាមួយគ្នាដូចនោះ។

223. ឥឡូវនេះ បងប្រុស ប្រាណហាំ ចុះសាលាថ្ងៃអាទិត្យវិញ? បងប្រុសប្រាណហាំ អំពីសាលាថ្ងៃអាទិត្យ (ត្រូវហើយ) តើវាគួរធ្វើមុនពេលអធិប្បាយឬ?

63 បាទ យើងតែងតែមានវាតាមវិធីនោះ។ មានសាលាថ្ងៃអាទិត្យមុនការអធិប្បាយ។ ហើយវាផ្តល់ឱកាសដល់សិស្សតូចៗដែលចូលរៀននៅសាលាថ្ងៃអាទិត្យ ដើម្បីបញ្ចប់ថ្នាក់រៀន។ ហើយប្រសិនបើ—ហើយប្រសិនបើពួកគេចង់... ហើយអ្នកក្មេងតូចមិនយល់វាទេ ហើយពួកគេត្រូវអង្គុយគ្រប់ផ្លូវទាំងអស់តាមរយៈការអធិប្បាយ ហើយបន្ទាប់មកមានសាលាថ្ងៃអាទិត្យ មិត្តតូចត្រូវបានអស់។ សូមអោយសាលាថ្ងៃអាទិត្យបើកមុនគេ មានពេលកំណត់ ត្រឹមម៉ោងកំណត់មួយដែលសាលាថ្ងៃអាទិត្យចូលរៀន។ នាយកសាលាថ្ងៃអាទិត្យគួរតែឃើញដូច្នេះ ថាសាលាថ្ងៃអាទិត្យនេះទៅវគ្គមួយនៅពេលណាមួយ ជាពេលកំណត់។ ហើយវាត្រូវបានបញ្ចប់នៅពេលជាក់លាក់មួយ។ សាលាថ្ងៃអាទិត្យទាំងអស់ ទុកពេលច្រើនសម្រាប់រឿងនោះ ហើយបន្ទាប់មកបញ្ចប់។

224. តើគ្រូសម្រាប់ថ្នាក់ពេញវ័យគួរតែជាអ្នកផ្សេងក្រៅពីគ្រូគង្វាលទេ?

64 ប្រសិនបើវាយល់ព្រម។ បើគ្រូគង្វាលចង់បង្រៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យ ហើយនាំដំណឹងមកពេលក្រោយ នោះជាការល្អនិងអស្ចារ្យ ប្រសិនបើគាត់ចង់ធ្វើកម្មវិធីទ្វេដង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់មិនធ្វើទេ សូមឲ្យគ្រូសាលាថ្ងៃអាទិត្យពេញវ័យរបស់អ្នកមើលសម្រាប់ថ្នាក់ពេញវ័យរបស់អ្នក។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើ—បើគ្រូគង្វាលមានអ្នកផ្សេងក្នុងចិត្ត ហើយបុគ្គលនោះចង់ធ្វើវា ផ្តល់ឱ្យខ្លួនឯងសាមសិបនាទី ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកនឹងអនុញ្ញាតឱ្យសាលាថ្ងៃអាទិត្យរបស់អ្នកមានវា សាមសិប ឬសាមសិបប្រាំ សែសិបនាទី អ្វីក៏ដោយ។

65 ហើយគួរតែមានកណ្តឹងមួយនៅទីនេះ។ ហើយនៅពេលដែលកណ្តឹងនោះត្រូវបានរោទ៍នោះមានន័យថា...ឬកណ្តឹងព្រះវិហារ នៅពេលដែលវាឮនៅខាងក្រៅនោះគឺជាការបញ្ចប់សាលាថ្ងៃអាទិត្យ។ ហើយនៅពេលដែលកណ្តឹងនោះរោទ៍ នោះមានន័យថាអ្វីៗទាំងអស់បានតាមលំដាប់លំដោយនៅទីនោះ។

66 ពេលនោះមានពេលច្រើនណាស់សម្រាប់ទំនុកតម្កើងឬពីរ អ្វីដែលអ្នកនឹងច្រៀង។ មិនយូរពេក អ្នកនឹងឱ្យមនុស្សចេញដោយទុកវាយូរពេក ឃើញទេ។ ហើយគ្រាន់តែចុចកណ្តឹង មានទំនុកតម្កើង និងអ្វីដែលអ្នកនឹងធ្វើ ហើយបន្ទាប់មកទុកថ្នាក់របស់អ្នកទៅកន្លែងនោះ។ ហើយភ្លាមៗនៅពេលដែលពេលវេលាមកដល់ ចូរនិយាយថាវានឹងមកដល់—នៅម៉ោងដប់ឬដប់សាមសិប ឬដប់-ដប់ប្រាំ អ្វីក៏ដោយប៉ះកណ្តឹងនោះ ហើយគ្រូទាំងអស់បញ្ចប់ចេញពីថ្នាក់ សូមមករកទស្សនិកជន

នៅទីនេះ។ ហើយបន្ទាប់មក...ហើយផ្តល់របាយការណ៍ របាយការណ៍សាលាថ្ងៃអាទិត្យ ហើយបន្ទាប់មកបញ្ចប់រឿងទាំងមូល ហើយទុកឲ្យអស់អ្នកដែលចង់នៅសម្រាប់កម្មវិធីអធិប្បាយបន្ទាប់។ ឃើញទេ បន្ទាប់មកវាស្ថិតនៅក្នុងលំដាប់។

> សំណួរ? **តើ**-...[បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "**ហើយបើនិយាយម្យ៉ាងទៀត យើងមានថ្នាក់បំបែក?**"—អេដ។]

67 អូ បាទ អ្នកគួរតែមាន។ ក្មេង—ក្មេងអាយុបីឆ្នាំមិនអាចយល់ពីអ្វីដែលក្មេងអាយុដប់បួនឆ្នាំនឹងយល់នោះទេ។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំទៅឆ្ងាយបន្តិច។

225. តើគួរមានថ្នាក់ប៉ុន្មាន?

68 អ្នកគួរតែដាក់ថ្នាក់របស់អ្នក... ដូចជាថ្នាក់តូចមួយដែលចង់មាន ថ្នាក់គំនូរ វាច្រើនពេកសម្រាប់ក្មេងប្រុសឬក្មេងស្រីអាយុដប់បួនឆ្នាំ។ ឃើញទេ? អ្នកគួរតែមាននរណាម្នាក់បង្រៀនថ្នាក់សម្រាប់ទារកតូចទាំងនោះ ម្តាយចាស់ខ្លះ ឬអ្នកដែលចេះមើលថែពួកគេ។ ខ្ញុំគិតថា ថ្នាក់ផ្សេងទៀតគួរតែជាអ្នកដែលអាចបង្ហាញព្រះបន្ទូលបានច្រើនជាង។ ឃើញទេ? ហើយគួរតែមានថ្នាក់។ និយាយទៅឥឡូវនេះនឹងមានដូចជាថ្នាក់ពី...យ៉ាងហោចណាស់បីថ្នាក់។

69 គួរមានថ្នាក់កូនតូចគួរមានចាប់ពីអាយុប្រហែលប្រាំឆ្នាំ។ ហើយអ្វីៗផ្សេងទៀតនៅក្រោមនោះគួរតែរក្សាទុកជាមួយម្តាយ ហើយត្រូវយកទៅកន្លែងថ្នាក់មត្តេយ្យប្រសិនបើវាចាំបាច់ក្នុងអំឡុងពេល—នៃការអធិប្បាយ ប្រសិនបើពួកគេទៅបន្ត។ នោះហើយជាអ្វីដែលមត្តេយ្យនៅទីនោះបើកសម្រាប់។

70 ហើយខ្ញុំគិតថា—ថ្នាក់រៀនគួរត្រូវបានរៀបចំពីក្មេងតូចៗអាយុប្រហែលប្រាំ ឬប្រាំមួយឆ្នាំ រហូតដល់ប្រាំបី ឬប្រាំបួន ដប់ អ្វីមួយដូចនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកចាប់ពីអាយុដប់ឆ្នាំទៅដប់ប្រាំគួរតែនៅក្នុង—ថ្នាក់យុវវ័យ។ ហើយបន្ទាប់មកថ្នាក់ពេញវ័យដែលមានអាយុលើសពីដប់ប្រាំ ព្រោះពួកគេ...ប្រសិនបើពួកគេមានអាយុគ្រប់គ្រាន់—ទៅ... សព្វថ្ងៃនេះពួកគេអាចទទួលបានការងារធ្វើ ហើយពួកគេចង់បោះឆ្នោតនៅអាយុនោះ ស្ទើរតែទាំងអស់ ដូចនេះពួកគេ—ពួកគេគួរតែអាចស្តាប់ព្រះបន្ទូលបាន ប៉ុន្តែចេញមកនៅក្នុងសាលប្រជុំធំហើយមានការនោះ។

226. តើអ្នកណាគួរជាគ្រូបង្រៀន?

71 អាហ្នឹងហើយ វាអាស្រ័យលើអ្នកក្នុងការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគ្រូរបស់អ្នកផ្ទាល់។ ហើយអ្នកគួរតែធ្វើបែបនោះ ដាក់ពួកវានៅទីនោះ ទទួលនរណាម្នាក់។ ហើយជួបជាមួយក្រុមជំនុំ ហើយនិយាយថា "នរណា...តើអ្នកណានៅទីនេះមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានដឹកនាំពីព្រះអម្ចាស់?" ហើយបន្ទាប់មកយកគ្រូដែលមានសមត្ថភាព។ ហើយបន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យវារួចរាល់។ ត្រូវតែជាការតឹងរ៉ឹងបងប្អូន។ បើគ្រូមិនអាចមានគុណលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់នោះទេ ត្រូវប្តូរគ្រូ។

72 ពេលវេលាមកដល់ ដូចជានៅក្រោមព្រះ ប្រសិនបើខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាអ័រម៉ាន់នេវិល មិនអាចមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើជាគ្រូគង្វាលនៅទីនេះទៀតទេ ខ្ញុំនឹងលើកយកវាទៅប្រាប់ក្រុមជំនុំ។ ពេលខ្ញុំឃើញរឿងមួយនៅទីនេះ សូមគិតថាអ្នកជាឌីកុនមិនអាចមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើជាឌីកុនបានទេ ខ្ញុំនឹងលើកឡើងដល់ក្រុមជំនុំថា "ខ្ញុំដឹងថាមានឌីកុនដាក់លាក់មួយនៅទីនេះ ធ្វើអ្វីមួយដែលគាត់មិនគួរធ្វើ ហើយគាត់មិនរក្សាតួនាទីរបស់គាត់" ហើយដូច្នេះទៅដូចជាឬអ្នកទទួលបន្ទុក ឬអ្វីក៏ដោយដែលវាជា។ ខ្ញុំមិនអាចបោះឆ្នោតវាចូល ឬចេញទេ ក្រុមជំនុំត្រូវធ្វើបែបនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាកដជានឹងបង្ហាញវានៅចំពោះមុខក្រុមជំនុំ។ សូមមើល ព្រោះនោះជាអ្វីដែលគួរធ្វើ។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំគួរធ្វើ ក្នុងនាមជាអ្នកត្រួតពិនិត្យ ខ្ញុំគួរតែមើល និងឃើញអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង។ យើងនឹងទៅឋានសួគ៌ មិនមែនចេញពីទីនេះកន្លែងណាមួយដើម្បីជួបជុំគ្នា ឬអ្វីមួយដើម្បីមានភាពសប្បាយរីករាយនោះទេ ហើយរត់លើគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយលេងកីឡាបេស្បល។ យើងនៅទីនេះចាត់ចែងរឿងដ៏សប្បុរសបំផុតដែលមាននៅលើផែនដី គឺព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយវាត្រូវធ្វើតាមលំដាប់ព្រះ។

តើអ្នកណាគួរជាគ្រូបង្រៀន?

73 វាអាស្រ័យលើអ្នកក្នុងការជ្រើសរើសពួកគេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងយកសម្រាប់ទារក ខ្ញុំនឹងយកស្ត្រីចំណាស់ម្នាក់ដែលអាចធ្វើវាបាន។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ក្មេងជំទង់ ខ្ញុំនឹងយកគ្រូណាដែលតឹងរ៉ឹង ហើយមិនមែនគ្រាន់តែចេញមកទីនេះ ហើយមានអាំងវីន័រទេ។ មិនអីទេបើគេចង់ទៅអាំងវីន័រប៉ុន្តែគ្រាន់តែដាក់របស់ទាំងអស់ទៅ... ចូរដាក់វាទៅកាន់ព្រះបន្ទូល សូមឲ្យអ្នកណាដែលអាចកាន់ព្រះបន្ទូល។ ហើយវានឹងក្លាយជា ព្រះវិហារនេះមិនមែនសម្រាប់... អាំងវីន័រទេគឺត្រឹមត្រូវហើយ—និងការដើរលេងកម្សាន្តតូចៗដែលអ្នកចង់ទៅជាមួយគ្នានិងការប្រកបគ្នា មិនអីទេ នោះ

—នេះជាអ្វីដែលអ្នកគួរធ្វើដើម្បីកម្សាន្តចិត្តកុមារ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងកន្លែង*នេះ* នៅក្នុងទីនេះ នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ អាំងវីន័រ គឺនៅពេលដែលអ្នកជួបជុំគ្នា ឬអ្វីមួយដូចនោះ ប៉ុន្តែមិនមែននៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះនេះទេ។ ហើយទាំងនេះ ដោយដឹង ពិតណាស់យើងដឹងថាយើងមិនជឿលើភាពល្ងង់ខ្លៅនៅទីនេះទេ—នៃ—នៃការជប់លៀង ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដូចនោះនៅទីនេះយើង—យើង...អ្នកដឹងប្រសើរជាងនោះ។

227. តើអ្នកណាគួរតែនៅសាលាថ្ងៃអាទិត្យដើម្បីរក្សាវាឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់?

74 នាយកសាលាថ្ងៃអាទិត្យ។ ហើយនោះជាការងាររបស់គាត់។ គាត់មិនគួរមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងឌីកុន អ្នកទទួលបន្ទុក គ្រូគង្វាល ឬអ្នកផ្សេងទៀតឡើយ គាត់មានការិយាល័យផ្ទាល់ខ្លួន។ គ្រូថ្ងៃអាទិត្យរបស់អ្នកជាអ្នកណា ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែគ្រូសាលាថ្ងៃអាទិត្យត្រូវមើលឃើញថាគ្រប់ថ្នាក់គឺនៅកន្លែងរបស់ខ្លួន ហើយគ្រូគ្រប់រូបក៏មានវត្តមានដែរ ឬជំនួសគ្រូម្នាក់ទៀតសម្រាប់គ្រូនោះ ប្រសិនបើពួកគេមិននៅទីនោះនៅថ្ងៃនោះ។

75 បន្ទាប់មកនៅមុនថ្ងៃអាទិត្យ...ខណៈពេលដែល—មេរៀនកំពុងបន្ត នាយកសាលាថ្ងៃអាទិត្យត្រូវដើរកាត់យកតង្វាយដែលពួកគេធ្លាប់មាននៅទីនោះ (ការប្រមូលសាលាថ្ងៃអាទិត្យរបស់ពួកគេ) និងរបាយការណ៍អំពីវត្តមានប៉ុន្មាន ព្រះគម្ពីរប៉ុន្មានដែលពួកគេមាននៅក្នុងថ្នាក់នេះ ជាដើម ហើយធ្វើរបាយការណ៍អំពីវា។ រួចមកឈរនៅចំពោះមុខអ្នកស្តាប់នៅមុខការអធិប្បាយ ពេលគាត់ផ្តល់កន្លែងឲ្យគាត់ធ្វើ នៅពេលដែលពួកគេមានរបាយការណ៍សាលាថ្ងៃអាទិត្យ បន្ទាប់ពីសាលាថ្ងៃអាទិត្យបានបញ្ចប់ ប្រាប់ថាតើគ្រូប៉ុន្មាននាក់ វត្តមានប៉ុន្មាននាក់ សាលាថ្ងៃអាទិត្យទាំងមូល សរុបប៉ុន្មាន—សរុបនៃដង្វាយ ជាដើម។ ឌីកុន អ្នកកាន់សាសនា គ្រូគង្វាល មិនគួរធ្វើដូច្នេះទេ។ ពួកគេមិនមានអ្វីត្រូវធ្វើទេ នោះគឺជាការងាររបស់នាយកសាលាថ្ងៃអាទិត្យ។

76 ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើគាត់មើលឃើញថាសាលាថ្ងៃអាទិត្យត្រូវការរបស់ជាក់លាក់ បន្ទាប់មកគាត់ត្រូវបង្ហាញវាទៅកាន់—ទៅក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ហើយអ្នកទទួលបន្ទុកត្រូវប្រជុំលើវាជាមុនសិន។ ហើយអ្នកទទួលបន្ទុកបើរកឃើញថាមានថវិកាគ្រប់គ្រាន់ហើយ តាមរយៈមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ បន្ទាប់មកវាអាចត្រូវបានទិញ ប្រសិនបើគាត់ចង់បានអ្វីមួយផ្សេងទៀតសម្រាប់អក្សរ ឬអ្វីក៏ដោយ ឬក៏

ជាគម្ពីរខ្លះ ឬអ្វីមួយ ពួកគេចង់ទិញព្រះគម្ពីរសម្រាប់មួយដែលអ្នកដឹងហើយថា អាចរកឃើញពាក្យច្រើនបំផុតនិងដកស្រង់បទគម្ពីរភាគច្រើនបំផុត រង្វាន់ខ្លះ ឬរបស់ដែលពួកគេនឹងផ្ដល់ឱ្យ ដូចជាអំណោយ ហើយពួកគេចង់ទិញវាតាមរយៈក្រុមជំនុំ។ បន្ទាប់មកសូមឱ្យវាត្រូវបានបង្ហាញ—ទៅដល់—ទៅដល់—ឌីកុន... ហើយបន្ទាប់មកឱ្យពួកគេរកឃើញថាតើវា—ប្រសិនបើវាជា—ប្រសិនបើវាស្ថិតនៅក្នុងរតនាគារ។ ឃើញទេ?

77 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំគិតថាយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេនូវសំណួរប្រាំនៅលើនោះ។

ឥឡូវនេះនៅលើមួយបន្ទាប់គឺ:

228. បងប្រុសប្រាណហាំ ដោយគោរពតាមលំដាប់នៃព្រះវិហារ យើងបានព្យាយាមទៅតាមរបៀបដែលយើងយល់ពីលំដាប់លំដោយដែលបានប្រទានមកក្នុងការថ្វាយព្រះវិហារថ្មី។ ហើយដោយការធ្វើដូច្នេះ អ្នកខ្លះបានខឹង ហើយបានចាកចេញពីក្រុមជំនុំ។ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតនឹងមិនស្តាប់អ្វីដែលយើងនិយាយ ជាពិសេសកុមារ។ យើងបាននិយាយជាមួយឪពុកម្តាយអំពីកូនរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងមិនមើលថែពួកគេទេ។ ឥឡូវ តើយើងយល់ខុសហើយឬ? ឬតើយើងកំពុងធ្វើវាក្នុងផ្លូវខុស? សូមអរគុណ។

ឥឡូវឲ្យខ្ញុំឆ្លើយរឿងនេះ ពេលគេចុះមក។

ដោយគោរពតាមលំដាប់លំដោយរបស់ព្រះវិហារ យើងបានព្យាយាមទៅតាមរបៀបដែលយើងបានយល់ថាវាបានផ្តល់ឲ្យក្នុងការថ្វាយឆ្លងព្រះវិហារថ្មី។

78 ឥឡូវនេះ វាត្រឹមត្រូវ អ្នកធ្វើត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ វាត្រូវបានសន្មត់ថាជាឌីកុនតាមខ្ញុំគិត ព្រោះវានៅទីនេះ វាជាការងាររបស់ឌីកុន។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

ហើយតាមរយៈការធ្វើដូច្នេះយើងមានជាញឹកញាប់...មនុស្សច្រើនតែខឹងយើង។

79 គេធ្វើដាក់ខ្ញុំ ដែរ! ពួកគេនឹងធ្វើចំពោះបុរសណាមួយ។ ឃើញទេ? បុគ្គលដែលធ្វើបែបនោះ មានអ្វីខុសចំពោះបុគ្គលនោះ។ ពួកគេមិនត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះទេ ត្បិតព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទស្ថិតនៅក្រោមការបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ព្រះវិហាររបស់

ព្រះគ្រីស្ទ បញ្ញារបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? ហើយបុរសណាម្នាក់នោះ...ឬស្ត្រី ឬមនុស្សណាម្នាក់ កុមារ នោះនឹងខឹងនឹងឪកុនដែលគោរពព្រះដែលនឹងប្រាប់ពួកគេថាជា...ឬឪពុកម្ដាយណាមួយនឹងខឹងនឹងឪកុន... ពិតមែនហើយ យើងចង់បានអ្នករាល់គ្នាក្នុងក្រុមជំនុំនេះដែលយើងអាចទទួលបាន ប៉ុន្តែប្រសិនបើវានឹងបង្កបញ្ហានៅកន្លែងផ្សេង មានបន្លាឬ "ទន្សាយនៅក្នុងគំនរឈើ" ដូចដែលយើងធ្លាប់និយាយ។ មនុស្សនោះមិនត្រឹមត្រូវទេ។

80 ប្រសិនបើពួកគេចាកចេញ មានកិច្ចការតែមួយគត់ដែលត្រូវធ្វើ: អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទៅ ហើយអធិស្ឋានឱ្យពួកគេ ។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មកប្រហែលជាឪកុនខ្លះទៅក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ...ឬទៅផ្ទះរបស់គេពេលខ្លះ ហើយស្វែងរកមូលហេតុដែលពួកគេចាកចេញ ហើយសួរពួកគេពីអ្វីដែលខុស។ បន្ទាប់មក ហើយប្រសិនបើពួកគេ...មើលថាតើគាត់អាចផ្សះផ្សាពួកគេបានដែរឬទេ។ ប្រសិនបើពួកគេមិនអាចយកសាក្សីពីរទៅបីនាក់ជាមួយគាត់ ដើម្បីឱ្យពួកគេយល់។ បើគេមិនអាចយល់បាន នោះគេប្រាប់នៅមុខក្រុមជំនុំ ប្រសិនបើពួកគេជាសមាជិកនៅទីនេះនៃក្រុមជំនុំ។ បន្ទាប់មកពួកគេគឺ...

81 ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើពួកគេមិនមែនជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំ ពិតណាស់ពួកគេមិនមែនជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំនេះទេ ពួកគេគួរតែត្រូវបាន*បង្កើតឡើង*ដើម្បីគ្រប់គ្រង។ ឃើញទេ ពួកគេ—ពួកគេត្រូវតែស្ដាប់បញ្ញារបស់យើងនៅទីនេះ ព្រោះនេះជាលំដាប់លំដោយរបស់ពួកជំនុំ។ នេះជារឿងដែលយើងមិនចង់ធ្វើ រឿងដែលខ្ញុំមិនចូលចិត្តធ្វើ ប៉ុន្តែវាជារឿងដែលត្រូវធ្វើ។ ហើយខ្ញុំលាតត្រដាងខ្លួនឯង: ហើយប្រាប់ពួកគេនៅទីនេះតាមខ្សែអាត់នេះ វាជាខ្ញុំ ពួកគេអាចលឺខ្ញុំនិយាយ ហើយដឹងថាវាជាខ្ញុំ មិនមែនអ្នកទេ។ អ្នកបានសួរ*ខ្ញុំ*នូវសំណួរទាំងនេះ ហើយខ្ញុំកំពុងផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីដែលល្អបំផុតដែលខ្ញុំដឹងពីរបៀបដែលមកពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

82 "ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមនុស្សទាំងនោះខឹង ហើយចេញពីអ្នក តើបទគម្ពីរចែងយ៉ាងណាអំពីរឿងនេះ បងប្រុស ប្រាណហាំ?"

83 "គេចេញពីយើងព្រោះគេមិនមែនជាយើង។" ហើយវាដោះស្រាយវា។ "បានចាកចេញពីព្រះវិហារ" នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ ហ្នឹងហើយ។

អ្នកផ្សេងទៀតនឹងមិនស្ដាប់អ្វីដែលយើងនិយាយ ជាពិសេសកុមារ។

84 កូនក្មេងត្រូវចេះរៀនពីការប្រៀនប្រដៅ គេគួរតែយកវាមកផ្ទះ។ ប៉ុន្តែទោះបីជាវាជាកូនរបស់ខ្ញុំក៏ដោយ កូនរបស់ខ្ញុំចូលទីនេះគ្រប់ពេល ពួកគេមានសណ្តាប់ធ្នាប់ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នកគូសខ្សែតែមួយទេ សារ៉ា រេបិកា យ៉ូសែប ប៊ីលលី ឬអ្នកណាក៏ថាបាន។ អ្នកប្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងឃើញវា។ ប្រសិនបើពួកគេមិនអាចប្រព្រឹត្តបាន នោះពួកគេនឹងនៅឆ្ងាយពីក្រុមជំនុំរហូតដល់ពួកគេរៀនប្រព្រឹត្ត។ នេះមិនមែនជាសង្វៀនទេ នេះគឺជាដំណាក់របស់ព្រះ។ នេះមិនមែនជាកន្លែងលេងទេ ហើយជិះស្គី ហើយសរសេរកំណត់ត្រាក៏សើចកាត់ដែរ នេះជាដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ គឺត្រូវធ្វើដោយព្រះ។

85 អ្នកមកទីនេះដើម្បីគោរពថ្វាយបង្គំមិនបានសូម្បីតែទៅលេង។ នេះមិនមែនជា—នេះមិនមែនជាកន្លែងពិសាអាហារទេ នេះមិនមែនជាកន្លែងទស្សនាទេ។ នេះជាកន្លែងយាងមករបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សូមស្តាប់នូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល មិនមែនចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមកឡើយ។ យើងមិនមកទីនេះដើម្បីប្រកបជាមួយនឹងគ្នាទេ យើងមកទីនេះដើម្បីប្រកបជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ នេះជាផ្ទះនៃការថ្វាយបង្គំ។ ហើយកុមារត្រូវមានវិន័យហើយបើមាន...ដោយឪពុកម្តាយ។ ឲ្យគេដឹងថាបើជាឪកុនទាំងនេះ...ប្រសិនបើឪពុកម្តាយរបស់កុមារទាំងនេះនឹងមិនស្តាប់អ្វីដែលឪកុនទាំងនេះបាននិយាយទេ បន្ទាប់មកឪពុកម្តាយនេះគួរតែត្រូវបានកែតម្រូវដោយខ្លួនឯង។

យើងបាននិយាយជាមួយឪពុកម្តាយអំពីកូន ហើយពួកគេមិនមើលថែពួកគេទេ។

86 ប្រសិនបើពួកគេជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំនេះ អ្នកគួរតែយកពីរ ឬបីជាមួយអ្នកហើយហៅឪពុកម្តាយនោះមកប្រជុំឯកជន ចូលទៅក្នុងការិយាល័យមួយ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាជានរណាទេ បើខ្ញុំជាបងប្រុសនេវិល បើជា ប៊ិលី ប៉ូល និងកូនប្រុសតូចរបស់គាត់ ប្រសិនបើវាជាបងប្រុស ខូលីននិងកូនរបស់គាត់ ឬអ្នកផ្សេងទៀត។ យើងគឺជា...យើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ប៉ុន្តែយើងមានកាតព្វកិច្ចជាប់នឹងព្រះ និងព្រះបន្ទូលនេះ។ ប្រសិនបើវាជា ដុក មិន...មិនថានរណាជាអ្នកណាទេ យើងត្រូវហៅគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយស្មោះត្រង់នឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។ តើព្រះអាចដោះស្រាយជាមួយយើងដោយរបៀបណា បើយើងមិនស្មោះត្រង់នឹងគ្នា? តើយើងនឹងស្មោះត្រង់នឹងទ្រង់ដោយរបៀបណា? ឃើញទេ?

87 នេះជាការលំដាប់លំដោយ យើងត្រូវតែរក្សាព្រះដំណាក់របស់ព្រះ! ហើយឌីកុនគួរតែដឹងពីរបៀបធ្វើវា។ ឃើញទេ? ហើយនោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នកនៅពេលនេះរក្សាពួកគេបានកើនឡើង។ ហើយបើរឿងនេះ អ្នកប្រាប់ឪពុកម្ដាយហើយគេមិនស្ដាប់រឿងនេះមិនស្ដាប់ទេ បន្ទាប់មក អ្នកយកអ្នកជាឌីកុនម្នាក់ទៀត ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវម្នាក់ ឬមនុស្សល្អនៃក្រុមជំនុំនេះ ហើយហៅមក...យកអ្នក-... យកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរបស់អ្នក ឌីកុនរបស់អ្នកទាំងអស់រួមគ្នានិយាយថា "បងប្រុស ជូន បងប្រុស ហេនដឺសុន បងប្រុស ជេកសុន" ឬអ្នកណាក៏ដោយ សូមមើល "កូនរបស់ពួកគេមានអាកប្បកិរិយាមិនសមរម្យ យើងបានប្រាប់ពួកគេពីរទៅបីដងអំពីកូនរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនស្ដាប់វាទេ។"

88 បន្ទាប់មកហៅបងប្រុស ជូន ចូល ឬបងប្រុស*ណាក៏ដោយ* ហើយនិយាយថា "បងប្រុស ជូន យើងបានហៅអ្នកមកទីនេះដើម្បីប្រជុំ។ យើងស្រឡាញ់អ្នក ហើយយើង...អ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃពួកយើង អ្នកគឺជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើង។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចាក់ខ្សែអាត់ជាក់លាក់នេះ ហើយស្ដាប់អ្វីដែលបងប្រុស ប្រាណហាំនិយាយអំពីវា ឃើញទេ។ ឥឡូវនេះ យើងបានស្នើឱ្យអ្នកធ្វើឱ្យកុមារទាំងនោះមានអាកប្បកិរិយាល្អ។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើពួកគេមិនប្រព្រឹត្ត ហើយអ្នកមិនអាចធ្វើឲ្យពួកគេប្រព្រឹត្តនៅក្នុងក្រុមជំនុំបានទេ ទុកឱ្យពួកគេនៅជាមួយនរណាម្នាក់ ខណៈពេលដែលអ្នកមកព្រះវិហារ រហូតទាល់តែពួកគេរៀនពីរបៀបធ្វើខ្លួនពួកគេនៅក្នុងដំណាក់នៃព្រះ។" ឃើញទេ? ប៉ុន្តែនេះជាការបញ្ជាត្រូវតែអនុវត្ត! ឃើញទេ?

ឥឡូវនេះសំណួរមួយទៀតបន្ត។

ឥឡូវ តើយើងយល់ច្រឡំឬ?

89 អត់ទេ បាទ។ អ្នកមិនបានយល់ខុសនោះទេ គឺត្រឹមត្រូវហើយ។ ខ្ញុំនិយាយម្ដងទៀត វាជាលំដាប់លំដោយ។ នៅក្នុងជួរកងទ័ពពួកគេមិនសួរអ្នកទេថា "*តើអ្នក*នឹងទៅធ្វើអ្វីមួយទេ?" ប្រសិនបើអ្នកនៅក្នុងជួរកងទ័ព អ្នកត្រូវបាន*បង្ខំឱ្យ*ធ្វើវា។ ឃើញទេ? ហើយនោះជារបៀបដែលវាស្ថិតនៅក្នុង... ខ្ញុំត្រូវបង្ខំចិត្តផ្សាយដំណឹងល្អ។ ខ្ញុំត្រូវបានបង្ខំឱ្យឈរសម្រាប់ការនេះមិនថាបុរសនិងបងប្អូនប្រុសផ្សេងទៀតរបស់ខ្ញុំ និងផ្សេងទៀតនិយាយអំពីវា ខ្ញុំត្រូវបានបង្ខំឱ្យធ្វើការនេះ។ ខ្ញុំត្រូវខូចអារម្មណ៍ ហើយកាត់បុរសជាដុំៗ ប៉ុន្តែបើខ្ញុំ...

90 អ្នកមិនចង់បានដូចអញ្ចឹងទេ។ ឃើញទេ? បើអ្នកមិនយល់ស្របជាមួយមនុស្សប្រុសនិងរឿងនោះទេ ហើយចាប់ដៃគាត់ ហើយនៅតែមានអារម្មណ៍ចំពោះគាត់ដដែល បន្ទាប់មកមានអ្វីមួយខុសជាមួយអ្នក។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាចប្រកែកជាមួយបុរស (ជូរចត់ពីម្ខាងទៅម្ខាង) ហើយនៅតែគិតច្រើនដូចគាត់—ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទនឹងធ្វើ ពេលនោះ មានអ្វីខុសឆ្គងចំពោះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនមានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទទេ។ ឃើញទេ?

91 ប្រសិនបើគាត់និយាយថា "បាទ បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាការបង្រៀនរបស់អ្នកគឺ*នេះគឺនោះ*។"

92 "មិនអីទេ បងប្អូន តោះមកវែកញែកគ្នានិងខ្ញុំ។ យើងនឹងយកវាដោយខ្លួនឯង។ យើងនឹងទៅទីនេះក្នុងបន្ទប់ដោយខ្លួនយើង យើងនឹងវែកញែកវាចេញ។" ហើយគាត់គ្រាន់តែកាត់ខ្ញុំជាដុំៗ ហើយខ្ញុំត្រូវនិយាយអ្វីទៅគាត់វិញ។ បើក្នុងចិត្តខ្ញុំមិនអាចមានអារម្មណ៍ដូចគាត់នោះទេ។ "គាត់នៅតែជាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំកំពុងព្យាយាមជួយគាត់" ពេលនោះ ខ្ញុំនឹងមិនជួយគាត់ទេ គ្មានផ្លូវសម្រាប់ខ្ញុំជួយគាត់ទេ។ បើខ្ញុំមិនស្រលាញ់គាត់ តើទៅទីនោះប្រើអ្វី? ប្រាប់គាត់ "កន្លែងទីមួយ ខ្ញុំមិនស្រលាញ់អ្នកទេ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំដកវាចេញពីបេះដូងរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះមុនពេលយើងចូលទៅក្នុងទីនោះ ព្រោះខ្ញុំមិនអាចជួយអ្នកបានទេរហូតដល់ខ្ញុំស្រលាញ់អ្នក។"

93 ហើយនោះជាការត្រឹមត្រូវ ហើយនោះជាវិធី។ សូមមើល បន្តវា អ្នកបានធ្វើវាត្រឹមត្រូវ នោះជារបៀបដែលវាគួរតែធ្វើ។ អ្នកមិនដែលយល់ខុសទេ។

តើយើងកំពុងទៅលើផ្លូវខុសឬ?

94 អត់ទេ វាជាវិធីត្រឹមត្រូវដើម្បីអនុវត្តវា។ សូមរក្សាតាមលំដាប់លំដោយ! ដោយសារតែវាឥតឈប់ឈរ... ឥឡូវនេះ កុមារតូចៗ និងម្តាយ ទារកតូចៗ និងរបស់របរផ្សេងៗ។ ពួកគេ—ពួកគេនឹងយំ ហើយប្រសិនបើពួកគេយំខ្លាំងពេក ហើយរំខានគ្រូគង្វាលរបស់អ្នកនៅទីនោះ អ្នកចាំថា អ្នកគឺជាអង្គរក្សរបស់គាត់ អ្នកគឺជាអង្គរក្សដំណឹងល្អរបស់គាត់។ ឃើញទេ? ហើយប្រសិនបើវារំខានដល់សារលិខិតរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះអ្នកជាឱកុន តើអ្នកត្រូវធ្វើអ្វី? ដូចគ្នាដែរ បុរសនិយាយភាសាដទៃ គាត់មានកាតព្វកិច្ច។ ហើយបុរសម្នាក់ដែលអធិប្បាយ គាត់មានកាតព្វកិច្ចជាប់នឹងព្រះ បន្ទូល គាត់មានកាតព្វកិច្ចជាប់នឹងរឿងទាំងនេះ។ អ្នករាល់គ្នាមាន

កាតព្វកិច្ចជាប់នឹងការិយាល័យ ហើយនោះហើយជា—ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងមាន—យើងនៅទីនេះដើម្បីធ្វើ។

95 ឥឡូវនេះ យើងមិនចង់រង់ចាំយូរពេកទេ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមានការណាត់ជួបក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទី ដូច្នេះខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងព្យាយាមឱ្យលឿនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

229. បងប្រុស ប្រាណហាំ...

មានសំណួរបី និងពីរនៅលើកាតនេះនៅទីនេះ។

> **បងប្រុស ប្រាណហាំតើគួរមានគោលការណ៍អ្វីខ្លះក្នុងការយកតង្វាយក្នុងព្រះវិហារសម្រាប់មនុស្ស? តើនេះគួរធ្វើដូចម្តេច?**

96 ខ្ញុំគិតថា ការយកតង្វាយក្នុងព្រះវិហារសម្រាប់មនុស្សមិនគួរធ្វើទេ លុះត្រាតែវាសម្រាប់គ្រូគង្វាលរបស់អ្នក។ ហើយខ្ញុំគិតថាប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចូលមកក្នុងការសប្បុរសធម៌ ឬអ្វីមួយដូចនោះ... ឬនរណាម្នាក់នៅក្នុង—នៅក្នុងតម្រូវការដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ដូចជាសមាជិកម្នាក់របស់យើងនៅទីនេះ ក្រុមជំនុំរបស់យើង ចូរនិយាយថា ប្រសិនបើបងប្អូនរបស់យើងម្នាក់ ហើយពួកគេមានបញ្ហាខ្លះ អញ្ចឹងខ្ញុំគិតថា គួរតែប្រកាសនៅវេទិកា ហើយទុកអោយគ្រូគង្វាលធ្វើការនោះ ខ្ញុំគិតថាវាជាកាតព្វកិច្ចរបស់គាត់ក្នុងការធ្វើវា បងប្រុសណាម្នាក់ដែលត្រូវការអ្វីមួយ សូមឲ្យគាត់បង្ហាញវាដល់ក្រុមជំនុំ ប្រសិនបើវាចង់ធ្វើបែបនោះ។

97 ប្រសិនបើវាជានរណាម្នាក់ដែលត្រូវការ—ហើយបន្ទាប់មកអ្នកមិនចង់យកអំណោយសម្រាប់មនុស្សដែលត្រូវការ បន្ទាប់មក អនុញ្ញាតឱ្យក្រុមប្រឹក្សាប្រជុំគ្នា ហើយយល់ព្រមលើចំនួនជាក់លាក់ដែលពួកគេចង់ផ្តល់ឱ្យបុគ្គលនេះចេញពីរតនាគារ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើរតនាគារនៅពេលនោះមានកម្រិតទាប ហើយពួកគេមិនមានលទ្ធភាពក្នុងការធ្វើវាទេ នោះវាត្រូវតែយកឡើងវិញ មែនហើយ អនុញ្ញាតឱ្យ—អនុញ្ញាតឱ្យ...អនុញ្ញាតឱ្យវានិយាយជាមួយក្រុមប្រឹក្សាភិបាល បង្គាប់ដល់គ្រូគង្វាល ហើយឱ្យគ្រូគង្វាលសុំរឿងជាក់លាក់នេះ។ និយាយថា "ឥឡូវនេះ យប់នេះ (បងប្រុសរបស់យើងជូនគាត់មាន—គ្រោះថ្នាក់ដ៏រន្ធត់មួយ ផ្ទះរបស់គាត់ត្រូវភ្លើងឆេះ។) ហើយយប់នេះក្នុងនាមជាគ្រីស្ទាន យើងនឹងទៅជាមួយគ្នា យើងម្នាក់ៗសូមសន្យានូវអ្វីដែលយើងអាចធ្វើបាន ដើម្បីជួយបងប្រុស ជូន សាងសង់ផ្ទះរបស់គាត់ម្តងទៀត។" សូមមើល ឬ—ឬអ្វីក៏ដោយដែលវាជា។ សូមមើល យើង-...

យើងនឹងធ្វើវា។ អនុញ្ញាតឱ្យវានិយាយចេញពីវេទិកា នោះជាវិធីដើម្បីធ្វើវា។ ហើយបន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យមានការសន្យា ហើយប្រគល់ទៅឲ្យអ្នកចាត់ចែងក្រុមជំនុំ។ ហើយការសន្យាទាំងនេះត្រូវបង់តាមរយៈអ្នកចាត់ចែងនៃក្រុមជំនុំ ហើយប្រគល់ឲ្យពួកគេ។ ហើយ—ហើយឲ្យបង្កាន់ដៃនោះទៅមនុស្សម្នាក់ ព្រោះខ្ញុំមិនដឹងថានោះជាការលោះពន្ធឬអត់ ខ្ញុំគិតថាវាគឺសម្រាប់អ្វីមួយដូចនោះ។

98 ឥឡូវនេះប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ដូចជាមួយ—មនុស្សចម្លែកម្នាក់ចូលមក—មនុស្សចម្លែកចូលមកដូចគាត់... បុរសម្នាក់ចូលមកនិយាយថា "អញ្ចឹងតើអ្នកដឹងពីអ្វីទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងធ្វើដំណើរ ហើយខ្ញុំបានផ្ទុះសំបកកង់ ហើយខ្ញុំចង់បានសំបកកង់ថ្មី។ យប់នេះសូមលើកប្រាក់ដង្វាយដើម្បីសុំសំបកកង់ថ្មីមកជូនខ្ញុំ។" ឥឡូវនេះ វាមិនគួរធ្វើនោះទេ។ អត់ទេ វាមិនគួរធ្វើទេ។ ហើយប្រសិនបើវាហាក់ដូចជា—ប្រសិនបើវាហាក់ដូចជារឿងសក្តិសម របស់អ្នកណាម្នាក់ដែលអ្នកស្គាល់ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលអាចជួប និងកំណត់ចំនួនប្រាក់ជាក់លាក់ពីរតនាគារ ទិញសំបកកង់ឡាន ឬរបស់ណាក៏បាន។ ឬប្រសិនបើរតនាគារព្រះវិហារមានកម្រិតទាប ហើយវាត្រូវបានសម្រេចដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាល... គ្រូគង្វាលមិនគួរមានអ្វីត្រូវធ្វើក្នុងរឿងនេះទេ—ឌីកុនត្រូវបានសន្មត់ថានឹងធ្វើការនេះ មើល ឬក្រុមប្រឹក្សា។ ហើយឥឡូវនេះប្រសិនបើនេះ...បើយល់ព្រមត្រូវប្រគល់ឲ្យគ្រូគង្វាល គ្រូគង្វាលអាចយកតង្វាយ។ ប៉ុន្តែសូមកត់សម្គាល់ថាប្រសិនបើវាជាមនុស្សចម្លែក វាស្ថិតក្នុងភាពអាសន្នបន្ទាន់ មិត្តម្នាក់ត្រូវការលុយបន្តិចបន្តួច ហើយអ្នកមានអារម្មណ៍ថាវាសម្រាប់ហេតុផលត្រឹមត្រូវ (ឥឡូវនេះនេះគឺជាគំនិតរបស់ខ្ញុំ) ប្រសិនបើវាសម្រាប់ហេតុផលពិតប្រាកដ ហើយអ្នកដឹងថាវាគឺសម្រាប់ហេតុផលត្រឹមត្រូវ...

99 ឥឡូវនេះជាដំបូង បើអ្នកឡើងទៅមើលសៀវភៅខ្ញុំនៅផ្ទះ មនុស្សដែលមកដល់ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំ លោកគ្រូ *ម្នាក់នេះនិងម្នាក់នេះ* មកពីព្រះវិហារ*ជាក់លាក់នេះ* ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមានបញ្ហាខ្លះនៅតាមផ្លូវនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវការសំបកកង់មួយឈុត" ហើយដឹងថាខ្ញុំទើបតែមកពីការប្រជុំ ហើយមានតង្វាយ ឬអ្វីផ្សេងទៀតដូចនោះ ខ្ញុំនឹងឲ្យវាទៅគាត់ ជិតទៅ យកសំបកកង់មួយឈុត។ ហើយមើលក្នុងនាទីហ្នឹង មិនដែលមានអ្នកបម្រើព្រះបែបហ្នឹងទេ មិនដែលរស់នៅកន្លែងហ្នឹងទេ។ ហើយមានលុយដប់ ឬពីរម៉ឺនដុល្លារលើសៀវភៅ

ពីប៉ុន្មានឆ្នាំនេះ ដែលខ្ញុំបានផ្ដល់ឱ្យបែបនោះ មិនដែលដឹងអ្វីសោះអំពីពួកគេថាពួកគេនៅឯណា។ មកដឹងអ្នកបម្រើព្រះផ្សេងទៀតថា "ហេតុអ្វី គាត់បង្កើតខ្ញុំសម្រាប់*ដូច្នេះហើយដូច្នេះ*ហើយ*អញ្ចេះនិងអញ្ចេះ*។"

100 ឥឡូវនេះ ព្រះវិហារមិនទទួលខុសត្រូវទេ គឺសម្រាប់តែពួកគេប៉ុណ្ណោះ។ ត្រូវហើយ។ ពួកគេ ពួកគេទទួលខុសត្រូវ។

101 ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាហាក់ដូចជាមានហេតុផលសក្ដិសមមួយ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើអ្នក ប្រសិនបើអ្នកទទួលបន្ទុកអាចនឹងនិយាយថា "ឥឡូវនេះ សូមរង់ចាំបន្តិច។ បុរសម្នាក់នេះ នៅទីនោះ គាត់គឺជាឡានរបស់គាត់ ចុះនៅទីនោះ នេះគឺបានកើតឡើង ហើយ*នេះ*។ វាមិនមែនជាក្រុមជំនុំរបស់យើងទេ សូមមើល ប៉ុន្តែវាជា។" បើគេចង់ធ្វើបែបហ្នឹង ហើយនឹងនិយាយអ្វីពិសេសពីអ្នកក្រៅ...

102 មិនមែនជារបស់យើងទេ ឥឡូវ ឃើញទេ ហើយមិនមែនជាមនុស្សរបស់យើងទេ ប្រជាជនរបស់យើងត្រូវបានយកនៅទីនេះក្នុងចំណោមពួកគេ—បងប្អូនរបស់ពួកគេនៅទីនេះ ឃើញទេ។

103 ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាជាអ្នកនៅខាងក្រៅ ហើយអ្នកណាម្នាក់និយាយថាគាត់ឃ្លាន ឬ... ហើយមានអ្នកណាម្នាក់ចង់ដាក់ក្នុងហោប៉ៅរបស់គាត់ ហើយផ្ដល់ឱ្យគាត់នូវសេចក្ដីសប្បុរសខ្លះ នោះគឺអាស្រ័យលើអ្នក ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីក្រុមជំនុំ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើមនុស្សក្នុងព្រះវិហារត្រូវបាន*ស្នើសុំ*ឱ្យបរិច្ចាគបន្ទាប់មក...

104 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកបានទទួលគ្រូផ្សាយដំណឹងល្អ ជាការពិត នៅក្នុងការអធិប្បាយនៅទីនេះ បន្ទាប់មកអ្នកយក...អ្នក...ដែលយល់មុនពេលគាត់មកដល់ អ្នកដឹងទេ ថាអ្នកនឹងឱ្យគាត់ជាតង្វាយ ឬបើកប្រាក់ខែឱ្យគាត់ ឬអ្វីដែលគាត់ចង់ធ្វើ។

105 ប៉ុន្តែប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់នេះនៅទីនេះ ហើយវាសម្រាប់ហេតុផលត្រឹមត្រូវនិងគ្រូគង្វាល...ហើយក្រុមប្រឹក្សាចង់យល់ព្រម ហើយប្រាប់គ្រូគង្វាលលើវាបន្ទាប់មកសូមឱ្យគ្រូគង្វាលនិយាយថា "*មនុស្សជាក់លាក់ម្នាក់*កំពុងនៅទីនេះ យើងមិនស្គាល់បុរសនោះ គាត់ចូលមកសុំយើង...គាត់និយាយថាកូនរបស់គាត់ឃ្លាន។ យើងមិនមានពេលទេ...យើងមិនមានពេលវេលាដើម្បីស៊ើបអង្កេតទេ—នេះ—នេះ—នេះ—ការទាមទារ។" ឃើញទេ?

106 ប្រសិនបើមានអ្វីដូចនោះ បន្ទាប់មករបស់យើង—របស់យើង... ប្រសិនបើមានអ្វីក្នុងចំណោមរបស់យើង យើង—ឌីកុនរបស់យើងទៅស៊ើបអង្កេតការអះអាងទាំងនោះ។ ឃើញទេ? ហើយប្រសិនបើវាសក្តិសម ចូរធ្វើវា។ បើមិនសក្តិសម កុំធ្វើ កុំធ្វើ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវាជាបុរសនៅទីនេះ—អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យគ្រូគង្វាលនិយាយថា "ឥឡូវនេះ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលបានប្រាប់ខ្ញុំថា ពួកគេមិនស្គាល់បុគ្គលនេះទេ។ ប៉ុន្តែបុរសនោះកំពុងអង្គុយនៅទីនេះ គាត់និយាយថាឈ្មោះរបស់គាត់គឺជីម ជូន" ឬអ្វីក៏ដោយដែលវាអាចជា "ហើយគាត់អង្គុយនៅទីនេះ។ តើអ្នកនឹងក្រោកឈរបានទេ លោក ជូន? ឥឡូវនេះ លោកជូន នៅចុងបញ្ចប់នៃកម្មកម្មវិធីអ្នកឈរនៅមាត់ទ្វារខាងក្រោយ នៅពេលអ្នកចេញទៅក្រៅ។ ហើយប្រសិនបើនរណាមួយមានអារម្មណ៍ក្នុងចិត្តអ្នក ឬអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើសម្រាប់បុរសនេះ ចូរប្រគល់វាទៅគាត់ពេលអ្នកចេញទៅ។" យល់ហើយឬនៅ ពេលនេះ?

107 តើអ្នកបានយល់វានៅលើរឿងរបស់អ្នក? ដល់អ្នកដែលមាននៅលើកាសែត... និងមួយក្នុងចំណោម...បងប្រុសខូលីនបានខកខានវានៅលើកាសែតរបស់គាត់។ ខ្ញុំចង់បញ្ចូលការដកស្រង់នោះម្តងទៀតប្រសិនបើ...ព្រោះគាត់ជាឌីកុនម្នាក់។

108 ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក បុរសម្នាក់ចូលមកក្នុងនោះ...ហើយស្ថិតក្នុងគ្រាអាសន្ន ហើយគាត់ចង់បានតង្វាយពីព្រះវិហារទុកអោយអ្នកទទួលបន្ទុកឬឌីកុនជួបជុំគ្នា ហើយអនុញ្ញាតឱ្យ...ជួបគ្នា ហើយធ្វើការសម្រេចចិត្តនេះ ហើយបន្ទាប់មកប្រាប់គ្រូគង្វាលថាវាអាចនឹងធ្វើ*ដូចនេះ*។ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ...សូមគ្រូគង្វាលនិយាយថា "បុរសម្នាក់នេះ" ហៅគាត់តាមឈ្មោះ "យើងមិនស្គាល់គាត់ទេ។ ហើយគោលការណ៍របស់យើងនៅទីនេះគឺដើម្បីស៊ើបអង្កេតមុនពេលយើងទទួលយកការផ្តល់សម្រាប់មនុស្ស ហើយនោះគឺជារបស់យើងផ្ទាល់។ ប៉ុន្តែបុរសម្នាក់នេះ គាត់និយាយថាគាត់ខូច គាត់មានអាសន្ន គាត់មានកូនឈឺ គាត់ខំរកថ្នាំអោយកូន" ឬអ្វីក៏ដោយដែលវាអាចជាគ្រាអាសន្ន។ "ឥឡូវនេះ គាត់កំពុងឈរនៅទីនេះ។ តើអ្នកនឹងក្រោកឈរទេ?" មើលហើយឲ្យគាត់ក្រោកឈរ។ និងនិយាយ "ឥឡូវនេះអ្នកឃើញអ្វី...តើគាត់ជានរណា។ ពេលបិទការថ្វាយបង្គំនេះ បុរសនោះនឹងឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយមនុស្សចេញទៅ ដែលមានអារម្មណ៍ថាអ្នកចង់រួមចំណែកក្នុងរឿងនេះ អ្នកមានសេរីភាព។ យើងគ្រាន់តែប្រកាសវានៅក្នុងព្រះវិហារប៉ុណ្ណោះ។" អ្នកមិនដាក់ទណ្ឌកម្មទេ អ្នក

គ្រាន់តែប្រកាសវាប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ នោះជាការរាក់ទាក់ចំពោះមនុស្សចម្លែក។ ឃើញទេ? យល់ឥឡូវ? ត្រូវហើយ។

109 ខ្ញុំគិតថាវាដោះស្រាយសំណួរនោះ។

230. ចុះខ្សែអាត់វិញ? ឥឡូវនេះ។ **ជា...ចុះខ្សែអាត់វិញ?** វាមានសញ្ញាសួរ។ **ដូចដែលមនុស្សជាច្រើនកំពុងសរសេរទៅកាន់ការិយាល័យ ហើយបន្ទោសអ្នកចំពោះសកម្មភាពនៅលើខ្សែអាត់នេះ។ ក៏ដូចគ្នាផងដែរ អំពីអ្នកផ្សេងទៀតនៅជុំវិញព្រះវិហារលក់កាសែតប្រសិនបើលោក ម៉ាហ្គី ត្រូវបង់ថ្លៃសួយសារអាករលើពួកគេ។**

110 មិនអីទេ។ ខ្សែអាត់គឺដោយកិច្ចសន្យា។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំ...ខ្ញុំមិនដឹងច្បាស់ថាតើកិច្ចសន្យាត្រូវផុតកំណត់នៅពេលណាទេ ប៉ុន្តែអ្នកទទួលបន្ទុក នេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកទទួលបន្ទុក មិនមែនជាឌីកុនទេ ជាអ្នកទទួលបន្ទុក។ មិនមែនជាគ្រូគង្វាលទេ។ អ្នកទទួលបន្ទុកតែងតែជាញឹកញាប់—ពួកគេសរសេរកិច្ចសន្យាតាមដែលខ្ញុំយល់។ ហើយប្រសិនបើនេះ—នេះជាការខុស បន្ទាប់មកអ្នកទទួលបន្ទុកធ្វើការកែប្រែ។ អ្នកទទួលបន្ទុកទាំងនេះមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយអ្នកដែលផលិតខ្សែអាត់ ហើយខ្សែអាត់គឺដោយសិទ្ធិផ្តាច់មុខ។

111 គ្មាននរណាម្នាក់អាចផលិតខ្សែអាត់បានទេ លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីអ្នកដែលមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខ ហើយពួកគេមិនអាចលក់បានទេ លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីអ្នកដែលមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខ ព្រោះនោះជាច្បាប់ សូមមើលថា ហ្វ្រេនឆាយកាន់កាប់វា។ ឃើញទេ? ហើយប្រសិនបើហ្វ្រេន-...អ្នកដែលកាន់កាប់សិទ្ធិផ្តាច់មុខចង់អនុញ្ញាតឱ្យ *អ្នកនេះឬអ្នកនេះ*បង្កើតខ្សែអាត់ នោះអាស្រ័យលើគាត់។ ប្រសិនបើគាត់ចង់ឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាបង្កើតខ្សែអាត់ នោះអាស្រ័យលើគាត់ ប្រសិនបើគាត់ចង់ឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាលក់កាសែត នោះអាស្រ័យលើអ្នកដែលកាន់កាប់សិទ្ធិផ្តាច់មុខ។ គាត់គួរតែមាន—កំណត់ចំណាំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតិចតួចដែលបានចុះហត្ថលេខាពីអ្នកកាន់សិទ្ធិផ្តាច់មុខ ដើម្បីធ្វើ និងលក់ខ្សែអាត់ ព្រោះគាត់ច្បាស់ក្នុងផ្លូវច្បាប់។ មូលហេតុថាប្រសិនបើគាត់មិន បុរស មានសិទ្ធិផ្តាច់មុខនៅលើវា...អ្នកទទួលខុសត្រូវដោយខ្លួនឯងចំពោះ ចំពោះ... (ប្រសិនបើមាន—មនុស្សអាក្រក់ដែលចង់បង្កបញ្ហា គាត់ពិតជាអាចធ្វើបាន។) អ្នកទៅលើ

សិទ្ធិផ្តាច់មុខនោះ ព្រោះវាដូចជាការរក្សាសិទ្ធិ អ្នកឃើញទេ រឿងដូចគ្នា។ អ្នកមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើវា វាជាការប្រសើរណាស់ក្នុងការធ្វើវា។

112 ដូច្នេះប្រសិនបើប្រជាជនកំពុងផលិតខ្សែអាត់ ប្រហែលជាមានការព្រមព្រៀងពីលោកម៉ាហ្គី នរណា—អ្នកណាមាន...អ្នកណា—ដែលទាញយកថ្លៃសួយសារនៅលើខ្សែអាត់។ ហើយឥឡូវនេះ...ហើយខ្ញុំមិនដឹងអំពីរឿងនោះទេ ព្រោះខ្ញុំមិននៅទីនេះគ្រប់គ្រាន់ជាមួយអ្នកដើម្បីដឹងថារឿងទាំងនេះជានរណា និងអ្នកដែលវានឹងសំដៅទៅលើ។ ខ្ញុំគិតថាលោកម៉ាហ្គី នៅតែមានវា ព្រោះនៅទីនោះ ខ្ញុំនៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ឬអារីហ្សូណា ជាកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ ខ្ញុំយល់ថាពួកគេនៅតែទិញកាសែតពីកាលីហ្វ័រញ៉ា។ បងប្រុស សុធម៉ាន់ ដែលជាឪពុកក្មេករបស់លោក ម៉ាហ្គី ដែលជាបងប្រុសរបស់យើងនៅទីនេះនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ខ្ញុំគិតថាម៉ាហ្គី លោកនៅមានវានៅឡើយ—សិទ្ធិផ្តាច់មុខនៅលើវា។

113 ហើយឥឡូវនេះមានការត្អូញត្អែរជុំវិញការផលិតខ្សែអាត់។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលមានការត្អូញត្អែរអំពីអ្វីដែលទាក់ទងនឹងហិរញ្ញវត្ថុនៃព្រះវិហារនេះ វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកទទួលបន្ទុកដើម្បីមើលថារឿងនោះត្រូវបានជម្រះ។ ឃើញទេ? មិនគួរមាន អ្វីមួយតាមមធ្យោបាយណាមួយ ឡើយ។

ឥឡូវនេះអ្នកឃើញនៅទីនេះ វានិយាយនៅលើកាតនេះ នៅទីនេះថា:

ពួកគេសរសេរទៅកាន់ការិយាល័យហើយបន្ទោសអ្នក។

114 និយាយឱ្យត្រង់ទៅ ខ្ញុំមានសំបុត្រជាច្រើននៅលើរឿងនេះ ហើយចង់ដឹងថាហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនទទួលយកខ្សែអាត់របស់ពួកគេបាន។ ឥឡូវអ្នកដឹងពីកិច្ចសន្យារបស់អ្នកជាមួយអ្នកដែលមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខ ដូចខ្ញុំបានយល់... ខ្សែអាត់ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអ្វីជាមួយពួកគេទេ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់អាចប្រើកាសែតសម្រាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អបន្ថែមទៀត "អាម៉ែន!"

115 ប៉ុន្តែ ជាដំបូង បងប្រុសរ៉ូប៊ីសុននិងពួកគេបានចាប់ផ្តើមបង្កើតវា បងប្រុសបៀលឡឺនិងពួកគេមួយចំនួនបានចាប់ផ្តើមបង្កើតវា ហើយបន្ទាប់មកក្មេងប្រុសពីរនាក់គឺបងប្រុស មើស៊ី និងបងប្រុស ហ្គោដ បានបង្កើតពួកគេអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ហើយជាការពិតណាស់ នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់បានបង្កើតពួកគេមានការត្អូញត្អែរពីគ្រប់គ្នា។ ប៉ុន្តែ ហាក់នៅទីនេះមួយរយៈពេលចុងក្រោយនេះ

មានការត្អូញត្អែរយ៉ាងខ្លាំងអំពីការមិនទទួលបានខ្សែអាត់។ មនុស្សបានខលហៅខ្ញុំពីទូទាំងប្រទេស។ ហើយបន្ទាប់មកមួយទៀត ត្រូវបានគេតាមដានឡើងវិញនូវខ្សែអាត់ដែលនឹងចាក់រឿងមួយមួយនាទី ហើយលេងរឿងមួយទៀត រឿងមួយទៀត ហើយបន្ទាប់មកពួកគេមិនអាចយល់ថាពួកគេជាអ្វីទេ។

116 ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនេះដែលបង់ប្រាក់សម្រាប់កាសែតទាំងនេះគួរតែទទួលបានកាសែតពិតប្រាកដមួយ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាពួកគេត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីទទួលបានវាទេ យើងចង់ឃើញអតិថិជននិងបងប្អូនរបស់យើង (ដែលពួកគេជាអតិថិជនរបស់យើង និងជាបងប្អូនរបស់យើងជាដើម) ពួកគេត្រូវតែមាន "លេខមួយ" នៃកាសែត។ ឥឡូវនេះ អ្នកទទួលបន្ទុកអ្នកឃើញទេ ឃើញថាមនុស្សទាំងនេះពេញចិត្ត។ បើមិនពេញចិត្ត លុយត្រូវប្រគល់ជូនគេវិញភ្លាម។

117 ហើយមាននរណាម្នាក់បានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ ហើយនិយាយថាពួកគេបានរង់ចាំជាច្រើនខែសម្រាប់ខ្សែអាត់។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដឹងថា តើបងប្រុស ម៉ាហ្គីមាននិន្នាការយ៉ាងណាចំពោះរឿងនេះទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំអត់ដឹងរឿងហ្នឹងទេ ព្រោះខ្ញុំអត់ដឹងរឿងហ្នឹង។ ហើយខ្ញុំ...វាមិនមែនជាអាជីវកម្មរបស់ខ្ញុំដែលមិនដឹងអ្វីសោះអំពីរឿងនោះទេ វាជាអាជីវកម្មរបស់គាត់ជាមួយពួកគេ និងអ្នកទទួលបន្ទុក។ ហើយខ្ញុំមិនព្យាយាមចូលទៅក្នុងនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់អ្នកថាតើច្បាប់របស់វាជាអ្វី។ ឃើញទេ? ច្បាប់របស់វាគឺថាខ្សែអាត់ទាំងនេះចាប់ពីពេលដែលគេផ្ញើឱ្យពួកគេ កាសែតទាំងនោះត្រូវបានគេសន្មត់ថានៅលើផ្លូវរបស់ពួកគេក្នុងមួយថ្ងៃឬបីឬបួន ឬប្រាំថ្ងៃ បន្ទាប់ពីពួកគេផ្ញើខ្សែអាត់ឱ្យពួកគេ វាត្រូវតែមាននៅក្នុងសំបុត្រ ឬសិទ្ធិផ្តាច់មុខអាចត្រូវបានលុបចោលនៅពេលណាក៏បាន នៅពេលដែលការបញ្ជាទិញទាំងនេះមិនគោរពតាម។ ឃើញទេ?

118 ឥឡូវនេះ ហើយរៀងរាល់ប្រាំមួយខែ ឬមួយឆ្នាំ វាត្រូវបានសន្មត់ថាត្រូវបានបន្ត កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបានគេសន្មត់ថាត្រូវបានបន្ត។ អ្នកត្រូវតែជួបនៅថ្ងៃ*ដាក់លាក់*នេះដែលសិទ្ធិផ្តាច់មុខនេះនិយាយថាអ្នកត្រូវជួប។ ហើយបន្ទាប់មកវាត្រូវបានសន្មត់ថាជា មនុស្សផ្សេងទៀតត្រូវបានគេសន្មត់ថានឹងចូលមកនៅពេលនោះ ហើយអ្នកត្រូវតែជូនដំណឹងអ្នកផ្សេងទៀតដែលបានសួរអំពីខ្សែអាត់ ហើយចូលមកជាមួយនឹងការព្រមព្រៀងរបស់ពួកគេហើយអង្គុយចុះហើយនិយាយវា។

119 ឥឡូវនេះការបញ្ជាទិញទាំងនេះត្រូវតែត្រូវបានអនុវត្ត! ឃើញទេ? ហើយត្រូវអនុវត្តឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ព្រោះវាកំពុងត្អូញត្អែរ។ ពួកគេបានត្អូញត្អែរជាមួយ ឡេអូ និង ជេន ពួកគេបានត្អូញត្អែរជាមួយបងប្រុស ម៉ាហ្គី ហើយវានឹងត្អូញត្អែរជាមួយអ្នកផ្សេង ប៉ុន្តែសូមស្វែងយល់ថាតើការត្អូញត្អែរនោះជាអ្វី។

120 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្សែអាត់ចាប់ផ្ដើមប្រមូលផ្ដុំ ដាក់ប្រអប់របស់ពួកគេ មានអក្សរដោយឈ្មោះមនុស្សរាប់សិបនាក់ហូរចូល ហើយពួកគេ... ឃើញទេ វាមិនធ្លាក់មកអ្នកផលិតកាសែតទេ វាធ្លាក់មកលើខ្ញុំ។ ពួកគេតែងតែកុហកខ្ញុំអំពីវា។ ឥឡូវនេះ វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្ញុំជាគ្រីស្ទាន ដើម្បីមើលថាមនុស្សទទួលបានអ្វីដែលពួកគេចំណាយសម្រាប់ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកជឿថាពួកគេទទួលបានវា។ បើគេត្រូវគិតថ្លៃទៀត យកកាសែតល្អជាង យកម៉ាស៊ីនល្អជាង យើងចង់ឱ្យនរណាម្នាក់បង្កើតកាសែតនោះ ដែលធ្វើឱ្យវាត្រឹមត្រូវ។ នោះជាចំណាប់អារម្មណ៍របស់យើង។ កាសែតត្រូវតែធ្វើឱ្យត្រឹមត្រូវ! ហើយអតិថិជនត្រូវតែពេញចិត្ត ឬមិនអញ្ចឹងទេបញ្ឈប់រឿងទាំងមូល យើងនឹងមិនមានខ្សែអាត់ទេ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់ធ្វើឱ្យពួកគេដែលចង់បាន។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើពួកគេនឹងទារប្រាក់សម្រាប់វា សូមឱ្យពួកគេឃើញថាពួកគេទទួលបាននូវអ្វីដែលពួកគេបានចំណាយសម្រាប់ ព្រោះនោះជាបែបគ្រីស្ទាន។ នោះមិនលើសពីការធ្វើទេ...

121 ហើយនៅពេលដែលពួកគេមកទីនេះដើម្បីស្តាប់ដំណឹងល្អ ខ្ញុំចង់ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវអ្វីដែលល្អបំផុតដែលខ្ញុំដឹងពីរបៀបផ្តល់ឱ្យពួកគេ ឃើញទេ ហើយនៅពេលដែលពួកគេមកទីនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកឃើញថាគ្រប់គ្នា និងអ្វីៗដំណើរការទៅមុខ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នក ឌីកុន អ្នកទទួលបន្ទុក និងគ្រូគង្វាល នៅយប់នេះ អ្នកត្រូវអនុវត្តតាមលិខិតនេះ ព្រោះប្រជាជនមកទីនេះ ដើម្បីស្វែងរកព្រះ ហើយយើងត្រូវមានរបស់ទាំងនេះតាមលំដាប់លំដោយ។

122 ហើយខ្សែអាត់ត្រូវតែដាក់នៅនឹងកន្លែង។ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវគិតថ្លៃបន្ថែម ប្រសិនបើពួកគេទទួលបានខ្សែអាត់លំដាប់ទី២ ដែលពួកគេកំពុងដំណើរការនោះ យកខ្សែអាត់ល្អជាង។ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវគិតថ្លៃបន្ថែមសម្រាប់វា គិតប្រាក់បន្ថែមសម្រាប់វា អនុញ្ញាតឱ្យបុគ្គលទទួលបានអ្វីដែលពួកគេបានចំណាយ។

123 ខ្ញុំមិនចាប់អារម្មណ៍នឹងមួយកាក់មួយសេនទេ ហើយក៏មិនចាប់អារម្មណ៍នឹងឆាងឧបោសថដែរ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នកក្លាយជា។ កុំចាប់អារម្មណ៍លើវា ក្នុង—ក្នុង

ការថ្វាយ។ ប្រសិនបើពួកគេបង់ប្រាក់ខ្លះ ខ្ញុំគិតថា អ្នកនឹងត្រូវយកថ្លៃបន្តិចបន្តួចលើគណនីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅទីនេះ។ ខ្ញុំគិតថានោះជាអ្វីដែលពួកគេបាននិយាយ លោកមីល័រនិងពួកគេអំពីច្បាប់ យើងមាន យកថ្លៃទំនិញ ឬអ្វីផ្សេងទៀត។ នោះគឺអាស្រ័យលើអ្នកទាំងអស់គ្នាក្នុងការមើលឃើញ។ ខ្ញុំអត់មានអ៊ី—ជាមួយនឹងអ្វីដែលបានកំណត់ជាមួយគ្នា អ្នកទាំងអស់គ្នាថែរក្សាវា។ ខ្ញុំមិនអាចយកចិត្តទុកដាក់ទាំងអស់នោះទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់អ្នកពីវិធីដែលវាគួរធ្វើ និងត្រូវតែដំណើរការ។ នោះគឺ...អ្នកយល់ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ត្រូវតែដំណើរការ។" ដូច្នេះយើងចង់ឱ្យវាដំណើរការត្រឹមត្រូវ។

124 ហើយប្រសិនបើគេត្រូវមានម៉ាស៊ីនល្អជាងនេះដើម្បីយកវា នោះយកម៉ាស៊ីនដែលល្អជាង។ ប្រសិនបើវាត្រូវតែ...ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា "រាល់មី-...រាល់បេសកកម្មដែលខ្ញុំចូលទៅក្នុង មុនពេលខ្ញុំទៅ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកថា ការអធិប្បាយដែលខ្ញុំនឹងអធិប្បាយនៅទីនោះ អ្វីមួយដែលខ្ញុំបានត្រៀមរួចហើយ..." ហើយខ្ញុំបានសន្យាជាមួយអ្នកទាំងអស់គ្នាថាខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញម្តងទៀតនៅយប់ថ្ងៃអាទិត្យ នោះគឺ "មុននឹងខ្ញុំប្រកាសដំណឹងថ្មីណាមួយ វានឹងមកដល់រោងឧបោសថនេះជាមុនសិន ដោយសារតែពួកគេហាក់ដូចជាទទួលបានការថតប្រសើរជាងមុន។" តើអ្នកចាំថា? បន្ទាប់មក អ្វីដែលខ្ញុំមកទីនេះអធិប្បាយសាររបស់ខ្ញុំ បន្ទាប់មកត្រឡប់ទៅក្រៅ ហើយជូនដំណឹងដល់អ្នកថតកាសែតថាកម្មវិធីអ្វី។ គេសួរខ្ញុំថា "មួយណា? តើអ្នកនឹងអធិប្បាយអ្វី?" ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថា "យប់*នេះខ្ញុំទៅជាមួយអ៊ីចឹងនិងអ៊ីចឹង* យប់*នេះ អ៊ីចឹងហើយអ៊ីចឹង*" ដូច្នេះពួកគេអាចបង្កើតវាឡើង ហើយត្រៀមខ្លួនសម្រាប់អតិថិជនដើម្បីទទួលបានវានៅទីនោះ យល់ស្របជាមួយពួកគេ ខ្សែអាត់ល្អជាងដែលពួកគេមាននៅក្នុងការប្រជុំ ព្រោះវាត្រូវបានធ្វើនៅទីនេះនៅរោងឧបោសថដែលមានសូរស័ព្ទល្អ។ ឃើញទេ?

125 ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះនឹងចូលទៅក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អដ៏អស្ចារ្យនេះ អ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើឥឡូវនេះនៅក្រៅប្រទេស និងអ្វីៗផ្សេងៗ ខ្ញុំមិនអាចសន្យាបានទេ អ្នកឃើញហើយ ខ្ញុំមិនអាចសន្យាថាខ្ញុំនឹងផ្សាយសារដំបូងរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះទេ។ ដោយសារតែនៅពេលដែលអ្នកអធិប្បាយជុំវិញ សារនានា អ្នកត្រូវតែមានអ្វីមួយដែលជា... វាជាប់គាំងសម្រាប់អ្នក ហើយវានឹងជាប់គាំងចំពោះអ្នកដែលស្តាប់

វា។ អ្នកត្រូវតែធ្វើអ្វីដែលប្លែក អ្នកឃើញទេ និងនាំយកដូចសារនៅ*ទីនោះ*។ ប៉ុន្តែទុកឱ្យពួកគេដាក់ម៉ាស៊ីននៅក្នុងវាលបេសសកកម្ម ឬអ្វីក៏ដោយដែលវានឹងនាំយកខ្សែអាត់ទាំងនេះយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។

126 ហើយបង្កើតខ្សែអាត់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះមួយ ហើយខ្សែអាត់នីមួយៗបានចាក់ឡើងវិញ ហើយពិនិត្យមើលមុនពេលវាទៅ ឬមិនអញ្ចឹងទេគ្រាន់តែបញ្ឈប់រឿងទាំងមូល មិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើនោះទេ ចូរឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបធ្វើកាសែតផ្ទាល់ខ្លួន។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើវាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ មើល ដូច្នេះការតវ៉ានេះនឹងបញ្ឈប់។ យើងមិនចង់មានការតវ៉ាទាល់តែសោះ។ បើមានការត្អូញត្អែរ សូមជួយដោះស្រាយផង នោះយើងដោះស្រាយហើយ។

127 ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងប្រញាប់តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ ប៊ីលី ទទួលបានសំណួរពីរទៀតនៅទីនេះ ឬបី បន្ទាប់មកយើងនឹងបញ្ចប់។

231. បងប្រុស ប្រាណហាំ តើអាចឬគួរឱ្យឌីកុនទៅរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ក្នុងព្រះវិហារដល់កម្រិតណា? តើយើងគួររក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ ឬរង់ចាំរហូតដល់បងប្រុសនេវីល ប្រាប់យើងពីអ្វីដែលយើងគួរធ្វើ?

128 នោះមិនមែនជាការងាររបស់បងប្រុស នេវីល នោះជាការងាររបស់អ្នក។ ឃើញទេ? អ្នកមិនប្រាប់បងប្រុសនេវីលពីអ្វីដែលត្រូវអធិប្បាយ អំពីរបៀបអធិប្បាយនោះទេ។ សូមមើល នោះជាការងាររបស់អ្នក ឌីកុន អ្នកគួរធ្វើវា។ អ្នកថែរក្សាវា។ នោះមិនមានអ្វីសម្រាប់បងប្រុស នេវីល នោះជាការងាររបស់អ្នក។ ឃើញទេ?

129 ឥឡូវនេះ បើប៉ូលិសចេញមកខាងផ្លូវ ហើយឃើញបុរសលួចទ្រព្យសម្បត្តិពីក្រោយឡាន តើគាត់គួរតែទូរស័ព្ទទៅអភិបាលក្រុង ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះអភិបាលក្រុង ដ៏មានកិត្តិយស ខ្ញុំកំពុងធ្វើការឱ្យអ្នកនៅទីនេះ លើកម្លាំងប៉ូលីសនេះ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំរកឃើញបុរសម្នាក់នៅតាមផ្លូវនៅទីនេះ—គាត់បានលួចសំបកកង់ចេញពីឡានកាលពីយប់មិញ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្ងល់ថា តើអ្នកយល់យ៉ាងណាចំពោះរឿងនោះ?" ហ៊ឺ! ឃើញទេ? ឃើញទេ វាមិនសមហេតុផលទេមែនទេ? អត់ទេ បាទ។ បើគាត់ធ្វើខុស ត្រូវចាប់គាត់។

130 ហើយប្រសិនបើបុរសម្នាក់បានធ្វើអ្វីមួយខុសនៅទីនេះនៅក្នុងព្រះវិហារ ឬនរណាម្នាក់បញ្ឈប់ពួកគេ និយាយជាមួយពួកគេ។ កុំក្រអឺតក្រទម ប៉ុន្តែប្រសិនបើ

ពួកគេមិនស្តាប់ទេ ចូរនិយាយក្នុងរបៀបដែលពួកគេដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយអ្វី។ ឃើញទេ? ឃើញដូចអ្នកប្រាប់កូនថា "ដើរទៅទីនោះវិញ" ហើយគាត់ប្រព្រឹត្តខុស។ ឌីកុន ស្នាក់នៅកន្លែងរបស់អ្នក! ដាក់...មានអ្នកបួននាក់ ស្នាក់នៅពីរនៅខាងមុខ និងពីរនៅខាងក្រោយ នៅជ្រុងទាំងនេះ ឬកន្លែងណាមួយដូចនោះ។ ហើយមើលឲ្យជិតសិន ចាំមើលអ្នកក្បត់និងអ្វីៗផ្សេងទៀតចូលមកបែបនេះ អ្នកឃើញទេ។ ហើយអ្នកនៅយាម អ្នកទៅដល់មុខតំណែងរបស់អ្នក ហើយស្នាក់នៅទីនោះ នោះជាកៅអីរបស់អ្នក ឬឈរខាងស្តាំក្បែរជញ្ជាំង ហើយមើលមនុស្សគ្រប់គ្នាចូលមក។

131 ឌីកុនមើលថែផ្ទះរបស់ព្រះ។ មាននរណាម្នាក់ចូលមកនិយាយជាមួយពួកគេនៅទីនោះដើម្បីស្វាគមន៍ពួកគេ ចាប់ដៃរបស់ពួកគេ។ នោះហើយអ្នកគឺជាប៉ូលីស "តើយើងអាចបង្ហាញអ្នកនូវបន្ទប់ស្លៀកពាក់បានទេ?" ឬ "តើអ្នកនឹងអង្គុយទេ?" "តើយើងអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវសៀវភៅចម្រៀង ឬអ្វីមួយបានទេ?" ឬ "ឥឡូវនេះ យើងចង់ឱ្យអ្នករីករាយជាមួយខ្លួនអ្នកនៅទីនេះ និង—ហើយអធិស្ឋាន ហើយ—ហើយយើងរីករាយដែលអ្នកនៅទីនេះជាមួយយើងនៅយប់នេះ។" នាំពួកគេទៅកន្លែងមួយ ហើយនិយាយថាៈ "តើអ្នកចង់នៅជិត ឬចង់នៅខាងក្រោយនៅទីនេះទេ?" ឬកន្លែងណាច្រើនទៀត។ នោះជាបដិសណ្ឋារកិច្ច។

132 ប៉ូលីស (ឬ ឌីកុន) គឺជាប៉ូលីសយោធាចំពោះកងទ័ព មានការគួរសម ប៉ុន្តែនៅតែមានសិទ្ធិអំណាច។ ឃើញទេ? អ្នកដឹងថាប៉ូលិសយោធាគឺជាអ្វី បើគាត់អនុវត្តសិទ្ធិរបស់គាត់ ខ្ញុំគិតថាគាត់ដូចជាបព្វជិតអ៊ីចឹង។ អ្នកឃើញទេ? វាជាការគួរសម និងគ្រប់យ៉ាង ប៉ុន្តែគាត់មានសិទ្ធិអំណាច។ ឃើញទេ អ្នកត្រូវតែចងចាំគាត់។ ឃើញទេ គាត់ដាក់...អ្នកចាស់ទុំទាំងនេះចេញទៅស្រវឹង ហើយហេតុអ្វីគាត់ដាក់គេនៅកន្លែងរបស់គេ។ ហើយក៏ជាឌីកុនដើម្បីដាក់ពួកគេក្នុងពួកគេដែរ។

133 ឥឡូវចាំថា ឌីកុនជាប៉ូលីស ហើយការិយាល័យរបស់ឌីកុនគឺពិតជាតឹងរ៉ឹងជាងការិយាល័យទាំងអស់នៅក្នុងព្រះវិហារ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាការិយាល័យណាមួយតឹងរ៉ឹងជាងការិយាល័យរបស់ឌីកុនទេ។ ត្រឹមត្រូវហើយ ព្រោះគាត់មាន—គាត់មានការងារពិតប្រាកដ ហើយគាត់ជាបុរសរបស់ព្រះ។ គាត់ជាមនុស្សរបស់ព្រះដូចគ្រូគង្វាលជាមនុស្សរបស់ព្រះ។ ប្រាកដណាស់ គាត់គឺជា។ គាត់គឺជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះ។

134 ឥឡូវនេះ អ្នកទទួលបន្ទុក មានតែមួយគត់ គឺពួកគេស្ថិតនៅក្រោមកាតព្វកិច្ចរបស់ព្រះក្នុងការមើលហិរញ្ញវត្ថុនោះហើយមើលថែទាំការនោះ អ្វីដែលបន្តដូចនោះ។ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកអំពីខ្សែអាត់ទាំងនោះ—និងអំពីរឿងផ្សេងទៀតនៅទីនេះដែលបន្ត អំពីការសាងសង់និងការជួសជុលនិងការទទួលយកហិរញ្ញវត្ថុនិងរបស់របរ នោះគឺ—នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេជាការងារអ្នកទទួលបន្ទុកៈ ទ្រព្យសម្បត្តិ ហិរញ្ញវត្ថុ និងវត្ថុ។ ឌីកុនមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើក្នុងរឿងនេះទេ។ ហើយ—អ្នកទទួលបន្ទុកក៏មិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយការិយាល័យរបស់ឌីកុនដែរ។

135 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើឌីកុនចង់សុំជំនួយពីអ្នកទទួលបន្ទុកលើអ្វីមួយ ឬ—ឬអ្នកទទួលបន្ទុកសុំពីឌីកុន ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាកំពុងធ្វើការជាមួយគ្នា... ប៉ុន្តែនោះជាភារកិច្ចរបស់អ្នក គឺការជ្រើសរើស។ ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។

136 ឥឡូវនេះ អត់ទេ កុំសួរបងប្រុស នេវីល។ ប្រសិនបើបងប្រុសនេវីលសុំឱ្យអ្នកធ្វើអ្វីមួយ នោះហើយជា—នោះជាគ្រូគង្វាលរបស់អ្នក ដោយការគួរសម និងសេចក្តីស្រឡាញ់ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង... ប្រសិនបើគាត់និយាយថា "បងប្រុសខូលីន បងប្រុស ហ៊ីកឃើសិន បងប្រុស តូនីឬ*នរណាម្នាក់* តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខុសនៅទីនោះនៅជ្រុងនោះទេ?" នៅមុខតំណែងបែបនេះ អ្នកដឹងហើយ ថាជាមនុស្សពិតរបស់ព្រះ។

137 សូមចាំថា អ្នកមិនធ្វើការឱ្យពោងឧបោសថ ប្រាណហាំ ទេ ហើយអ្នកក៏មិនមែនជាអ្នកធ្វើការឱ្យបងប្រុស នេវីលឬខ្ញុំដែរ អ្នកកំពុងធ្វើការសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? អ្នក...នោះជាអ្នកណាដែលអ្នកជា... ហើយទ្រង់—ទ្រង់គោរពនូវភក្តីភាពរបស់អ្នកដូចគ្នានឹងទ្រង់ចំពោះគ្រូគង្វាលនោះ ឬអ្នកដទៃដែរ គាត់កំពុងរង់ចាំភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នក! ហើយយើងចង់បង្ហាញពីភាពស្មោះត្រង់របស់យើង។

138 ឥឡូវនេះ ពេលខ្លះវាពិបាក។ វាពិបាកសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការឃើញអ្នកបម្រើព្រះម្នាក់នៅទីនោះ ដែលខ្ញុំស្រលាញ់ដោយអស់ពីចិត្ត ត្រូវតែប្រាប់គាត់ឱ្យពិតប្រាកដ ឃើញទេ ប៉ុន្តែក្នុងផ្លូវនៃក្តីស្រលាញ់ ខ្ញុំមានដៃជួយគាត់។ ប៉ុន្តែ ឃើញទេ ហើយគេមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកគ្រាន់តែជាមនុស្សអស្ចារ្យម្នាក់ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនអាចសម្រុះសម្រួលបន្តិចបន្តួចលើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនោះ ហើយនៅលើ*នេះ នោះ* និង*ផ្សេងទៀត* ហើយសន្តិសុខនោះ និងពូជពស់?"

139 ខ្ញុំនិយាយថា "បងប្រុស ខ្ញុំស្រលាញ់អ្នក តែឥឡូវនេះ...គ្រាន់តែយកបទគម្ពីរ ហើយមើលថាអ្នកណាត្រូវ ឬខុស។" ឃើញទេ ខ្ញុំត្រូវតែអាច...

140 "អូ ឥឡូវនេះ បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា អ្នកខុសទាំងអស់។" ឃើញទេ ហើយហោះឡើង។

141 "អូ" ខ្ញុំនិយាយាថា "មែនហើយ ប្រហែលជាខ្ញុំ។ បន្ទាប់មក ប្រសិនបើខ្ញុំប្រាកដ (ហើយអ្នកប្រាប់ខ្ញុំថា អ្នកគឺជា...អ្នកដឹងពីកន្លែងដែលខ្ញុំខុស) បន្ទាប់មកអ្នកបង្ហាញខ្ញុំពីកន្លែងដែលខ្ញុំខុស។" ហើយខ្ញុំសុខចិត្តទទួលយក ឃើញទេ។

142 រឿងដូចគ្នា "ហេ អ្នកគ្មានការងារអីមកប្រាប់ក្មេងនោះឱ្យអង្គុយចុះទេ។" ឥឡូវនេះ ឌីកុន គឺជា—គឺជាអ្នកមើលថែនៅដំណាក់របស់ព្រះ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នក...គាត់មើលថែផ្ទះរបស់ព្រះ ហើយរក្សាវាឲ្យមានរបៀបរៀបរយ។ នោះជាអ្វីដែលបទគម្ពីរចែង ហើយប្រសិនបើអ្នកមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលឌីកុនគួរធ្វើ អ្នកមកប្រាប់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ មានរឿងដូចគ្នា ប៉ុន្តែនោះ—នោះជាកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកក្នុងការធ្វើវា បាទ គ្រាន់តែបម្រុងទុក។

143 ហើយអ្នកមិនគួរសួរនរណាម្នាក់ទេ នោះហើយជា—នោះគ្រាន់តែជាកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ។ បងប្រុស នេវីល មិនសួរនរណាម្នាក់ទេ ក្រុមជំនុំមិនចាំបាច់សួរទេ... ខ្ញុំមានន័យថា—នេះ—អ្នកទទួលបន្ទុកមិនចាំបាច់ទៅសួរបងប្រុស នេវីលទេ—ប្រសិនបើគាត់ចង់ឲ្យដាក់ដំបូលរោងឧបោសថ។ ឃើញទេ? អត់ទេ ទេ នោះមិនមែនជាអ្វីសម្រាប់បងប្រុសនេវីល មិនមែនជាអ្វីសម្រាប់ខ្ញុំទេ នោះគឺសម្រាប់អ្នក។ ឌីកុនមិនចាំបាច់ធ្វើទេ...

144 វិធីដូចគ្នាចំពោះគ្រូគង្វាល។ "តើអ្នកនឹងអធិប្បាយអំពីអ្វី? ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នកធ្វើការ*នេះ*។" ពួកគេមិនមានការងារអ្វីទេដែលនិយាយថា គាត់ស្ថិតនៅក្រោមព្រះ សូមមើលគ្រូគង្វាលរបស់ពួកគេ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើ—ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើ...បងប្រុស នេវីលគាត់អធិប្បាយសារលិខិតដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់យើង ហើយយើងទាំងអស់គ្នានៅក្នុងរឿងនេះ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំប្រាប់បងប្រុស នេវីលមានអ្វីខុស នោះព្រះនឹងទទួលខុសត្រូវចំពោះវា។ ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់ជាប្រធានលើរបស់ទាំងអស់។ ឃើញទេ? ហើយយើងគ្រាន់តែធ្វើការជាឯកអគ្គរដ្ឋទូតរបស់ទ្រង់ អ្នកឃើញទេ ចុះនៅទីនេះក្នុងការិយាល័យទាំងនេះ។

232. សូមអ៊ី-...

សំណួរបន្ទាប់ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំគិតថាយើងទទួលបានមួយទៀត ហើយបន្ទាប់មកយើង—យើងនឹងឈប់។

សូមពន្យល់ពីរបៀបដែលអំណោយនៃភាសាគឺដើម្បីដំណើរការនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង។ ខ្ញុំបានឆ្លើយវាហើយ។ **តើពេលណាទើបអាចដាក់ក្រុមជំនុំតាមលំដាប់លំដោយ...ឬគ្រាន់តែកន្លែងដែលអំណោយត្រូវដំណើរការ?** យើងទើបតែបានពន្យល់វាហើយ។

233. តើប៉ុន្មាន ស៊ី-អេច-អ-អាយ-អេស-ធី-អឹម-អេ...តើអ្នកអាចដឹងថានោះជាអ្វីទេ? [បងប្រុស ប៊ីលី ប៉ូលបាននិយាយថា "**ឧបករណ៍។**"—អេដ។] អូ។ **ឧបករណ៍។ តើយើងត្រូវមានឧបករណ៍ប៉ុន្មាននៅក្នុងព្រះវិហារ ក្រៅពីអហ្គិន និងព្យាណូ?**

145 មែនហើយ វាអាស្រ័យលើប្រសិនបើអ្នកមានក្រុមតន្ត្រីឬអ្វីដែលអ្នកមានអ្នកឃើញទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកមានអ្វី អ្នកមានន័យយ៉ាងម៉េច ថាខ្ញុំមិនយល់វាទេ។ ប៉ុន្តែអហ្គិន និងព្យាណូគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារ។ ឥឡូវនេះ បើសិនជាអ្នកដឹកនាំបទយកគំនិតមានត្រែ និងស្គរជាដើម ហើយមាននរណាម្នាក់មកព្រះវិហារ ហើយពួកគេលេងឧបករណ៍ទាំងនេះ... ហើយពួកគេនៅក្នុងក្រុមមួយ—ហើយបន្ទាប់មក ពិតណាស់ នោះគឺសម្រាប់អ្នកទទួលបន្ទុករបស់អ្នក ដើម្បីយកវាទៅជាមួយនឹងអ្នកទទួលបន្ទុកហើយមើលថាតើពួកគេមានលុយដើម្បីទិញឧបករណ៍របស់ពួកគេជាដើម ឬអ្វីក៏ដោយ។ ខ្ញុំគិតថានោះជាសំណួររបស់ពួកគេ។

146 ប៉ុន្តែប្រសិនបើពួកគេមានឧបករណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ គឺអស្ចារ្យណាស់។ ប្រសិនបើពួកគេមិនមានឧបករណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន ហើយពួកគេជាសមាជិកនៅទីនេះនៃក្រុមតន្ត្រីមួយ មិនមែនគ្រាន់តែមានមនុស្សម្នាក់រត់ចូលមកទីនេះ ហើយលេងមួយភ្លែត ហើយរត់ចេញបែបនោះទេ វាត្រូវតែក្លាយជាក្រុមនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ព្រះវិហារនឹងមិនទិញ—ត្រែ—ត្រែសម្រាប់បុរសម្នាក់ដែលលេងនៅទីនេះ និងយប់ថ្ងៃស្អែកនៅកន្លែងផ្សេងទៀត និងកន្លែងផ្សេងទៀត ហើយទម្លាក់ចូលម្តងៗហើយលេងបន្តិច។ អត់ទេ បាទ។ វាត្រូវតែជាក្រុមតន្ត្រីនៅទីនេះ រៀបចំក្រុមជាមួយ—អ្នកដឹកនាំ ហើយបន្ទាប់មកព្រះវិហារ និយាយជាមួយពួកគេអំពីការទិញឧបករណ៍។

234. សូមពន្យល់ពីរបៀបដែលយើងធ្វើ...តើយើងជាឌីកុនអាចរក្សាមនុស្ស នៅក្នុងទីថ្វាយបង្គំមុនឬក្រោយដោយរបៀបណា... សូមពន្យល់។ ប្រងប្រុស ប៊ីលី ប៉ូល អានសំណួរ **"តើឌីកុនធ្វើយ៉ាងណាឲ្យមនុស្សនៅស្ងៀមក្នុងទីថ្វាយបង្គំ មុននិងក្រោយកម្មវិធី?"**—អេដ។] អូ។ មិនអីទេ។

147 ខ្ញុំសូមណែនាំរឿងនេះ បងប្អូន។ ឥឡូវនេះ មានរឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ។ សូមជូនពរឱ្យយើងមានពេលបន្ថែមទៀតដើម្បីដាក់លើវាសម្រាប់វា—វាជា...វា—វាមានន័យថាអ្វីមួយសម្រាប់យើង ឃើញទេ។ ឥឡូវនេះ ព្រះវិហារមិនមែនជា...

148 ប្រសិនបើអ្នកចង់...ប្រសិនបើអ្នកចង់ដំណើរការខ្សែអាត់នេះនៅយប់មួយ ហើយចាក់វាមុនពេលប្រជុំ ថាប្រជាជននឹងយល់វាអនុញ្ញាតឱ្យរឿងនេះត្រូវបានចាក់។ គ្រាន់តែជាផ្នែកនៃខ្សែអាត់ ប៉ុន្តែមិនមានទៀតទេ នេះគ្រាន់តែ។ ផ្នែកណាមួយដែលអ្នកចង់លេងសម្រាប់រឿងជាក់លាក់មួយ គ្រាន់តែបន្តដំណើរការវារហូតដល់អ្នករកឃើញវា បន្ទាប់មកលេងវា។ សូមមើល ព្រោះវាជាសំណួរ។

149 ឥឡូវនេះ ឌីកុននៃក្រុមជំនុំ និងដូចខ្ញុំ—ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ គឺជាប៉ូលីសនៃក្រុមជំនុំ។ ប៉ុន្តែព្រះវិហារមិនមែនជាសាលប្រជុំទូទៅសម្រាប់—សម្រាប់ការប្រកបដោយភាពស្និទ្ធស្នាលនិងមិត្តភាពនិងភាពស្រើបស្រាលទេ។ ព្រះវិហារគឺជាទីថ្វាយបង្គំរបស់ព្រះជាម្ចាស់! យើងមកទីនេះ... បើយើងចង់ជួបគ្នា សូមឲ្យខ្ញុំមកផ្ទះ អ្នកមកផ្ទះខ្ញុំ ឬទៅផ្ទះគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយជួបគ្នាទៅវិញទៅមក។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែទៅញុះញង់ជុំវិញរឿងព្រះវិហារ ហើយនិយាយនិងរឿងបែបនេះ វាមិនត្រឹមត្រូវទេ បងប្អូនអើយ យើងមកទីនេះ យើងទទួលបានអ្វីៗទាំងអស់ចេញពីចិត្តរបស់យើង។ ប្រសិនបើយើងនឹងមកទីនេះ...

150 រកមើលវិធីដែលយើងធ្លាប់ធ្វើវាកាលពីឆ្នាំមុន។ បងស្រី ហ្គេតធី គឺជាអ្នកលេងព្យ៉ាណូ។ ពេលខ្ញុំធ្វើគង្វាលនៅទីនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើជាគ្រូគង្វាល ឌីកុន អ្នកទទួលបន្ទុក អ្វីៗផ្សេងទៀតនៅពេលតែមួយ សូមមើល ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើវា។ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនត្រូវធ្វើវាតាមវិធីនោះទេ មើលចុះ ព្រោះអ្នកមានបុរសដើម្បីអនុវត្តកិច្ចការនេះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល...ខ្ញុំមានអ្នកនាំសំបុត្រ បងប្រុស ស៊ីវើត និងពួកគេទាំងអស់នៅមាត់ទ្វារ។ គេមានសៀវភៅដាក់នៅមាត់ទ្វារ អង្គុយលើកៅអី ឬអ្វីមួយផ្សេងទៀត។ ហើយពេលមាននរណាម្នាក់ចូលមក អ្នកបានបង្ហាញកន្លែងសម្រាប់ព្យួរអាវរបស់អ្នក ឬជួយពួកគេឲ្យអង្គុយ ផ្តល់សៀវភៅចម្រៀងដល់ពួកគេ

ហើយសុំឱ្យពួកគេ "នៅក្នុងការអធិស្ឋាន។" ហើយបន្ទាប់មកអ្នករាល់គ្នាអង្គុយនៅកន្លែងអង្គុយ ហើយអធិស្ឋានដោយស្ងៀមស្ងាត់រហូតដល់ម៉ោងចាប់ផ្តើម។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលចាប់ផ្តើម បងស្រីហ្គេតធីដែលជាអ្នកលេងព្យ៉ាណូ ក្រោកឡើងនៅទីនោះ ហើយចាប់ផ្តើមតន្ត្រីជាមុន...នៅពេលដែលប្រជាជន—កំពុងមកជាមួយគ្នា។

151 ខ្ញុំចង់ស្នើឱ្យអ្នករៀបចំរបស់អ្នកក្រោកពីដំណេកនៅទីនោះជាមួយនឹងតន្ត្រីដ៏ស្រស់ស្អាតមួយចំនួន។ ប្រសិនបើនាងមិនអាចនៅទីនេះបាន សូមដាក់វានៅលើខ្សែអាត់ រួចចាក់វា ឬអ្វីផ្សេងទៀត។ ហើយមានតន្ត្រី តន្ត្រីពិសិដ្ឋដ៏ផ្អែមល្ហែមពិតប្រាកដកំពុងបន្ត។ ដូច្នេះ...ហើយសួរមនុស្ស... ហើយបើមនុស្សទៅនិយាយបន្តបែបនេះ ឲ្យឌីកុនម្នាក់ក្រោកឡើងនៅឯមីក្រូហ្វូននៅលើតុ ហើយនិយាយថា "ស៊ ស៊ ស៊" ដូចនោះ។ និយាយថា "នៅឯព្រះពន្លាយើង—យើងចង់ឱ្យអ្នកមកថ្វាយបង្គំ។ តោះកុំឲ្យមានសំឡេងអឺតឡូវនេះ ស្តាប់តន្ត្រី។ អង្គុយចុះ ដោយគោរពឃើញទេ អធិស្ឋាន ឬអានព្រះគម្ពីរ។ នេះឯង ក្នុងទីថ្វាយបង្គំនេះ ជាទីដែលព្រះគង់នៅ។ ហើយយើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាគោរពនិងគោរពប្រណិប័តន៍ពិត មិនត្រូវរត់ជុំវិញនិយាយមុនកម្មវិធីឡើយ។ ចូររួមគ្នាចុះ ហើយអ្នករាល់គ្នាមកទីនេះដើម្បីនិយាយនឹងព្រះអម្ចាស់។ ឃើញទេ? ទាំងនៅក្នុងការអធិស្ឋានស្ងាត់ មើល ឬអានព្រះគម្ពីររបស់អ្នក។"

152 នៅពេលដែលខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងវិហារថ្មម៉ាបនៅទីនោះ...ន័រមែន វ៉ាំងសង់ភាល អ្នកធ្លាប់លឺពីគាត់ អ្នកឃើញទេ។ ហើយខ្ញុំបានចូលទៅក្នុង...អ្នកចិត្តសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យ គ្រូ អ្នកដឹងហើយ។ ហើយខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងព្រះវិហាររបស់គាត់ ខ្ញុំគ្រាន់តែគិតថានៅទីនោះ "ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់ឲ្យរោងឧបោសថរបស់ខ្ញុំធ្វើបែបនោះម្តងទៀត។" ឌីកុនទាំងនោះឈរនៅមាត់ទ្វារភ្លាម ពេលអ្នកចូលមក។ ជាការពិត ពួកគេហុចប័ណ្ណសាលាថ្ងៃអាទិត្យមកឱ្យអ្នក ដោយយកអ្នកចុះក្រោម។ គាត់ត្រូវតែបញ្ចប់ស្អាតទទេបីដង អ្នកដឹងទេ វាដាក់មនុស្សប្រហែលបួន ឬប្រាំរយនាក់ អ្នកដឹងទេ ហើយញូវយ៉កជាកន្លែងធំមួយ ហើយគាត់ជាបុរសពេញនិយម។ ហើយខ្ញុំគិតថាពួកគេត្រូវមានថ្នាក់មួយនៅម៉ោង ១០ និងមួយនៅម៉ោង១១ សេចក្តីអធិប្បាយដដែលៗ កម្មវិធីដដែលៗ សន្លឹកក្រដាសដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពួកគេបានបញ្ចប់ ហើយពួកគេមាន (ខ្ញុំជឿថា) ប្រាំនាទីសម្រាប់ក្រុមជំនុំដើម្បី

ពិតប្រាកដ... គ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចចូលបានទេរហូតដល់ពួកគេចេញ បន្ទាប់មកឌីកុនបានបើកផ្លូវ ហើយក្រុមជំនុំផ្សេងទៀតពេញ។ ពួកគេមានកៅអីប្រអប់ចាស់ទាំងនេះ អ្នកដឹងទេ ពួកគេបានចូលទៅបែបនោះ ហើយអង្គុយនៅក្នុងកៅអីប្រអប់ដែលអ្នកបើកទ្វារ។ ម៉ូដចាស់ វាឈរនៅទីនោះ—សម្រាប់សិទ្ធិនៅពីររយឆ្នាំ ខ្ញុំគិតថា ព្រះវិហារថ្មម៉ាបចាស់មាន។

153 ហើយអ្នកអាចបានឮសំឡេងទម្លាក់នៅកន្លែងណាមួយក្នុងព្រះវិហារនោះ ហើយអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងការអធិស្ឋានយ៉ាងហោចណាស់សាមសិបនាទីមុនពេលកំណត់ចំណាំដំបូងត្រូវបានគេវាយលើអហ្គិន ដែលជាបទភ្លេង។ ឃើញទេ? ហើយអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំគិតថា "អស្ចារ្យប៉ុណ្ណា!" នៅពេលនោះបម្រើព្រះ...ការប្រគុំបទនោះ ប្រហែល...ខ្ញុំគិតថាពួកគេបានលេងបទភ្លេងមួយប្រហែល៣ទៅ ៥នាទី *ទ្រង់ធំណាស់ណា* ឬក៏បទបែបនោះ ដែរ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលពួកគេបានធ្វើ មនុស្សគ្រប់គ្នាឈប់អធិស្ឋាន កំពុងស្ដាប់ការប្រគុំបទភ្លេង។ សូមមើល វាផ្ដល់នូវការផ្លាស់ប្ដូរមួយ ពីការអធិស្ឋានរហូតដល់ការស្ដាប់បទភ្លេងជាមុន។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលពួកគេលេងនោះ អ្នកដឹកនាំក្រុមចម្រៀងបានដឹកនាំក្រុមចម្រៀង។ បន្ទាប់មក ពួកគេបានច្រៀងជាមួយក្រុមជំនុំ*និង*ក្រុមចម្រៀង។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ថ្នាក់រៀនថ្ងៃអាទិត្យរបស់ពួកគេ។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មក—លុះចប់ហើយ គឺគ្មានអ្វីកើតឡើងក្រៅតែពីការថ្វាយបង្គំព្រះ គ្រប់ពេលវេលា ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងមកទីនោះសម្រាប់។

154 ហើយខ្ញុំគិតថាវានឹងជារឿងល្អប្រសិនបើក្រុមជំនុំរបស់យើង...ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយនេះ យើង បានធ្វើរួចហើយ។ ឃើញទេ? ចូរធ្វើវា។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ធ្វើអ្វីមួយ ហើយនិយាយថា នោះគឺ "ខ្ញុំគិតថាវានឹងជារឿងល្អ។" បើវាជារឿងល្អ ចូរយើងធ្វើ។ ឃើញទេ? យើងមិនចង់លុបចោលអ្វីដែលល្អទេ យើងនឹងធ្វើវា ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ឃើញទេ? ហើយគ្រាន់តែទៅមុខ—ហើយក្រោកឈរឡើងនៅទីនោះ—ហើយប្រសិនបើពួកគេចាប់ផ្ដើមនៅពេលព្រឹក ឬអ្វីមួយដូចនោះ មនុស្សមកសួរសុខទុក្ខ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់ ឬមួយ—ឌីកុនម្នាក់ ឬនរណាម្នាក់ដើរឡើងនៅទីនោះ ហើយនិយាយថា "វាត្រូវបានធ្វើជាច្បាប់នៅឆាងឧបោសថក្នុងទីនេះ..."

155 ខ្ញុំមិនដឹងថាតើពួកគេធ្វើវាទេ ពួកគេប្រហែលជា—ប្រហែល។ ខ្ញុំមិនដែលនៅទីនេះទេ អ្នកឃើញទេ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិននៅទីនេះពីមុនកម្មវិធីចាប់ផ្ដើមទេ។

156 ហើយពេលពួកគេចូលមកហើយចាប់ផ្ដើមនិយាយ ឲ្យអ្នកណាម្នាក់ក្រោកឡើងហើយនិយាយថា "ស៊ ស៊ ស៊ មួយភ្លែត។" ឃើញទេ? អនុញ្ញាតឱ្យ—អនុញ្ញាតឱ្យ...យកប្អូនស្រីម្នាក់ ក្រោកឡើងនៅទីនោះ ហើយឱ្យនាងលេងភ្លេងនោះ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើទេ ចូរចាក់កាសែត ហើយយកវាចេញនៅទីនោះ ឃើញទេ តន្ត្រីអហ្គិន។ ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះយើង...មានច្បាប់ថ្មីមួយនៅក្នុងរោងឧបោសថ។ ពេលមនុស្សចូលមកទីនេះ យើងមិនត្រូវខ្សឹបខ្សៀវនិយាយទេ គឺដើម្បីថ្វាយបង្គំ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ត្រឹមតែប៉ុន្មាននាទីប៉ុណ្ណោះ កម្មវិធីនឹងចាប់ផ្ដើម។ រហូតដល់ពេលនោះ អ្នកគ្រាន់តែអានព្រះគម្ពីររបស់អ្នក ឬអោនក្បាល ហើយអធិស្ឋានដោយស្ងៀមស្ងាត់។" ហើយពីរបីដងដូចនោះ ពួកគេនឹងរៀនទាំងអស់គ្នា។ ឃើញទេ? ឃើញទេ?

157 អ្នកពុំនរណាម្នាក់និយាយ បន្ទាប់មកប្រសិនបើបានប្រាប់...បន្ទាប់ពីពីរបីដងរួចហើយ មួយសន្ទុះក្រោយមក អ្នកបានទៅដល់កន្លែងដែលមាននរណាម្នាក់និយាយ ឃើញនរណាម្នាក់និយាយ គ្មាននរណាម្នាក់និយាយទេ អ្នកឃើញបន្ទាប់មក ឌីកុនម្នាក់ដើរឡើង ហើយនិយាយថា "យើង—យើងចង់ឱ្យអ្នកថ្វាយបង្គំក្នុងអំឡុងពេលនៃការថ្វាយបង្គំ។" អ្នកឃើញទេ? ឃើញទេ? មើល វាមិនមែនជាផ្ទះនៃការនិយាយគ្នាទេ វាគឺជាផ្ទះនៃការថ្វាយបង្គំ។ យល់?

> ខ្ញុំគិតថានោះជាវា។ **សូមពន្យល់**...បាទ។ សូមមើល។ បាទ។ **សូមពន្យល់ពីរបៀប...ឌីកុនគួរ...នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ។** បាទ នោះហើយជាទាំងអស់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ នោះហើយជាវា។

មិនអីទេ ឥឡូវនេះ នេះគឺជារឿងចុងក្រោយ។

235. បងប្រុស ប្រាណហាំ នៅពេលដែលយើងមានឱកាសនៅលើការចាប់ផ្ដើមនៃការថ្វាយបង្គំ... ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...គឺ-...អត់ទេ...**យើងមានត្បូញត្អែរ**...

វាត្រូវបានសរសេរជាអក្សរតូចៗ។ និង ជា "**មានពាក្យត្អូញត្អែរ**" មែនទេ? [បងប្រុសប៊ីលី ប៉ូលបាននិយាយថា "អូ-ហូ" ហើយបន្តជួយបងប្រុស ប្រាណហាំ អានការសរសេរតូច—អេដ។]

...មានការត្អូញត្អែរនៅពេលចាប់ផ្ដើមកម្មវិធី។ យើងមាន...សូមមើល។ យើង—យើង—យើងមានបទចម្រៀង ទីបន្ទាល់ និងការអធិស្ឋាន និងសំណើអធិស្ឋាន ការច្រៀងពិសេស និង ម-ា-...ប្រហែលជាមាន...ចូលទៅក្នុងសារនៅម៉ោងដប់មួយទៅ...ឬក្រោយ ប៉ុន្តែកុំមានពេលច្រើនពេកសម្រាប់ព្រះបន្ទូល។ មនុស្សមួយចំនួនមានការសម្រាកមិនបាននិងមាន...ចាកចេញមុនម៉ោង—វាគឺ គឺ...ពីមុន—មុនពេលវាចប់។ វាជា...សូមពន្យល់ពីចំនួនបទចម្រៀង និងម៉ោងណាដែលត្រូវចាប់ផ្ដើមសារ។ និងមួយចំនួន—ពេលខ្លះយើងមានការអធិស្ឋាន—សំណើអធិស្ឋាន ហើយវាបញ្ចប់ក្នុងការប្រជុំទីបន្ទាល់ រឿងមួយចំនួននោះ—នោះមិនមែន...មើលទៅមិនត្រឹមត្រូវនៅពេលនោះ។

158 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំបានទទួលវា។ ប៊ីលី កំពុងព្យាយាមជួយខ្ញុំនៅទីនេះ។ នៅលើកាសែត អ្នកបាន...នរណាម្នាក់នៅក្នុងការប្រជុំ នៅក្នុងកម្មវិធី ស្ដាប់អ្វីដែលនេះគឺជា ប៊ីលី កំពុងព្យាយាមជួយខ្ញុំអានព្រោះវាសរសេរបានល្អណាស់ ហើយខ្ញុំមិនអាចសរសេរវាចេញបានទេ។ ខ្ញុំទទួលបានគំនិតទូទៅ វាគឺ នោះគឺ "តើយើងគួរច្រៀងប៉ុន្មានបទមុននឹងចាប់ផ្ដើមកម្មវិធី ហើយតើកម្មវិធីគួរចាប់ផ្ដើមនៅម៉ោងប៉ុន្មាន?"

159 ឥឡូវនេះ រឿងដំបូងដែលខ្ញុំចង់ធ្វើនៅទីនេះគឺការសារភាព។ ហើយពេលខ្ញុំខុស ខ្ញុំចង់សារភាព "ខ្ញុំខុស។" ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំ—ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងធ្វើការសារភាពនៅទីនេះ "ខ្ញុំជាប្រភេទនៃអ្នកដឹកនាំរឿងនោះ។" ដោយសារខ្ញុំកាន់កម្មវិធី និងបន្តយូរពេកក្នុងរឿងនេះ គឺជាអ្វីដែលធ្វើឲ្យក្រុមជំនុំចូលទៅក្នុងទម្លាប់នេះ ឃើញទេ ការធ្វើដូច្នេះ ប៉ុន្តែវាមិនគួរទេ។ ហើយឥឡូវនេះ សូមចាំថា ខ្ញុំមាន...ខ្ញុំគឺ...បានប្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នាថា "យប់ថ្ងៃអាទិត្យ បើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ យប់ថ្ងៃអាទិត្យ នោះ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមបែងចែកកម្មវិធីរបស់ខ្ញុំចាប់ពីពេលនេះតទៅ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវស្នាក់នៅមួយសប្ដាហ៍បន្ថែម ដល់ប្រហែលសាមសិប ឬសែសិបនាទីដែលវែងបំផុតសម្រាប់កម្មវិធីរបស់ខ្ញុំ។"

160 ដោយសារតែខ្ញុំបានរកឃើញរឿងនេះ នោះគឺជាកម្មវិធីមួយដែល... វាក្រោកឈរឡើង ហើយសារត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យនៅក្នុងអំណាច បើអ្នកទៅឆ្ងាយ អ្នកឱ្យមនុស្សចេញហើយគេមិនទទួលបានវា។ ហេតុផលដែលខ្ញុំផ្ដល់ឱ្យ...ខ្ញុំបានដឹង

រឿងនោះទាំងអស់។ ឃើញទេ? វាគ្មិនដែលជោគជ័យបំផុតគឺជាអ្នកដែលមានពិតប្រាកដ...ព្រះយេស៊ូវជាមនុស្សនិយាយតិចម៉ាត់ សូមមើលការអធិប្បាយរបស់ទ្រង់។ សូមមើលការអធិប្បាយរបស់ប៉ុល។ នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ប្រហែលជាយកពេលគាត់ដប់ប្រាំនាទី ហើយគាត់បានដាល់...នៅទីនោះ អ្វីមួយដែល—ដែល—ដែលបានបញ្ជូនព្រលឹងចំនួនបីពាន់ចូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ ឃើញទេ ត្រង់ទៅកន្លែងតែម្តង។ ឃើញទេ?

161 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមានកំហុស។ ព្រោះហេតុផលដែលខ្ញុំធ្វើនេះ មិនមែនមកពីខ្ញុំមិនដឹងពីភាពខុសគ្នានោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងផលិតខ្សែអាត់ ឃើញទេ ហើយខ្សែអាត់ទាំងនេះនឹងត្រូវបានចាក់នៅក្នុងផ្ទះជាច្រើនម៉ោងបន្ទាប់មកទៀត។ ប៉ុន្តែដូចដែលអ្នកនឹងរកឃើញថា ថ្ងៃអាទិត្យខាងមុខនេះ ហេតុផលដែលខ្ញុំបានធ្វើវា ថ្ងៃអាទិត្យខាងមុខនេះ មូលហេតុដែលខ្ញុំធ្វើរឿងទាំងនេះ...ខ្ញុំអាចនិយាយបាននៅពេលនេះនៅលើកាសែត។ មូលហេតុដែលខ្ញុំធ្វើបែបនេះ គឺដោយសារតែទម្ងន់ដ៏ធំធេងនេះមកលើខ្ញុំសម្រាប់សារនៃម៉ោងនេះ ដើម្បីយកវាចេញ។ ឥឡូវនេះ សារបានចេញហើយ ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងចំណាយពេលសាមសិបនាទី ឬអ្វីមួយដូចនោះបន្ទាប់ពីឆ្នាំដំបូងក្នុងការប្រជុំរបស់ខ្ញុំចេញនៅក្នុង...គ្រប់ទីកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ ហើយព្យាយាម ហើយថែមទាំងកំណត់នាឡិការបស់ខ្ញុំទៅសាមសិបនាទី ឬមិនលើសពីសែសិបយ៉ាងច្រើនបំផុត ដាល់ទៅសារនោះ ហើយហៅអាសនៈមកប្រសិនបើខ្ញុំ...ឬអ្វីក៏ដោយដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ ឬហៅបន្ទាត់អធិស្ឋាន ហើយកុំចំណាយពេលច្រើនពេកព្រោះអ្នករាល់គ្នាធ្វើឱ្យមនុស្សនឿយហត់។ ខ្ញុំដឹង។

162 ប៉ុន្តែមើលទៅនៅទីនេះ។ ខ្ញុំគិតថាក្នុងឆ្នាំនេះ យើងមិនមានមនុស្សរាប់សិបនាក់ដើម្បីក្រោកឡើងដើរចេញទេ ហើយពេលខ្លះខ្ញុំទុកវានៅទីនេះពីរទៅបីម៉ោង។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ ដោយសារតែវាកំពុងបង្កើតខ្សែអាត់ទាំងនេះដែលទៅទូទាំងពិភពលោក សូមមើល។ ហើយមនុស្សនៅទីនោះ ពួកគេនឹងអង្គុយពេលរាប់ម៉ោង ហើយស្តាប់តាម អ្នកបម្រើព្រះជាដើម អាល្លឺម៉ង់ ស្វីស អាហ្វ្រិក អាស៊ី និងគ្រប់ទីកន្លែង សូមមើល ស្តាប់សារនោះ។

163 ប៉ុន្តែសូមមើល សម្រាប់ទីបរិសុទ្ធ សម្រាប់ព្រះវិហារ...ហើយនោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ប្រសិនបើអ្នកនៅទីនេះកំពុងផលិតកាសែត ហើយអ្នកទទួលបានកាសែតរយៈពេលពីរម៉ោង សូមចាក់សាររយៈពេលពីរម៉ោងលើវា ប៉ុន្តែប្រសិនបើ

អ្នកមិនបានបង្កើតកាសែតសម្រាប់អ្វីមួយដូចនោះទេ បន្ទាប់មកកាត់សាររបស់យើង ឃើញទេ កាត់សាររបស់យើងចេញ។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីមូលហេតុ មានការបំពេញខ្លះងាយស្រួល ខ្លះបំពេញយូរ ឃើញទេ គឺដូចនោះ ហើយអ្នកត្រូវតែស្ថិតក្នុងមជ្ឈដ្ឋានដ៏រីករាយរវាងរឿងនោះ។

164 ហើយឥឡូវនេះ ជាច្រើនដងដែលយើងបំផ្លាញកម្មវិធីរបស់យើងដោយការប្រជុំទីបន្ទាល់ដែលអូសបន្លាយ ដែលខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមានកំហុសក្នុងការធ្វើវា។ ហើយអ្នកចេញនៅពេលដែលអ្នកធ្លាប់មានការប្រជុំនៅតាមផ្លូវ ហើយទុកឱ្យបងប្រុសចាស់ខ្លះឈរនៅទីនោះ ហើយគាត់នឹងឈរជំនួស... ហើយសុំឲ្យគាត់និយាយពាក្យអធិស្ឋាន ហើយគាត់នឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អភិបាលក្រុង និងសម្រាប់អភិបាលរដ្ឋ និងសម្រាប់ប្រធានសហភាព និង—ហើយមនុស្សគ្រប់គ្នាបែបនោះ ហើយគ្រូគង្វាលទាំងអស់ដែលនៅជុំវិញនោះ អ្នកដឹងទេ ម្នាក់ៗតាមលេខរៀង និងបងស្រីជូន ដែលនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ហើយរឿងដូចនោះ ហើយមនុស្សដែលឈរ ដើរតាមផ្លូវប្រជុំ ពួកគេគ្រាន់តែ រក្សា—គ្រាន់តែបន្តដើរ។ ឃើញទេ? គាត់គ្រាន់តែធ្វើឱ្យពួកគេហត់នឿយ។ យើង គ្រាន់តែ...

165 សូមមើល រឿងសំខាន់ឥឡូវនេះ ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកគឺត្រូវលាក់កំបាំងការអធិស្ឋានដ៏វែងរបស់អ្នក។ អធិស្ឋានទាំងអស់គ្នា...ចូលទៅក្នុងទូសម្ងាត់ ដោយបិទទ្វារ។ មានកន្លែងដែលអ្នកចង់អធិស្ឋានពេញមួយថ្ងៃ ពេញមួយយប់ ឬពីរម៉ោង សូមអធិស្ឋាននៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ ជាកន្លែងដែលអ្នកទទួលបានការចាប់អារម្មណ៍ពីមនុស្ស សូមធ្វើការអធិស្ឋានរបស់អ្នក ឱ្យខ្លី និងរហ័ស។ ធ្វើកម្មវិធីរបស់អ្នកទាំងអស់...ហើយដាក់ពេលវេលាកម្មវិធីរបស់អ្នកច្រើនបំផុតទៅក្នុងព្រះបន្ទូលនោះ។ នោះជារឿងសំខាន់! វាយព្រះបន្ទូលនោះឱ្យខ្លាំងតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន ឃើញទេ ទទួលព្រះបន្ទូលទៅកាន់មនុស្ស។

166 ឥឡូវនេះ នេះជាការណែនាំរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ សូមចាំថា ខ្ញុំបានសារភាពថាខ្ញុំមានកំហុសក្នុងការដឹកនាំរឿងនេះ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកថាហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំដឹកនាំវា ខ្ញុំកំពុងបង្កើតខ្សែអាត់រយៈពេលពីរម៉ោង ដើម្បីផ្ញើទៅក្រៅប្រទេស និងគ្រប់ទីកន្លែង នៃសារមួយដែលអ្នកឃើញ។ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំមិនគួរធ្វើគំរូបែបនោះទេ (សារនៅឯរោងឧបោសថ) បន្ទាប់ពីពួកគេថតខ្សែអាត់ (ពីរម៉ោង) ទៅកន្លែងមួយ ឃើញទេ ហើយចេញទៅដូចនោះ។

167 ឥឡូវនេះ នេះជាអ្វីដែលជាលំដាប់លំដោយរបស់អ្នក...ខ្ញុំសូមលើកឧទាហរណ៍មួយមក។ តើវាមិនអីទេឬ ជាការផ្ដល់យោបល់? ខ្ញុំចង់និយាយថា ក្រុមជំនុំគួរតែបើកទ្វារនៅពេលជាក់លាក់ណាមួយ សូមឲ្យក្រុមជំនុំចូលមក សូមឲ្យបទចម្រៀងលេង។ ហើយសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាចូលមកថ្វាយបង្គំ ដែលមិនមែនជាភ្ញៀវ។ ហើយកុំឲ្យភ្ញៀវមកលេងទេ ប្រាប់គេទៅថា "បញ្ចប់ហើយចេញទៅ មិនមែនទៅលេងទេ។ បើចង់ទៅលេង មានទាំងខាងក្រៅ។ ប៉ុន្តែនេះជាទីបរិសុទ្ធ សូមរក្សាឲ្យបានស្អាតបរិសុទ្ធ។" ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់កំពុងដោះស្រាយនៅទីនេះ ចូរយើងរក្សាវាជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ ឃើញទេ? ហើយ—ហើយវានឹងបន្តធ្វើការ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើទេ អ្នកគ្រាន់តែសម្គាល់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ វានឹងធ្លាក់ចុះ។ វាប្រាកដជានឹងធ្លាក់ចុះ។ ហើយទុកវា វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់យើង នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំនៅទីនេះយប់នេះ។ គ្រាន់តែរក្សារឿងនេះជាជួរជាមួយទាំងនេះ—ជាមួយនឹងលំដាប់លំដោយទាំងនេះ។

168 ឥឡូវនេះមើល ខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងនេះ។ ជាធម្មតា លុះត្រាតែយើងផ្ដល់ជាពិសេស...ហើយប្រាប់ពួកគេថាអ្នកនឹងថតសារ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើបងប្រុសនេវីល មានសារនៅទីនេះថាគាត់នឹងទៅ...គាត់មានសារចង់ចេញទៅកាន់ប្រជាជន ចេញតាមកាសែត ឬអ្វីមួយ និយាយថា "ឥឡូវនេះ នៅយប់ថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ យើងនឹងថតខ្សែអាត់រយៈពេលពីរម៉ោង" កាសែតបីម៉ោង ឬអ្វី—ឬអ្វីទៀត។ "យើងនឹងផ្ដល់កាសែតពីរឬបីម៉ោង" ឬអ្វីក៏ដោយដែលវាអាចជា "យប់ថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ។" ហើយបន្ទាប់មកប្រជាជនដឹង។ រួចពេលគេចូលមកនិយាយថា "ឥឡូវនេះ យើងនឹងថតសារមួយនៅយប់នេះ។ ហើយខ្ញុំមានសារមួយដែលខ្ញុំចង់ឱ្យវាថតហើយផ្ញើចេញ។ ខ្ញុំបាន...ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបាននាំឱ្យផ្ញើសារនេះចេញ។ ហើយវានឹងត្រូវបានថត វាអាចជាពីរម៉ោង បីម៉ោង ឬអ្វីក៏ដោយ។" និយាយអញ្ចឹង។

169 ប៉ុន្តែជាធម្មតា ដូចដែលខ្ញុំធ្វើនៅពេលដែលខ្ញុំទៅកន្លែងមួយដូចជាការប្រជុំរបស់អ្នកជំនួញ ឬខ្ញុំចេញនៅក្នុងការប្រជុំរបស់ខ្ញុំនៅទីនោះសម្រាប់បន្ទាត់ការអធិស្ឋាន។ ប្រសិនបើខ្ញុំក្រោកឈរនៅទីនោះ ហើយថ្លែងសារបីម៉ោងក្នុងមួយយប់មុនពេលមានកម្មវិធីព្យាបាល តើអ្នកឃើញកន្លែងដែលវាដាក់ខ្ញុំទេ? ឃើញ

ទេ? ហេតុអ្វី មនុស្ស នៅយប់បន្ទាប់ ក្រុមជំនុំរបស់អ្នកពាក់កណ្តាលនៃអ្វីដែលវាជា។ ឃើញទេ? ដោយសារតែមិនអាចធ្វើបាន គេត្រូវទៅធ្វើការទាំងអស់។

170 ខ្ញុំស្ទើររឿងនេះ ជាធម្មតា...ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានមើលបងប្រុស នេវីល កាលពីយប់មិញ ពេលគាត់អធិប្បាយ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថា យើងទាំងអស់គ្នាដឹងថា នោះជាសារដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលមួយ។ ខ្ញុំបានកត់ចំណាំពីគាត់ យកវាមកដាក់ក្នុងហោប៉ៅរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីប្រើវានៅក្នុងសារផ្សេងៗរបស់ខ្ញុំ។ ត្រូវហើយ។ *ផ្លូវនៃការរត់គេច* ឃើញទេ ហើយនោះជាសារដ៏អស្ចារ្យ។ ឃើញថាគាត់ឆ្លងកាត់បានលឿនប៉ុណ្ណា? មើលប្រហែលសាមសិបប្រាំនាទី ឃើញទេ ហើយគាត់—គាត់បានបញ្ចប់វា។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ វាល្អណាស់។ ឥឡូវនេះ និងបងប្រុសនេវីល ជាធម្មតា សាររបស់គាត់គឺបែបនោះ។ មើល វាមិនយូរប៉ុន្មានទេ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែកន្លែងដែលអ្នកសម្លាប់ការប្រជុំរបស់អ្នក គឺសុទ្ធតែជារឿងរ៉ាវទាំងអស់មុនពេលអ្នកទៅដល់វា។ ឃើញទេ?

171 ឥឡូវនេះ ហើយ—និងកន្លែងដែលអ្នកធ្វើវា... ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹង ហើយមើលទៅខ្ញុំ—ខ្ញុំមិននិយាយបង្អាប់ទេ ជូនចំពោះអ្នកទទួលបន្ទុក ឬ ឌីកុន ឬ—ឬគ្រូគង្វាល ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់អ្នកថាៈ សូមមើលអ្វីដែលជាការពិត ហើយនេះគឺជាអ្វីដែលវាត្រូវតែ។ ឥឡូវនេះអ្នក...តើវាធ្វើអ្វី? ឥឡូវនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នា មានចរិតល្អ ជាបុរសពេញវ័យ ទាំងអស់គ្នា មានចរិតល្អ។ ប្រសិនបើវាមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹងនិយាយថា "ទាំងអស់ លើកលែងតែបងប្រុស*ម្នាក់នេះនិងម្នាក់នេះ* គាត់មិនមានចរិតល្អទេ យើងទាំងអស់គ្នាកំពុងអធិស្ឋានឱ្យគាត់។" ប៉ុន្តែអ្នក—អ្នកមាននិស្ស័យល្អ ហើយអ្នកជាបុរសដែលមានចិត្តអត់ធ្មត់ សុភាព និងស្ងប់ស្ងាត់។ មិនអីទេ ប៉ុន្តែកុំប្រកាន់អី។

172 ព្រះយេស៊ូវក៏មានចរិតល្អ ដែរ ប៉ុន្តែដល់ពេលដែលត្រូវនិយាយសាច់រឿង "វាត្រូវបានសរសេរ 'ដំណាក់របស់ព្រះបិតាខ្ញុំជាទីសំរាប់អធិស្ឋាន' តែអ្នករាល់គ្នាបានយកធ្វើជារោងចោរវិញ។" ឃើញទេ? សូមមើល ទ្រង់—ទ្រង់ជ្រាបថាពេលណាត្រូវនិយាយ និងពេលណាមិនត្រូវ។ នោះហើយ—នោះហើយជា—នោះហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើ។ ឃើញទេ? មិនមែន មិនដែលមានមនុស្សដូចព្រះយេស៊ូវទេ ទ្រង់ជាព្រះ។ ហើយចាំថា ទ្រង់សូម្បីតែ...និយាយអំពីការធ្វើជាឌីកុននៅក្នុងព្រះវិហារ ទ្រង់—ទ្រង់បានកាន់កាប់! ទ្រង់បានចងខ្សែព្ររមួយចំនួនចូលគ្នា ហើយ

ទ្រង់មិនរង់ចាំដើម្បីដើរចេញដោយថ្មមៗ ទ្រង់វាយគេឱ្យចេញ ឃើញថាជាដំណាក់របស់ព្រះ។ ហើយទ្រង់កំពុងដើរតួជាឪកុន ជាឧទាហរណ៍ដល់*អ្នក*ជាឪកុន។ សូមមើល ទ្រង់គឺជាគំរូរបស់អ្នក។ "ហើយឥឡូវនេះវាគឺជា—វាត្រូវបានសរសេរថា 'ដំណាក់របស់បិតាខ្ញុំត្រូវបានធ្វើជាផ្ទះសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។'" ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាឪកុន ពេលនោះអ្នកដឹងទេថា ព្រះយេស៊ូវកំពុងទទួលផ្នែកនៃឪកុន។

173 ពេលដែលទ្រង់យាងមកកាន់ផ្នែកនៃគ្រូគង្វាល តើទ្រង់មានបន្ទូលយ៉ាងណា? "អ្នករាល់គ្នាជាពួកផារិស៊ីខ្វាក់ ជាមេដឹកនាំនៃមនុស្សខ្វាក់!" សូមមើល ទ្រង់បានយកផ្នែកមួយ នៃគ្រូគង្វាល។

174 ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង ទ្រង់បានយកផ្នែកនៃហោរា។ ឃើញទេ?

175 លុះគេតម្រូវឲ្យត្រូវបង់សួយសារអាករ នោះទ្រង់ក៏យកចំណែកនៃអ្នកទទួលបន្ទុក "ពេត្រុស ចុះទៅបោះសន្ទូចទៅក្នុងទន្លេ ហើយត្រីដំបូងដែលអ្នកយកនោះមានកាក់មួយនៅមាត់វា។ បង់ឱ្យពួកគេ ឃើញទេ សងបំណុលរបស់អ្នក។" បានមានបន្ទូល ទៅកាន់ពួកយើងថា "ផ្ដល់ឱ្យសេសារនូវអ្វីដែលជារបស់សេសារ ហើយថ្វាយទៅព្រះនូវអ្វីដែលជារបស់ព្រះ។"

176 ទ្រង់ជាគ្រូគង្វាល ហោរា អ្នកទទួលបន្ទុក និងជាឪកុន។ ប្រាកដហើយ! ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាឃើញនូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ ចូរឲ្យនោះជាគំរូរបស់អ្នកនៅក្នុងផ្ទះនៅឯរោងឧបោសថប្រាហាំនេះ ថាយើងចង់ក្លាយជាផ្ទះមួយដែលទ្រង់នឹងមានកិត្តិយសក្នុងគ្រប់ទាំងអស់ គ្រប់ការិយាល័យ គ្រប់កន្លែង ថាគ្មានការយកមកវិញទេ។ មានភាពទន់ភ្លន់ ភាពផ្អែមល្ហែម និងសេចក្ដីសប្បុរស ប៉ុន្តែគ្រាន់តែត្រង់បន្ទាត់បុរសគ្រប់រូបស្ថិតនៅលើតួនាទីរបស់គាត់។ ឃើញទេ? នោះហើយជាផ្លូវ នោះជារបៀបដែលទ្រង់ចង់បាន។ ទ្រង់មិនដែលខ្ជិលទេ។ ដល់ពេលដែលត្រូវអធិប្បាយហៅ*អ្វី*ជា*អ្វី*មក ទ្រង់ហៅវា។ លុះដល់ពេលដែលទ្រង់សម្ដែងសេចក្ដីស្លូតបូត នោះទ្រង់ក៏សម្ដែងសេចក្ដីសុភាព។ ទ្រង់គឺផ្អែម សប្បុរស ជ្រាប់គ្រប់ទាំងអស់ ប៉ុន្តែតឹងរ៉ឹង ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវដល់ចំណុចជាមួយទ្រង់ ហើយទ្រង់បានធ្វើដូច្នេះសម្រាប់ជាគំរូរបស់អ្នក។ ឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគ្រាន់តែប្រទានឱ្យខ្ញុំ។

ដូច្នេះ ខ្ញុំមិនដែលគិតអំពីរឿងនោះទេ ទ្រង់ជាឪកុន តាំងពីមុនមក ប៉ុន្តែជាទ្រង់។ ឃើញទេ? ទ្រង់—បន្ទាប់មកទ្រង់បានដើរតួជាឪកុន។

177 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយរឿងនេះ និយាយថាប្រសិនបើកម្មវិធីរបស់អ្នកចាប់ផ្ដើមនៅម៉ោងប្រាំពីរសាមសិប ប្រសិនបើនោះជាពេលវេលា បើកព្រះវិហាររបស់អ្នកកន្លះម៉ោងមុនម៉ោងប្រាំពីរ។ សូមឱ្យអ្នកលេងព្យ៉ាណូ...ប្រាប់អ្នករៀបចំ... តើអ្នកបង់ប្រាក់ឱ្យនាងទេ? អ្នកទាំងអស់គ្នាបង់ប្រាក់ឱ្យអ្នករៀបចំទេ? តើនាងត្រូវបានប្រាក់ឈ្នួលទេ អ្នកលេងព្យ៉ាណូ? នាងធ្វើវាដោយស្ម័គ្រចិត្ត? សួរនាងដោយសុភាពរាបសា។ បើទោះជានាងចង់បានប្រាក់ខែក៏ដោយ ដើម្បីឲ្យនាងអ្វីមួយសម្រាប់វា ចូរប្រាប់នាងថា យើងចង់ឱ្យនាងលេងកន្លះម៉ោងមុនពេលកម្មវិធីចាប់ផ្ដើម។ ហើយប្រសិនបើនាងនិយាយថា "អញ្ចឹងខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ" ឬអ្វីមួយ ជាពាក្យត្អូញត្អែរ បន្ទាប់មកគ្រាន់តែឱ្យនាងមកទីនេះ ហើយធ្វើខ្សែអាត់នៃតន្ត្រីអហ្គិន ដ៏ផ្អែមល្ហែមមួយចំនួន។ អ្នកឃើញទេ? ហើយអនុញ្ញាតឱ្យ...ចាក់វានៅលើ...មិនចាំបាច់នៅទីនេះរាល់ពេលទេ រៀបចំកាសែតរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ទុកអោយឪកុន អ្នកទទួលបន្ទុក ឬអ្នកដែលបើកទ្វារ អ្នកយាម ចាក់វានៅលើនោះ លើកាសែត ហើយទុកឲ្យវាលេងពេលមនុស្សមក។ ឃើញទេ? មូលហេតុថាប្រសិនបើឪកុនមិននៅទីនេះ ឬនរណាម្នាក់ ទុកអោយ អ្នកទទួលបន្ទុក ឬនរណាម្នាក់នៅទីនេះដើម្បីធ្វើវា បន្ទាប់មកទុកឱ្យពួកគេលេងរយៈពេលកន្លះម៉ោង។

178 ប៉ុន្តែពិតប្រាកដណាស់ ប្រាំពីរសាមសឹម អនុញ្ញាតឱ្យមានសំឡេងជួងនៅលើកំពូលអគារ។ ឃើញទេ? តើអ្នកនៅតែមានកណ្ដឹងរបស់អ្នកនៅទីនោះទេ? បាទ។ មិនអីទេ សូមអោយកណ្ដឹងរបស់អ្នកបន្លឺនៅម៉ោងប្រាំពីរសាមសិប ហើយនោះមានន័យថា យើងនឹងមិនដើរឡើងចុះក្រោមព្រះវិហារ ហើយចាប់ដៃជាមួយជូណេសនិងពួកគេទាំងអស់។ សូមឱ្យអ្នកដឹកនាំបទចម្រៀងនៅលើការងារ! បើគ្មានអ្នកដឹកនាំចម្រៀងនៅទីនោះទេ សូមឲ្យឪកុនឈរនៅទីនោះ...ឬ... ឃើញថាមាននរណាម្នាក់ចាប់ផ្ដើមបទចម្រៀងនាំមុខ នៅពេលដែលកណ្ដឹងនោះចាប់ផ្ដើមរោទិ៍។ "ងាកទៅសៀវភៅទំនុកតម្កើងរបស់អ្នក លេខ*ដូច្នេះនិងដូច្នេះ*។" ឃើញទេ? សូមឱ្យវាស្ថិតនៅត្រង់ចំនុច—នៅប្រាំពីរសាមសិប។

179 មិនអីទេ សូមមានចម្រៀងក្រុមជំនុំមួយ ហើយប្រហែលជាបទចម្រៀងក្រុមជំនុំទីពីរ ហើយបន្ទាប់មកមាននរណាម្នាក់បាននិយាយរួចហើយ ប្រសិនបើ

អ្នកអាចធ្វើបាន ដើម្បីដឹកនាំការអធិស្ឋាន។ អនុញ្ញាតឱ្យ—គ្រូគង្វាល ឬ ធ្លាប់... មែនហើយ គ្រូគង្វាលមិនគួរនៅទីនោះទេ—អ្នកដឹកនាំចម្រៀងគួរតែធ្វើវា។ វាជាបងប្រុសខែប តាមខ្ញុំគិត។ ឃើញទេ គាត់នឹងដឹងថាធ្វើអ្វី អនុញ្ញាតឱ្យ—អនុញ្ញាតឱ្យគាត់មាននរណាម្នាក់និយាយ...ឬដឹកនាំការអធិស្ឋានដោយខ្លួនឯង។ សូមឲ្យក្រុមជំនុំឈរក្នុងការអធិស្ឋាន ឃើញទេ ចូរក្រោកឈរ ហើយឲ្យអ្នកណាម្នាក់នាំមុខក្នុងការអធិស្ឋាន។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនឃើញ...

180 ឥឡូវនេះ យើងជឿថា អ្នករាល់គ្នាគួរតែមកផ្ទះរបស់ព្រះ ហើយអធិស្ឋាន នោះហើយជាព្រះ—នោះជាកន្លែងអធិស្ឋាន។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនោះ ចូររក្សាពេលវេលារបស់អ្នក។ ឃើញទេ? អ្នកហៅពួកគេឡើងជុំវិញអាសនៈ អ្នកនឹងដឹងថានឹងមាននរណាម្នាក់នៅទីនោះសម្រាប់ដប់ប្រាំ ឬម្ភៃនាទី ពេលវេលារបស់អ្នកកន្លងទៅហើយ។

181 នោះជារបស់អ្នក ឃើញទេ ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកនៅផ្ទះ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "ពេលអ្នកអធិស្ឋាន ចូរកុំឈរដូចមនុស្សមានពុត ហើយ—និងសម្រាប់រយៈពេលយូរ...ធ្វើការអធិស្ឋានយូរ ហើយនិយាយ*នេះ នោះ ឬផ្សេងទៀត* ហើយ—ហើយទាំងអស់បែបនោះសម្រាប់ការបង្ហាញ។" ឃើញទេ? ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នៅពេលអ្នកអធិស្ឋាន...អធិស្ឋាន ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ បន្ទប់សម្ងាត់ បិទទ្វារនៅពីក្រោយអ្នក ចូរអធិស្ឋានដល់ព្រះបិតារបស់អ្នកដែលទតឃើញដោយសម្ងាត់ ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកដោយចំហ។" ឥឡូវនេះ នោះជាវិធីដើម្បីអធិស្ឋានសម្ងាត់ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលឱ្យធ្វើ។

182 ប៉ុន្តែពេលអ្នកណាម្នាក់ចូលមក ឲ្យអ្នកដឹកនាំចម្រៀងនិយាយថា "ត្រូវហើយ..." បន្ទាប់ពីបទចម្រៀងដំបូងរួច សូមឲ្យអ្នកណាម្នាក់អធិស្ឋាន មិនថាជាអ្នកណា គ្រាន់តែអធិស្ឋានខ្លីប៉ុណ្ណោះ។ កុំក្រោកឈរអធិស្ឋានឲ្យអភិបាលខេត្តទាំងអស់ដូច្នេះ ជាដើមទៅ។ បើមានការអធិស្ឋានណាមួយ សូមឲ្យគេដឹង ឲ្យគេផ្ញើចូល ឲ្យគេផ្ញើចូល សរសេរចុះ។ និយាយថា "នៅទីនេះ សម្រាប់យប់នេះ នៅក្នុងការអធិស្ឋាន យើងកំពុងនឹកចាំបងស្រី*ម្នាក់នេះនិងដូច្នេះ* បងប្រុស*ម្នាក់នេះនិងដូច្នេះ*នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ*ដូច្នេះហើយដូច្នេះ*ហើយ*ដូច្នេះហើយ ដូច្នេះ*ហើយ*ដូច្នេះហើយដូច្នេះ*។ ចងចាំពួកគេនៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់អ្នក នៅពេលអ្នកអធិស្ឋាន។ បងប្រុស ជូន តើអ្នកនឹងដឹកនាំយើងនៅក្នុងការអធិស្ឋាន

បានទេ។ ចូរក្រោកឈរ។″ ឃើញទេ? អនុញ្ញាតឱ្យវាត្រូវបានដាក់នៅលើវេទិកា។ ប្រាប់គេ ឲ្យគេសុំនិងរឿងនោះ "ប្រសិនបើអ្នកស្នើរសុំការអធិស្ឋាន សូមដាក់វានៅ*ទីនេះ* នៅ*ទីនេះ*។″ កុំនិយាយថា "តើអ្នកណាមានសំណើរអ្វីឥឡូវនេះ សូមអ្នកអនុញ្ញាតឲ្យយើងបានដឹង…″ ហើយបន្ទាប់មករឿងដំបូង មាននរណាម្នាក់ក្រោកឡើង ហើយនិយាយថា "ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ!″ អ្នកដឹងទេ ចាប់ផ្តើមដូចនោះ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង វាគឺកន្លះម៉ោង មុនពេលដែលពួកគេអង្គុយចុះពេលខ្លះ។ ឃើញទេ?

183 យើងទទួលខុសត្រូវចំពោះក្រុមជំនុំនេះ មិនមែនអ្នកផ្សេងទៀតទេ។ នេះជាទំនួលខុសត្រូវរបស់យើងចំពោះព្រះ។ មុខងារទាំងនេះគឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកចំពោះព្រះ។ ឃើញទេ? មូលហេតុដែលខ្ញុំនិយាយនៅទីនេះយប់នេះប្រាប់អ្នកពីរឿងទាំងអស់នេះ គឺដោយសារតែវាជាទំនួលខុសត្រូវរបស់ខ្ញុំចំពោះព្រះ។ វាជាទំនួលខុសត្រូវរបស់អ្នកៈ អនុវត្តវា។ ឃើញទេ?

184 ឥឡូវនេះ ហើយនៅពេលដែលអ្វីមួយដូចនោះ…អនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់ដឹកនាំនៅក្នុងការអធិស្ឋាន ហើយនៅពេលដែលពួកគេធ្វើ នោះជាការល្អ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដឹកនាំការអធិស្ឋាន បន្ទាប់មកអង្គុយចុះ។

185 ហើយប្រសិនបើអ្នកមានអ្វីពិសេស…ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិននិយាយបែបនេះទេ ខ្ញុំនឹងមិនទៅជាមួយ… ហើយប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ចង់ច្រៀងចម្រៀងពិសេស សូមប្រកាសនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ប្រាប់គេថា "កម្មវិធីពិសេសឬអ្វីដែលចង់ច្រៀង សូមឲ្យពួកគេឃើញអ្នកដឹកនាំបទចម្រៀង មុនពេលក្រុមជំនុំចាប់ផ្តើម។″ ហើយមាន… និយាយថា "បាទ ខ្ញុំសុំទោសបងប្រុស ខ្ញុំចង់…ប្រាកដជាចូលចិត្តធ្វើវា ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមានរបស់ពិសេសសម្រាប់យប់នេះ។ ប្រហែលជាប្រសិនបើអ្នកប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកនឹងនៅទីនេះនៅយប់ជាក់លាក់មួយ ខ្ញុំនឹងដាក់វានៅក្នុងកម្មវិធីសម្រាប់អ្នក។ ឃើញទេ ខ្ញុំបានសរសេរកម្មវិធីរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ។″

186 អនុញ្ញាតឱ្យ—អនុញ្ញាតឱ្យបងប្រុសខែប ឬអ្នកដែលនាំមុខបទចម្រៀង… ហើយមានអ្នកដឹកនាំបទចម្រៀង មិនថាអ្នកណាទេ។ ហើយកុំឲ្យពួកគេក្រោកឈរ ហើយនិយាយ ឬបន្តដូចពួកគេជាគ្រូអធិប្បាយនោះ ឃើញទេ។ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេឈរនៅទីនោះហើយដឹកនាំបទចម្រៀង នោះជាការងាររបស់ពួកគេ។

187 វាជាការងាររបស់គ្រូគង្វាលក្នុងការអធិប្បាយ ឃើញទេ គាត់មិនមែនជាអ្នកដឹកនាំចម្រៀងទេ។ គាត់មិនដឹកនាំបទចម្រៀងពីមួយចម្រៀងទៅមួយចម្រៀងទេ។ គាត់មានទំនួលខុសត្រូវ ហើយគួរតែចេញមកថ្មីៗក្រោមការចាក់ប្រេងតាំងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពីការិយាល័យនៅទីនោះ កន្លែងណាមួយ នៅពេលដល់ម៉ោង។ គាត់មិនចាំបាច់នៅលើវេទិកាទេ រឿងនេះកំពុងបន្ត។ ឱ្យគាត់ស្នាក់នៅក្នុងការិយាល័យនៅទីនោះ ឃើញទេ ឬត្រលប់មកទីនេះ ឬនៅកន្លែងណាក៏ដោយ អន្តរកម្មនៅទីនេះនឹងនាំវាចូល ឃើញទេ នៅពេលដែលវាដល់ពេល។ នៅពេលដែលគាត់លឺពាក្យចុងក្រោយ...ប្រសិនបើមានអ្វីពិសេស ដូចជាទោល បទភ្លេង ឬអ្វីមួយសម្រាប់បទចម្រៀងទីបីរបស់អ្នក។ ឃើញទេ?

188 ថាអ្នកមានបទចម្រៀងក្រុមជំនុំចំនួនពីរ ការអធិស្ឋាន ការថ្វាយរបស់អ្នក បើអ្នកនឹងទទួលវា។ ហើយសូមឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងតួនាទីរបស់ខ្លួន។ និយាយថា "មិនអីទេ ខណៈពេលដែលយើងកំពុងច្រៀងបទចុងក្រោយនេះ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនាំភ្ញៀវចង់ សូមឲ្យពួកគេចេញមកថ្វាយតង្វាយពេលល្ងាច។" ឃើញទេ? ហើយខណៈដែលពួកគេច្រៀងបទនោះចប់ អ្នកនាំភ្ញៀវឈរនៅទីនេះ។ និយាយថា "មិនអីទេ ឥឡូវនេះយើងនឹងមានការអធិស្ឋាន ហើយការអធិស្ឋានក្នុងការថ្វាយតង្វាយ យើងចង់ចងចាំ *បែបនេះនិងបែបនេះ* នៅទីនេះ និង *ដូច្នេះនិងដូច្នេះ*" អានវាចេញ អ្នកដឹងទេ បែបនោះ បែបនោះ។ "មិនអីទេ អ្នកទាំងអស់គ្នាឈរ។ បងប្រុស តើអ្នកនឹងដឹកនាំពួកយើងនៅក្នុងការអធិស្ឋានបានទេ?" បន្ទាប់មកវាចប់ហើយ។

189 បន្ទាប់មក ខណៈពេលដែលពួកគេកំពុងច្រៀងបទចម្រៀងទីពីរនេះ ឬអ្វីដែលអ្នកកំពុងច្រៀង អ្នកត្រូវយក មុនយក តង្វាយរបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកនឹងយកតង្វាយរបស់អ្នក។ ទុកវាចោល... ខ្ញុំនឹងយកបទចម្រៀងដំបូងរបស់អ្នក ហើយបន្ទាប់មកមានតង្វាយពេលល្ងាចរបស់អ្នក ហើយបន្ទាប់មកបន្តជាមួយនឹងបទចម្រៀងទីពីររបស់អ្នក ហើយបន្ទាប់មកបន្តតាមរយៈវា។ បន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យបទចម្រៀងចុងក្រោយរបស់អ្នកនៅទីនេះ អនុញ្ញាតឱ្យបទចម្រៀងចុងក្រោយរបស់អ្នក ឃើញទេ ជាការហៅដល់គ្រូគង្វាល។ ហើយដរាបណាទំនុកតម្កើងចុងក្រោយនោះត្រូវបានច្រៀង សូមឲ្យអហ្គិនចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងភ្លេងរបស់អ្នក—អ្នក—គ្រូគង្វាលរបស់អ្នកដើរចេញ។ ឃើញទេ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺស្ថិតនៅក្នុង

លំដាប់។ គ្រប់គ្នានៅស្ងៀម។ មិនមានអ្វីត្រូវនិយាយទៀតទេ។ ឌីកុនគ្រប់រូបនៅមុខតំណែងរបស់គាត់។ គ្រូគង្វាលឈរនៅទីនោះ។

190 ចេញមក ជំរាបសួរទស្សនិកជន ងាកទៅសៀវភៅរបស់គាត់ ហើយនិយាយថា "យប់នេះ យើងកំពុងអានព្រះគម្ពីរ។" សូមមើលបន្ទាប់ពីគាត់បានធ្វើវាឡើង "យើងកំពុងអានពីព្រះគម្ពីរ។" ហើយវាជារឿងល្អនៅពេលមួយប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា "ដោយគោរពចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ចូរយើងឈរឡើង ខណៈពេលដែលយើងអានព្រះបន្ទូល។" ឃើញទេ បន្ទាប់មកអានវា "យប់នេះ ខ្ញុំកំពុងអានសៀវភៅទំនុកតម្កើង" ឬអ្វីក៏ដោយដែលវាជា។ ឬអនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់អានវា អ្នកដឹកនាំបទចម្រៀង ឬសហការី នរណាម្នាក់នៅទីនោះជាមួយអ្នក អនុញ្ញាតឱ្យគាត់អានវា អ្វីក៏ដោយ កន្លែងណាដែលល្អបំផុតប្រសិនបើអ្នកអានវាដោយខ្លួនឯងប្រសិនបើអ្នកអាច។ បន្ទាប់មកអានវាដូចនោះ បន្ទាប់មកយកអត្ថបទរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ក្នុងពេលនោះ អ្នកបានចំណាយពេលប្រហែលសាមសិបនាទី វាប្រហែលជាម៉ោងប្រាំបី។

191 ហើយចាប់ពីម៉ោងប្រាំបីដល់ប្រហែលខ្វះដប់ប្រាំនាទីដល់ប្រាំបួន កន្លែងណាមួយចន្លោះពីសាមសិបទៅសែសិបប្រាំនាទី ចូរដាក់ព្រះបន្ទូលនោះនៅទីនោះ ដូចជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានដល់អ្នក ឃើញទេ ដូចនោះ គ្រាន់តែដាក់វាត្រង់នោះ តាមរបៀបដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាធ្វើវា ឃើញទេ នៅក្រោមការចាក់ប្រេងតាំង។

192 រួចហៅឡើងលើអាសនៈ អ្នកថា "បើអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមជំនុំនេះ ដែលចង់ទទួលព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកសង្គ្រោះ យើងកំពុងសួរអ្នក ដោយអញ្ជើញអ្នកទៅអាសនៈឥឡូវនេះ គ្រាន់តែក្រោកឡើង។" ឃើញទេ?

193 ហើយប្រសិនបើ—ហើយប្រសិនបើគ្មាននរណាម្នាក់ឈរទេ ចូរនិយាយថា "តើមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះដែលចង់ទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដែលបានប្រែចិត្តរួចហើយ ហើយចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកសម្រាប់ការផ្តាច់បាបដែរឬទេ? ប្រសិនបើពួកគេចង់មក យើងកំពុងផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នកឥឡូវនេះ។ តើអ្នកនឹងមកខណៈពេលដែលអហ្គិននៅតែលេងទេ?" អ្នកឃើញទេ?

194 គ្មានអ្នកណាមកទេ អញ្ចឹង "តើមានអ្នកណានៅទីនេះ…ដែលមិនបានទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ហើយចង់ធ្វើដូច្នេះនៅយប់នេះ

ចង់ឱ្យយើងអធិស្ឋានឱ្យអ្នក?" ប្រហែលជាមាននរណាម្នាក់ឡើងមក ហើយឱ្យពីរឬបីដាក់ដៃលើពួកគេអធិស្ឋានឱ្យពួកគេ។ បញ្ជូនពួកគេត្រឡប់មកវិញក្នុងបន្ទប់មួយ ក្នុងចំណោមពួកគេ មានអ្នកនៅទីនោះជាមួយពួកគេ ណែនាំពួកគេនៅកន្លែងណាមួយអំពីរបៀបឆ្លងតាមរយៈពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ក្រុមជំនុំគឺនៅឆ្ងាយពីពួកគេ។

195 ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់មក...ចង់ទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ ហើយឈរនៅទីនោះនៅអាសនៈ ដើម្បីឱ្យអធិស្ឋានឱ្យ ធ្វើឱ្យ...អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេអធិស្ឋាន។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេធ្វើ គ្រាន់តែនិយាយថា "ឱនក្បាលរបស់អ្នកឥឡូវនេះ យើងនឹងអធិស្ឋាន។" និងនិយាយ "តើអ្នកជឿទេ?"

196 បើមានរឿងតូចតាចណាដែលបង្អង់ក្រុមជំនុំតាមមធ្យោបាយណាមួយ សូមបញ្ជូនពួកគេទៅបន្ទប់អធិស្ឋាន ហើយចូលទៅក្នុងទីនោះជាមួយគេ ឬបញ្ជូនអ្នកណាម្នាក់ទៅជាមួយគេ។ ហើយសូមឲ្យក្រុមជំនុំបន្តដំណើរទៅមុខ ឃើញទេដូច្នេះ អ្នកមិនបានឃុំពួកគេនៅកន្លែងណានោះទេ។ ឃើញទេ?

197 ហើយបន្ទាប់មកខណៈពេលដែល...មុន...នៅក្នុង—នៅក្នុងពីរបី...បើគេនិយាយថា បើគ្មានអ្នកណាមកទេ ចូរនិយាយថា "តើមានអ្នកណាចង់ចាក់ប្រេងតាំងនៅយប់នេះឬទេ? យើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនៅទីនេះ។"

198 "មែនហើយ ខ្ញុំចង់ជួបអ្នកជាលក្ខណៈឯកជន បងប្រុស នេវីល។"

"អញ្ចឹង អ្នកមកជួបខ្ញុំនៅក្នុងការិយាល័យ។ ជួបឪកុនម្នាក់ ពួកគេនឹងយកវាឡើង។" ឃើញទេ?

"ហើយខ្ញុំមានរឿងមួយចង់និយាយទៅកាន់បងប្អូន។"

"មែនហើយ ឪកុនម្នាក់នៅទីនេះនឹងជួបអ្នកទៅការិយាល័យ ហើយយើងនឹង...ខ្ញុំនឹងជួបអ្នកភ្លាមៗបន្ទាប់ពីកម្មវិធី។"

199 "ឥឡូវនេះ ដូចដែលយើងនឹងឈរនៅពេលនេះសម្រាប់ការបញ្ចប់។" ឃើញទេ អ្នកមិនទាន់បានលើសពីមួយម៉ោងនិងសែសិបប្រាំនាទីក្នុងរឿងទាំងមូលទេ។ ឃើញទេ? មើល មួយម៉ោងសាមសិបនាទី កម្មវិធីរបស់អ្នកចប់ហើយ។ អ្នកមានកណ្ដាប់ដៃ លឿន អ្នក—អ្នកផ្ដល់ឱ្យវានូវអ្វីដែលវាត្រូវបានធ្វើ អ្នកបានធ្វើ... ហើយគ្រប់គ្នាពេញចិត្ត ហើយត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញដោយអារម្មណ៍ល្អ។ ឃើញ

ទេ? ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើទេ នោះ អ្នកឃើញទេ ប្រសិនបើអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យ...ឃើញទេអ្នក—អ្នក—អ្នកមានន័យថាមិនអីទេ ឃើញទេ តែមើល...

200 អ្នកដឹងទេ នេះគឺប្រហែលសាមសិបបីឆ្នាំនៅក្នុងវេទិកានេះសម្រាប់ខ្ញុំសាមសិបបីឆ្នាំ និងពិភពលោកជុំវិញ។ អ្នករៀនអ្វីមួយបន្តិចបន្តួចក្នុងពេលនោះជាប្រាកដ។ ឃើញទេ? បើអ្នកមិនធ្វើទេ អ្នកគួរឈប់ទៅវិញល្អជាង។ ដូច្នេះ ឃើញទេ ខ្ញុំរកឃើញការនេះ៖ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងដោះស្រាយជាមួយតែពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា មនុស្ស អ្នកអាចស្នាក់នៅពេញមួយយប់ប្រសិនបើអ្នកចង់។ ប៉ុន្តែអ្នកគឺជា...ឃើញទេ អ្នកមិនបានដោះស្រាយជាមួយពួកគេយ៉ាងពិតប្រាកដទេ អ្នកកំពុងព្យាយាមចាប់យកវានៅទីនេះ។ នេះជារបស់ដែលអ្នកចាប់បាន អ្នកត្រូវធ្វើការនៅលើវាលបេសសកកម្មរបស់ពួកគេ។ ឃើញទេ? ហើយកុំ...នាំពួកគេមកទីនេះ ហើយបន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យព្រះបន្ទូលមក ហើយបន្ទាប់មក ឃើញទេ គ្មានអ្វីអាចត្រូវបានត្អូញត្អែរឡើយ។ ប្រសិនបើមានអ្វីដែលពួកគេចង់ជួបអ្នកអំពីរឿងអ្វី មែនហើយ យកពួកគេចូលទៅក្នុងការិយាល័យដូច្នេះ ប៉ុន្តែកុំទុកក្រុមជំនុំឱ្យរង់ចាំ។

201 បន្ទាប់មក អ្នកដឹងទេ មនុស្សនឹងក្រោកឡើង ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ចូរយើងមានការប្រជុំទីបន្ទាល់ដ៏ល្អមួយ ។" ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនមានន័យថាមានការរិះគន់ណាមួយលើរឿងនេះទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ប្រាប់អ្នកការពិត។ ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកពីការពិត។ ឃើញទេ? ខ្ញុំបានរកឃើញការប្រជុំទីបន្ទាល់ជាច្រើនទៀត...ពួកគេ—ពេលខ្លះពួកគេធ្វើការអាក្រក់ច្រើនជាងការល្អ។ មើលពួកគេពិតជាធ្វើ។

202 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់នឹងមានទីបន្ទាល់ដ៏ក្ដៅគគុកនៅក្នុងពេលនៃការប្រជុំ អ្នកដឹងទេថា អ្នកកំពុងមានការប្រជុំ អ្នកដឹងទេថា មានការប្រជុំមួយ ហើយមាននរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ ហើយគ្រាន់តែចង់និយាយពាក្យមួយ មែនហើយ សូមប្រទានពរដល់ព្រះ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់បញ្ចេញព្រលឹងរបស់គាត់។ អ្នកឃើញទេ? ប្រសិនបើគាត់—ប្រសិនបើគាត់ចង់—ប្រសិនបើគាត់ចង់ធ្វើរឿងនោះ ឃើញទេ នៅគ្រានៃការប្រជុំ និយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់និយាយថា 'សូមអរព្រះគុណព្រះចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំ។' ទ្រង់បានសង្គ្រោះខ្ញុំកាលពីសប្ដាហ៍មុន ហើយចិត្តខ្ញុំកំពុងឆេះឆួលដោយសិរីល្អនៃព្រះ។ សូមអរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់" អង្គុយចុះ។ អាម៉ែន! មិនអីទេ សូមបន្ត។ ឃើញទេ ថាមិនអីទេ។

203 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកនិយាយថា "ឥឡូវនេះមកចុះ។ តើអ្នកណាបន្ទាប់? តើអ្នកណាបន្ទាប់? ឥឡូវនេះ ចូរយើងស្តាប់ពាក្យមួយ ចូរយើងស្តាប់ពាក្យនៃទីបន្ទាល់។" ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកទទួលបានការប្រជុំមួយទៀត នៅយប់ជាក់លាក់មួយសម្រាប់រឿងនោះ ឃើញទេ អ្នកនឹងទៅ: "យប់នេះ...នៅយប់ថ្ងៃពុធបន្ទាប់ ជំនួសឱ្យការប្រជុំអធិស្ឋាន វានឹងក្លាយជាការប្រជុំទីបន្ទាល់។ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចូលមក ហើយវានឹងក្លាយជាការប្រជុំទីបន្ទាល់។" ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលពួកគេមកដល់—ទៅកន្លែងផ្តល់ទីបន្ទាល់ អានព្រះបន្ទូល អធិស្ឋាន រួចនិយាយថា "ឥឡូវនេះ យើងបានប្រកាសថា នេះគឺជាយប់ទីបន្ទាល់។" ដូច្នេះ ចូរឲ្យមនុស្សថ្លែងទីបន្ទាល់សម្រាប់ម៉ោងនោះ ឬសែសិបប្រាំនាទី ឬសាមសិបនាទី ឬអ្វីក៏ដោយ។ ហើយបន្ទាប់មក—បន្ទាប់មកទៅមុខដូចនោះ។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? ហើយខ្ញុំគិតថាវានឹងជួយក្រុមជំនុំរបស់អ្នក វានឹងជួយអ្វីគ្រប់យ៉ាង បើអ្នកធ្វើវាតាមវិធីនោះ។

204 ឥឡូវនេះវាគឺជា...ខ្ញុំមកឃើតដូច្នេះ...បងប្អូនប្រុស—បងប្អូនអើយ ទាំងនេះគឺជាចំណេះដឹងដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំឃើញអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក នេះជាចំនេះដឹងល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំចំពោះសំណួរដែលអ្នកបានសួរ។ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកដឹងហើយ។ ហើយប្រសិនបើវាស្ថិតក្នុងចិត្តរបស់អ្នក សូមមកកាន់កាសែត។ សួរថា...ស្តាប់ខ្សែអាត់។ ប្រសិនបើវាសម្រាប់ឌីកុន អ្នកទទួលបន្ទុក ឬអ្វីក៏ដោយ អនុញ្ញាតឱ្យកាសែតនេះត្រូវបានចាក់។ អនុញ្ញាតឱ្យវាចាក់ទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅទីនោះ ប្រសិនបើពួកគេចង់ស្តាប់វា។ ត្រូវហើយ។ ហើយនោះជា—នោះគឺជាចំណេះដឹងដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំចំពោះព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះសម្រាប់នេះនៅទីនេះ នៅរោងឧបោសថផ្លូវទីប្រាំបីប៉ែន ហើយនោះជារបៀបដែលខ្ញុំកំពុងបញ្ជាឲ្យបងប្អូនអ្នកអនុវត្តការនេះក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយសេចក្តីសប្បុរស និងសេចក្តីស្រឡាញ់ទាំងអស់ បង្ហាញព្រះគុណរបស់អ្នកនៅចំពោះមុខមនុស្សថា អ្នកជាគ្រីស្ទាន។ ហើយ*គ្រីស្ទាន*មិនមានន័យថាជាទារកដែលអាចត្រូវបានរុញទៅគ្រប់ទីកន្លែងទេ នោះមានន័យថា "បុរសដែលពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ប៉ុន្តែក៏ដូចជាពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះ ដូចជាគាត់មានចំពោះក្រុមជំនុំ។" មើលថាតើខ្ញុំមានន័យថាយ៉ាងម៉េច?

205 មានសំណួរទេ? ខ្សែអាត់ហៀបនឹងអស់នៅទីនេះ ហើយខ្ញុំមាននរណាម្នាក់

កំពុងរង់ចាំខ្ញុំនៅទីនោះ។ តើគាត់ត្រូវនៅទីនោះម៉ោងប៉ុន្មាន? [ប្រ៊ីលី ប៉ូល ឆ្លើយ "ឥឡូវនេះ។"—អេដ។] ឥឡូវនេះ។ គាត់មកដោយខ្លួនឯង? ["ខ្ញុំនឹងទៅយកគាត់។"] ត្រូវហើយ។ មិនអីទេ បាទ។

206 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថាយើងនឹងចេញឥឡូវនេះ បើគ្មាន—គ្មានពាក្យអ្វីទៀតទេ។ ហ៎? ឥឡូវនេះ បើមិនដូច្នោះទេ ចូរបញ្ចប់។ បាទ។ បាទបងប្រុស ខូលីន? [បងប្រុស ខូលីន និយាយថា "ប្រហែលជាប្រសើរជាងប្រសិនបើកាសែតត្រូវបានបិទ។"—អេដ។] ត្រូវហើយ។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត។]

207 បាទ បងប្អូនប្រុស ខ្ញុំបានកោតសរសើរចំពោះការនៅទីនេះជាមួយអ្នកនៅយប់នេះ ហើយបងប្រុស នេវីល ហើយចំពោះឌីកុន និងអ្នកទទួលបន្ទុក និងនាយកសាលាថ្ងៃអាទិត្យ អ្នកទាំងអស់គ្នា។ យើងទុកចិត្តថា ព្រះអម្ចាស់នឹងជួយអ្នកឥឡូវនេះដើម្បីអនុវត្តបញ្ញាទាំងនេះសម្រាប់រាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ មូលហេតុដែលខ្ញុំនិយាយបែបនេះគឺដោយសារខ្ញុំគិតថាអ្នកបានធំឡើងពីកុមារទៅជាមនុស្សពេញវ័យ។ កាលនៅពីក្មេង អ្នកនិយាយដូចកូនក្មេង ហើយយល់ថានៅក្មេង។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ្នកជាមនុស្សធំហើយ ដូច្នេះ ចូរយើងធ្វើជាមនុស្សពេញវ័យក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះ ដោយប្រព្រឹត្តខ្លួនយើង និងគោរពការងាររបស់យើង និងគោរពគ្រប់មុខងារ។ រាល់អំណោយដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានមកយើង ចូរយើងរៀបចំវាតាមលំដាប់ ហើយគោរពដល់ព្រះដោយអំណោយទាន និងមុខងាររបស់យើង។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

208 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់នៅយប់នេះសម្រាប់ការជួបជុំគ្នានៃមនុស្សទាំងឡាយ ដែលអង្គុយនៅក្នុងការិយាល័យនៅទីនេះ ដើម្បីអនុវត្តកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលកំពុងធ្វើនៅទីនេះ នៅក្នុងទីក្រុង ជេហ្វឺសាន់វីល ក្នុងព្រះវិហារនេះ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ប្រទានព្រះហស្តលើពួកគេ សូមទ្រង់ជួយពួកគេ ហើយប្រទានពរដល់ពួកគេ។ សូមឲ្យក្រុមជំនុំ និងប្រជាជនបានយល់ និងដឹងថា នេះគឺដើម្បីលើកតម្កើងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ ដើម្បីឲ្យយើងក្លាយជាមនុស្សដែលមានការយល់ដឹង និងស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី។ សូមប្រទានមក ឱព្រះបិតា។ សូមបញ្ចប់យើងខ្ញុំឥឡូវនេះ ដោយព្រះពររបស់ទ្រង់ ហើយសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមើលថែយើង ហើយដឹកនាំយើង

ហើយការពារយើង ហើយសូមឲ្យយើងមានចិត្តស្មោះត្រង់នៅមុខងារ។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន។ អាម៉ែន។

លំដាប់លំដោយក្នុងព្រះវិហារ KHM63-1226

(Church Order)

លំនាំ សណ្ដាប់ធ្នាប់និងគោលិទ្ធិនៃផ្នែកក្រុមជំនុំ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ទី 26 ខែធ្នូ ឆ្នាំ 1963 សម្រាប់ការប្រជុំជាផ្លូវការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល រោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណាសហរដ្ឋអាមេរិច។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និងបោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនិក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG